

MÓN JURÍDIC

REVISTA DE L'IL·LUSTRE COL·LEGI DE L'ADVOCACIA DE BARCELONA

60è ANIVERSARI DEL GAJ: HOMENATGE ALS
PRESIDENTS D'AQUESTA AGRUPACIÓ I A LES
GENERACIONS QUE N'HAN FORMAT PART

Núm. 364 ABRIL/MAIG/JUNY 2026
WWW.ICAB.CAT

BADEXCUG COMUNIDADES PROPIETARIOS

DESCUBRE CÓMO
PUEDE AYUDARTE

¿ME LLAMÁIS
PARA
INFORMARME?

ENFOCA EL
CUADRADO QR
CON TU MÓVIL Y
TE LLAMAMOS
PARA CONTÁRTELO

La solución para los profesionales del derecho que se dedican a la administración de fincas

Lanzamos Badexcug Comunidades de Propietarios (BCP)

Si eres profesional del derecho y te dedicas a la administración de fincas, suscríbete a este servicio para tener la oportunidad de incluir al deudor en Badexcug Comunidades de Propietarios (BCP). La deuda será visible para los bancos y otras entidades de cualquier sector como telcos, seguros, utilities, etc.

¿En qué beneficia a un Administrador?

VISIBILIDAD

Las entidades que formen parte de BADEXCUG visualizarán los recibos impagados de las Comunidades de Propietarios y de alquileres.

NOTIFICACIÓN

El deudor recibirá dos cartas en cumplimiento de la normativa:

1. Requerimiento previo de pago (MASC).
2. Notificación de inclusión de la deuda en el Bureau.

CONFIANZA

BADEXCUG es uno de los bureaus de crédito más consultados en España por bancos, entidades financieras y empresas de diversos sectores.

EDITORIAL

Alexander Salvador,
Diputat de la Junta de Govern
i director de la Revista Món Jurídic

LA CASA DE L'ADVOCACIA

Sovint diem que l'ICAB és casa nostra, la Casa de l'Advocacia de Barcelona. I ho és. Però aquesta Casa no és només un edifici, tampoc un conjunt de serveis, ni tan sols el transcurs d'una història compartida. L'ICAB és quelcom més. És un conjunt de **valors, responsabilitats** i una manera específica d'entendre la professió. És **ànima**.

Des de 1833, aquesta corporació ha acompanyat generacions d'advocats i advocades en contextos molt diversos. Ha estat espai de pluralisme, de defensa de les llibertats i de compromís amb la consolidació de l'Estat de Dret. Ha estat punta de llança de la defensa de la independència de la professió i ha treballat perquè l'exercici de l'advocacia continuï essent una garantia efectiva dels drets i les llibertats de la ciutadania. Avui, en un moment marcat per la transformació tecnològica, els canvis normatius i les noves formes d'exercici professional, aquesta missió d'acompanyament continua plenament vigent.

La recent Assemblea General ens va oferir una bona oportunitat per prendre consciència de tot allò que representa aquesta Casa. Més enllà de l'aprovació dels comptes o dels pressupostos, la Memòria d'Activitats va evidenciar la salut de ferro de la vida col·legial i el compromís compartit amb la professió. Centenars d'iniciatives formatives, moltes d'elles gratuïtes; la defensa dels interessos de l'advocacia davant l'Administració; l'impuls de propostes legislatives; el reforç dels emparaments; l'accés a la Digitalització i a la Intel·ligència Artificial per evitar una bretxa tecnològica dins l'advocacia; o les iniciatives vinculades a la responsabilitat social i al benestar dels companys i companyes són només alguns exemples d'una corporació viva i vibrant.

Perquè darrere de cada actuació hi convergeix la mateixa raó de ser: ser útils a l'advocacia perquè aquesta pugui continuar essent útil a la ciutadania.

I aquesta Casa també és la **integració de diferents sensibilitats i mirades sobre la professió**. La Jornada sobre

la Llei de Justícia Gratuïta, conjuntament amb representants d'associacions professionals, polítics i col·legis de l'advocacia, va ser l'exemple de com l'ICAB és i serà la Casa de l'Advocacia.

L'ICAB també és **memòria, cantera i continuïtat**.

Recentment, el Grup de l'Advocacia Jove va commemorar el seu 60è aniversari homenatjant els seus presidents i totes les generacions que n'han format part. Seixanta anys d'implicació i compromís amb els qui inicien el seu camí professional. Seixanta anys des de la fundació, pel president **Plasència**, d'aquesta **escola de servidors de l'advocacia**. Un president a qui hem volgut homenatjar i tenir ben present, gràcies a la inestimable ajuda de la Família Plasència i, en particular, del seu fill Pascal Plasència -qui amb el seu art ens ha permès mantenir més viva la memòria del fundador en l'imaginari col·lectiu-.

Una celebració que ens va recordar que aquesta Casa s'enforteix quan els qui arriben troben la mà estesa dels qui els han precedit, i quan l'experiència sap escoltar les noves veus davant dels reptes compartits.

Una celebració que ens va permetre certificar com l'advocacia jove ha esdevingut columna vertebral de l'ICAB, el motor del futur de la professió. Doncs, com bé va apuntar el Conseller Espadaler durant l'acte, parafraçant al President txec Václav Havel, "**només aquells que poden imaginar el futur poden canviar el present**".

Perquè aquesta Casa és de tothom. I només continuarà essent la Casa de l'Advocacia si assumim el compromís de participar, d'implicar-nos, d'aportar idees, de discrepar des del respecte i de continuar construint els consensos que ens han permès avançar com a professió i com a corporació.

Seguim!

MÓN JURÍDIC

REVISTA DE L'IL·LUSTRE COL·LEGI DE L'ADVOCACIA DE BARCELONA

Nº 364 | Abril/Maig/June 2026 | Continguts

ACTUALITAT	
06 Novetats legislatives	
10 Ampliació de la legislació	
SECCIÓ MÓN FISCAL 16	SECCIONS
RESPONSABILIDAD PATRIMONIAL POR OMISIÓN ADMINISTRATIVA: DAÑO ANTIJURÍDICO Y CUMPLIMIENTO TARDÍO DE DEBERES PÚBLICOS 18	FUNDACIÓ 28
LITIGIOSIDAD TRIBUTARIA EN SEDE ECONÓMICO-ADMINISTRATIVA 20	L'ICAB ES MOU 30
L'ARTICLE 30 DEL REGLAMENT DORA: UN ESTÀNDARD DE BONES PRÀCTIQUES CONTRACTUALS PER A TOTS ELS SERVEIS TIC 22	ENTREVISTA A... Neus Pujal, fiscal en cap de Barcelona 48
JUNTA INFORMA 24	CARA A CARA 54
VIDA COL·LEGIAL 34	BIBLIOTECA 74
SANT JORDI 2026 41	UN COP D'ULL 78
FORMACIÓ 44	
CRAJ 62	
GAJ 64	

MÓN JURÍDIC

MónJurídic és una publicació editada per l'Il·lustre Col·legi de l'Advocacia de Barcelona amb la finalitat de ser l'òrgan informatiu i d'expressió dels seus col·legiats/des.

Edita

Il·lustre Col·legi de l'Advocacia de Barcelona
Mallorca 283, 08037 Barcelona
www.icab.cat / icab@icab.cat

Consell Assessor

Rafael Audivert, *Dret Administratiu*
Ma Dolores Azcárraga, *Dret Tributari*
Lluís Batlló, *Dret Penal*
Sílvia Solé López, *Dret Laboral*
Paola Tamborero Font, *Dret de Família*
Christian Herrera, *Dret Mercantil i Internacional*
Pol Rubio, *Dret mercantil i Dret administratiu*
Maria Teixidor, *IP/IT/Audiovisual*
Almudena Carneros, *Dret Processal i Mercantil, Advocacia d'empresa.*

Director de Món Jurídic

Alexander Salvador, *IP/IT/Protecció de Dades.*

Coordinadora Món Jurídic

Gema Mayol

Gabinet de Premsa

Roser Ripoll Alcon

Composició

Mònica Gil

Món Jurídic

Telèfon: 934 961 880
e-mail: monjuridic@icab.cat
anuncis: monjuridicanuncis@icab.cat

Han col·laborat en aquest número:

Alexander Salvador, Lluís Batlló Buxó-Dulce, Francisco Javier Comabella, Ivan Rodríguez Florido, Ramon Felipó, Maria Jesús Pesqueira, Carla Ballarín, Rafael de Olaneta, Rubén Davide Branco de Oliveria, José Miguel Martínez-Carrasco Pignatelli, Daniel Solé Caccamo, Samanta Salinas, Neus Pujal, Iolanda Aguilar, Belén Mora Capitán, Asier Abad, Josep Ma. Antràs, Xavier Campà, Fundació Habitatge Social, DEBRA Piel de Mariposa, Fundació Degà Ignasi de Gispert i Biblioteca, Esteve Lamoglia, Juanjo Climent, Patricia Sanpera, Marisol Vicedo, Marta Carbó, Roser Ripoll, Judit Figueras, Comissió de Relacions amb l'Administració i la Justícia, Grup de l'Advocacia Jove, Departament de Formació i Biblioteca.

Fotografia

Albert Muñoz

Disseny

Laia Guarro i Nomad Studio

Impressió

Rotimpres

Publicitat

Il·lustre Col·legi de l'Advocacia de Barcelona
Mallorca, 283, 08037 Barcelona
Telèfon: 934 961 880
e-mail: marqueting@icab.cat

Dipòsit legal

B-16.273-83

ISSN

1135-9196

Les opinions recollides en els textos publicats a Món Jurídic pertanyen exclusivament als seus autors. L'opinió oficial del Col·legi l'expressa la Junta com a òrgan de govern de la institució.

B Sabadell

Professional

Compte
Online
Sabadell
Autònom PRO

El compte
corrent
menys
corrent

24h. 365 dies. **Sí, soc Autònom.**

Indicador de risc aplicable a tots els comptes.

1/6

Aquest número és indicatiu del risc del producte. Així, 1/6 és indicatiu de menys risc i 6/6 ho és de més risc.

Banco de Sabadell, S.A. està adherit al Fons Espanyol de Garantia de Dipòsits d'Estatut de Crèdit. La quantitat màxima garantida actualment pel fons esmentat és de 100.000 € per dipositant.

Fes una pausa i aconsegueix fins a 620 € el primer any

1 % TAE¹

Saldo màxim de 20.000 € en el Compte Online Sabadell PRO i Compte Online Sabadell Autònom PRO.
Fins a 200 € per compte.

+120 €

a l'any de la teva quota
d'autònoms domiciliada²

0 comissions, 0 condicions

I a més... per pertànyer al teu col·lectiu professional amb conveni signat a Banc Sabadell **et bonifiquem la quota de col·legiat o associat³** del primer any, sempre que la tinguis domiciliada al Compte Online Sabadell Autònom PRO.

Fins a un màxim de

100 €

Oferta exclusiva per a nous clients

Dona't d'alta ara des del mòbil.
Escaneja aquest QR o entra a
sab.to/360262-ca

1. Compte Online Sabadell Autònom PRO: Sense comissions d'administració ni de manteniment. Rendibilitat que pot variar segons les condicions de mercat. Ara, rendibilitat anual de l'1 % TAE fins a 20.000 € de saldo mitjà conjunt del Compte Online Sabadell Autònom PRO i els Comptes Estalvi Sabadell dels titulars que hi estiguin vinculats amb finalitat particular o empresarial. Exemple representatiu de remuneració en un any calculat per a un saldo mitjà mensual conjunt de 20.000 €: 1 % TIN anual, 1,005 % TAE, 200 € d'interessos liquidats durant l'any. Liquidació mensual i abonament al Compte Online Sabadell PRO el dia 15 del mes següent (o primer dia hàbil anterior).

Compte Online Sabadell PRO: Sense comissions d'administració ni de manteniment. Rendibilitat que pot variar segons les condicions de mercat. Ara, rendibilitat anual de l'1 % TAE fins a 20.000 € de saldo mitjà conjunt del Compte Online Sabadell PRO i els Comptes Estalvi Sabadell dels titulars que hi estiguin vinculats amb finalitat particular. Exemple representatiu de remuneració en un any calculat per a un saldo mitjà mensual conjunt de 20.000 €: 1 % TIN anual, 1,005 % TAE, 200 € d'interessos liquidats durant l'any. Liquidació mensual i abonament al Compte Online Sabadell PRO el dia 15 del mes següent (o primer dia hàbil anterior).

2. Abonament de 30 € al trimestre per donar d'alta un Compte Online Sabadell Autònom PRO i mantenir-hi domiciliada la quota d'autònoms durant aquest període (s'hi inclouen també treballadors per compte propi en el Sistema Especial per a Treballadors per Compte Propi Agrari i treballadors per compte propi sota el Règim Especial de Treballadors del Mar). L'abonament es liquidarà durant els 15 primers dies després del venciment del trimestre i estarà subjecte a la legislació fiscal vigent.

3. La bonificació es realitzarà un únic any per a quotes domiciliades en un compte de la gamma Sabadell PRO durant els 12 primers mesos, comptant com a primer mes el de l'obertura del compte. El pagament es farà al compte el mes següent als 12 primers mesos. L'import estarà subjecte a la retenció fiscal vigent.

NOVETATS LEGISLATIVES

SELECCIÓ DE NORMATIVA
DIVERSA (DES DEL 25 DE
MARÇ FINS AL 27 DE
MAIG DE 2026) –
ORDRE CRONOLÒGIC:

Ley 13/2025, de 29 de diciembre, de los **derechos de las personas LGBTI y la erradicación de la LGBTI-fobia**. BOE núm. 89 11/04/2026

Ley 1/2026, de 8 de abril, **integral de impulso de la economía social**. BOE núm. 87 09/04/2026

Ley Orgánica 1/2026, de 8 de abril, **en materia de multirreincidencia, por la que se modifica la Ley Orgánica 10/1995, de 23 de noviembre, del Código Penal y la Ley de Enjuiciamiento Criminal**, aprobada por Real Decreto de 14 de septiembre de 1882. BOE núm. 87 09/04/2026

Real Decreto-ley 9/2026, de 14 de abril, de **medidas urgentes en materia de transporte**. BOE núm. 92 15/04/2026

Llei 4/2026, d'11 de maig, de l'**Institut de la Filmoteca Nacional de Catalunya** DOGC núm. 9663 12/05/2026

Real Decreto-ley 11/2026, de 12 de mayo, por el que **se modifica la aportación de los usuarios y sus beneficiarios en la prestación farmacéutica ambulatoria**. BOE núm. 116 13/05/2026

Real Decreto-ley 12/2026, de 26 de mayo, por el que **se declaran diversas iniciativas y programas como acontecimientos de excepcional interés público** BOE núm. 128 27/05/2026

Real Decreto 239/2026, de 25 de marzo, por el que **se modifica el Real Decreto 1277/2003, de 10 de octubre, por el que se establecen las bases generales sobre autorización de centros, servicios y establecimientos sanitarios**. BOE núm. 75 26/03/2026

Real Decreto 261/2026, de 1 de abril, por el que **se**

modifica el Reglamento de la Ley 23/1982, de 16 de junio, reguladora del Patrimonio Nacional, aprobado por el Real Decreto 496/1987, de 18 de marzo. BOE núm. 85 07/04/2026

Real Decreto 316/2026, de 14 de abril, por el que **se modifica el Real Decreto 1155/2024, de 19 de noviembre, por el que se aprueba el Reglamento de la Ley Orgánica 4/2000, de 11 de enero, sobre derechos y libertades de los extranjeros en España y su integración social**. BOE núm. 92 15/04/2026

Real Decreto 301/2026, de 8 de abril, por el que **se modifica el Real Decreto 221/2008, de 15 de febrero, por el que se crea y regula el Consejo Estatal de Responsabilidad Social de las Empresas**. BOE núm. 89 11/04/2026

Real Decreto 368/2026, de 6 de mayo, por el que **se regula la composición y funcionamiento de la Comisión Nacional Española de Coope-**

ración con la Organización de las Naciones Unidas para la Educación, la Ciencia y la Cultura (UNESCO). BOE núm. 111 07/05/2026

 Real Decreto 369/2026, de 6 de mayo, por el que **se regula la distribución de la recaudación del Impuesto sobre actividades de juego obtenida por las apuestas deportivo-benéficas.** BOE núm. 112 08/05/2026

 Real Decreto 370/2026, de 6 de mayo, por el que **se regula la concesión directa por el Servicio Público de Empleo Estatal de subvenciones en el ámbito del empleo y de la formación en el trabajo, para el ejercicio presupuestario 2026.** BOE núm. 111 07/05/2026

 Real Decreto 371/2026, de 6 de mayo, por el que **se crea y regula el Foro de Gobierno Abierto.** BOE núm. 111 07/05/2026

 Real Decreto 387/2026, de 6 de mayo, por el que **se aprueba la oferta de empleo público correspondiente al ejercicio 2026.** BOE núm. 111 07/05/2026

 Real Decreto 399/2026, de 25 de mayo, por el que **se modifica el Reglamento de especialidades fundamentales de las Fuerzas Armadas, aprobado por Real Decreto 711/2010, de 28 de mayo, y el Real Decreto 240/2013, de 5 de abril, por el que se aprueba el Estatuto del personal del Centro Nacional de Inteligencia.** BOE núm. 128 26/05/2026

 Decreto-ley 1/2026, de 17 de marzo, por el que **se regulan las prestaciones económicas para las personas con grado III+ de dependencia extrema y de modificación de la Ley 12/2007, de 11 de octubre, de servicios sociales.** BOE núm. 117 14/05/2026

 Decret 72/2026, de 5 de maig, de modificació del Decret 106/2024, d'11 de juny, pel qual **s'aprova el Reglament dels serveis jurídics de l'Administració de la Generalitat de Catalunya** DOGC núm. 9660 07/05/2026

 Decreto-ley 2/2026, de 19 de marzo, **de concesión de un suplemento de crédito a los presupuestos de la Generalitat de Catalunya para el 2023 prorrogados**

para el 2026. BOE núm. 117 14/05/2026

 Decreto-ley 3/2026, de 24 de marzo, de medidas urgentes en materia fiscal, **de simplificación y agilización en la gestión, en el ámbito del urbanismo y la vivienda, en el ámbito de personal y otras medidas urgentes en prórroga presupuestaria.** BOE núm. 117 14/05/2026

 Decret 45/2026, de 24 de març, **de reestructuració parcial del Departament de la Presidència** DOGC núm. 9633 26/03/2026

 Resolució 686/XV del Parlament de Catalunya, **de validació del Decret llei 3/2026, de mesures urgents en matèria fiscal, de simplificació i agilització en la gestió, en l'àmbit de l'urbanisme i l'habitatge, en l'àmbit de personal i altres mesures urgents en prórroga pressupostària** DOGC núm. 9648 20/04/2026

 Orden PJC/298/2026, de 24 de marzo, por la que **se convoca la prueba de evaluación de aptitud profesional para el ejercicio de la profesión de la abogacía para**

el año 2026. BOE núm. 79
31/03/2026

 Real Decreto 238/2026, de 25 de marzo, por el que **se desarrolla el sistema de facturación electrónica obligatoria entre empresarios y profesionales y por el que se modifica el Reglamento por el que se regulan las obligaciones de facturación, aprobado por el Real Decreto 1619/2012, de 30 de noviembre** BOE núm. 79 31/03/2026

 Real Decreto 240/2026, de 25 de marzo, por el que **se modifica el Real Decreto 789/2022, de 27 de septiembre, por el que se regula la compatibilidad del Ingreso Mínimo Vital con los ingresos procedentes de rentas del trabajo o de la actividad económica por cuenta propia con el fin de mejorar las oportunidades reales de inclusión social y laboral de las personas beneficiarias de la prestación.** BOE núm. 75 26/03/2026

 Real Decreto 241/2026, de 25 de marzo, **sobre limitación de la cuantía inicial de las pensiones públicas y revalorización de las pensiones del sistema de la Seguridad Social, de las pensiones de Clases Pasivas del Esta-**

do y de otras prestaciones sociales públicas para el ejercicio 2026. BOE núm. 75 26/03/2026

 Real Decreto 260/2026, de 31 de marzo, por el que **se modifica el Real Decreto 1/2024, de 9 de enero, por el que se establecen las Comisiones Delegadas del Gobierno.** BOE núm. 80 01/04/2026

 Decret 62/2026, de 28 d'abril, **d'organització i funcionament de l'Institut d'Estadística de Catalunya** DOGC núm. 9656 30/04/2026

 Decret llei 6/2026, de 5 de maig, **de mesures urgents en l'àmbit urbanístic i de la contractació en relació amb els municipis rurals** DOGC núm. 9659 06/05/2026

 Decret 61/2026, de 28 d'abril, **de modificació del Decret 166/2022, de 13 de setembre, pel qual es crea el Consell Català de Municipis Rurals** DOGC núm. 9656 30/04/2026

 Acuerdo de extradición entre **el Reino de España y**

el Reino Hachemí de Jordania, hecho en Madrid el 5 de junio de 2025. BOE núm. 81 02/04/2026

 Resolución de 28 de abril de 2026, de la **Dirección General para la Eficiencia del Servicio Público de Justicia, por la que se convocan pruebas de aptitud para el ejercicio de la profesión de la abogacía en España por parte de ciudadanos y ciudadanas de la Unión Europea y otros Estados parte en el Acuerdo sobre el Espacio Económico Europeo.** BOE núm. 109 05/05/2026

 Resolució 719/XV del Parlament de Catalunya, de **validació del Decret llei 1/2026, pel qual es regulen les prestacions econòmiques per a les persones amb grau III+ de dependència extrema i de modificació de la Llei 12/2007, d'11 d'octubre, de serveis socials** DOGC núm. 9659 06/05/2026

 Resolución de 26 de marzo de 2026, del Congreso de los Diputados, por la que **se ordena la publicación del Acuerdo de convalidación del Real Decreto ley 6/2026, de 3 de marzo, por el que se modifica la Ley 20/2022, de 19 de octubre, de Memoria Democrática, sobre reconocimiento**

a favor de personas fallecidas o con lesiones incapacitantes por su actividad en defensa y reivindicación de la Democracia. BOE núm. 77 28/03/2026

 Orden HAC/277/2026, de 25 de marzo, por la que **se aprueban los modelos de declaración del Impuesto sobre la Renta de las Personas Físicas y del Impuesto sobre el Patrimonio, ejercicio 2025, se determinan el lugar, forma y plazos de presentación de los mismos, se establecen los procedimientos de obtención, modificación, confirmación y presentación del borrador**

de declaración del Impuesto sobre la Renta de las Personas Físicas y se determinan las condiciones generales y el procedimiento para la presentación de ambos por medios electrónicos. BOE núm. 76 27/03/2026

 Resolución de 28 de abril de 2026, del Congreso de los Diputados, por la que **se ordena la publicación del Acuerdo de derogación del Real Decreto-ley 8/2026, de 20 de marzo, de medidas en el alquiler en respuesta a las consecuencias económicas y sociales de la Guerra de Irán.** BOE núm. 105 30/04/2026

 Orden PJC/297/2026, de 30 de marzo, por la que **se desarrollan las normas legales de cotización a la Seguridad Social, desempleo, protección por cese de actividad, Fondo de Garantía Salarial y formación profesional para el ejercicio 2026.** BOE núm. 79 31/03/2026

6 raons per a recomanar la incorporació d'una clàusula arbitral

Ràpid i àgil

Si les parts no han decidit una altra cosa, l'àrbitre ha de dictar el laude en el termini màxim de sis mesos des de l'acte d'inici. Molt més ràpid que els tribunals.

Flexible

Les parts i l'àrbitre poden modelar el curs del procediment establint les fases i terminis que estimin convenients.

Especialitzat

Els àrbitres són professionals especialistes en la matèria jurídica objecte d'arbitratge.

Confidencial

Tal com imposa la llei, el Tribunal no donarà cap mena d'informació ni publicitat sobre els assumptes tramitats.

Competitiu

En aquesta instància, s'obté una solució definitiva i sense més sobrecoast que el produït pel mateix arbitratge.

Eficient

La gran majoria dels laudes dictats en els arbitratges del TAB es compleixen per les parts de forma voluntària, sense necessitat d'execució judicial.

ES DIGITALITZA EL REGISTRE DE MATRÍCULA CONSULAR PER TAL DE FACILITAR ELS TRÀMITS ALS ESPANYOLS QUE ES TROBEN A L'EXTERIOR

Coordinat per María Jesús Pesqueira i Carla Ballarín

El passat 2 d'octubre es va publicar al BOE el Reial Decret 991/2024, d'1 d'octubre, sobre inscripció de les persones de nacionalitat espanyola als Registres de Matrícula de les Oficines Consulars a l'estranger, pel qual es deroga l'anterior normativa (Reial Decret 3425/2000, de 15 de desembre) amb efectes des del 2 d'abril de 2025, data en la que entrarà en vigor la nova disposició.

En el Registre de Matrícula Consular, creat l'any 1849, s'inscriuen tant les persones espanyoles residents en les diferents demarcacions consulars com les no residents (estades a l'exterior sense vocació de permanència), amb les dades dels quals es constitueix el Padró d'espanyols residents a l'estranger.

La norma respon a la necessitat d'adaptar el Registre als

canvis legislatius que s'han produït en els darrers anys, per tal de garantir el compliment de la normativa sobre interoperabilitat, protecció de dades personals o tota aquella legislació complementària relativa a l'administració electrònica, i que incideixen en la necessitat de proporcionar a la ciutadania la protecció i les garanties necessàries en la realització dels tràmits electrònics.

No obstant, s'estableix com a una opció, ja que aquests tràmits es podran continuar realitzant de manera presencial a l'Oficina Consular que correspongui.

D'aquesta manera, es defineix el caràcter digital del Registre, al introduir la possibilitat de realitzar tràmits d'alta, baixa o modificació de dades a través de mitjans electrònics que permetin comprovar la identitat de la persona de nacionalitat espanyola.

Aquesta possibilitat s'articularà mitjançant el corresponent certificat electrònic (per a aquelles persones que ja disposin del mateix), així com de mecanismes de firma electrònica no criptogràfica i per mitjà de la plataforma CI@ve.

A més, s'atorgarà a cada persona inscrita un Número d'Identificació Consular Central, un codi o número identificatiu únic i permanent que agilitzarà les gestions.

Per tant, la modernització i digitalització del Registre facilitarà i millorarà l'assistència dels serveis consulars als ciutadans espanyols que es troben a l'estranger, així com també propiciarà una millor participació als processos electorals que es convoquen. D'aquesta manera s'assegura un servei més eficient i accessible per part de l'Administració.

ENTRE NOSALTRES

Seguim amb l'espai ENTRE NOSALTRES que obrim a tots els companys i companyes que vulguin traslladar-nos propostes, i que té per finalitat glossar perfils de persones col·legiades al llarg de la història de l'ICAB, i que iniciant la seva trajectòria laboral de forma anònima, posteriorment van destacar per les seves trajectòries polítiques, històriques o culturals al marge de l'exercici de la professió.

Ramon Felipó
Col·legiat Núm: 14.755

En aquesta ocasió, destaquem el perfil de Josep Solé Barberà que ens ha facilitat el company Ramon Felipó

Solé Barberà (Llívia, 1913 – Barcelona, 1988), polític i advocat català. Va ser dirigent del Partit Socialista Unificat de Catalunya (PSUC) –el partit dels comunistes catalans–, el seu portaveu durant dècades, i un dels polítics més coneguts de la lluita per la llibertat a la transició democràtica a Catalunya.

Va defensar una política de reconciliació nacional que tenia com a objectiu la superació de la guerra civil. Com a parlamentari fou membre de la Comissió dels Vint que redactà l'avantprojecte d'Estatut d'Autonomia de Catalunya de 1979.

Va néixer a Llívia i posteriorment es va establir a Reus. El 1929 assolí el certificat de batxillerat, l'any 1930 va començar la carrera de Dret a la Universitat de Barcelona –col·laborant a El Dia Gráfico durant els seus estudis universitaris– i, el mateix any, els seus pares es van instal·lar definitivament a Reus.

Després dels fets del sis d'octubre del 1934 (la proclamació per part del president Companys de l'Estat Català dins de la República Espanyola), va entrar al despatx de Josep Andreu i Abelló per ajudar-los a defensar les nombroses víctimes que s'havien desfermat. Mentre feia aquesta tasca, va aprofitar per ampliar estudis de Dret.

Els primers mesos després del cop d'estat del juliol de 1936 del general Franco, va ser membre del Comitè Central de les Milícies Antifeixistes de Catalunya i fou nomenat secretari de l'ajuntament de Reus.

L'any 1936 va ingressar al PSUC, que s'acabava de fundar amb la unió de diverses formacions polítiques comunistes catalanes. Durant la guerra civil (el 10 de setembre de 1936) va ser nomenat Jutge de Primera Instància de Reus. A l'any 1937 va marxar al front de guerra a la divisió Karl Marx i va ser comissari polític del Batalló.

IL·LUSTRES COL·LEGIATS: JOSEP SOLÉ BARBERÀ

Al setembre del 1940 seria condemnat a la pena de mort pels franquistes a causa de la seva militància a les milícies antifeixistes i responsabilitats al PSUC. El 20 de setembre de 1943 va ser traslladat a la presó de Ciudad Real i pocs mesos després, al març del 1944, va ser posat en llibertat condicional.

L'indult total no li va arribar fins al 4 d'octubre de 1946, però encara se li va mantenir

l'exili amb la prohibició de viure a Catalunya, fins a l'any 1949.

El 1950, ja amb 36 anys, torna a Barcelona i és rehabilitat per exercir d'advocat. Arran d'una important detenció de militants del PSUC va començar la seva carrera com a advocat de detinguts polítics: potser el cas que el faria més conegut seria la defensa del dirigent comunista Miguel Núñez González a l'any 1958, i va ser també un dels advocats defensors dels 6 militants d'ETA en el denominat procés de Burgos.

L'any 1975 l'Institut Catòlic d'Estudis Socials de Barcelona (ICESB) va organitzar unes conferències dels caps o portaveus de les forces catalanes clandestines i Solé fou el ponent per part dels comunistes acompanyat de diversos advocats del nostre Col·legi com Joan Reventós, Ramon Trias Fargas i Antón Cañellas, i d'altres polítics com Josep Pallach o Jordi Pujol. Aquestes jornades varen significar una aparició pública del món polític clandestí català.

Solé Barberà, a la jornada de cloenda a la sala d'actes del nostre Col·legi, va citar per primera vegada públicament un aragonès que dirigia el PSUC (fou el primer cop que es va parlar de forma indirecta sota el franquisme del secretari general Gregorio López Raimundo).

A les eleccions generals espanyoles del 15 juny del 1977, Solé Barberà va ser elegit diputat del PSUC com a cap de llista per la demarcació de Tarragona, càrrec que va repetir a les eleccions de l'any 1982.

Li va ser atorgada la Creu de Sant Jordi a l'any 1987. Va fer la cèssió de tota seva documentació, com la història del PSUC, a l'Arxiu Nacional de Catalunya.

Consta com a membre del nostre Col·legi de l'Advocacia des de l'any 1950, va tenir despatx primer al Carrers Valls i Taverner i, posteriorment, a la Rambla de Catalunya (1960), Enric Granados (1968), Via Laietana i a partir de 1971 al carrer d'Enric Granados.

Va morir a la Clínica Delfos el dia 4 de gener de 1988.

RESSENYES JURISPRUDENCIALS

Coordinat per: **Lluís Batlló Buxó-Dulce (Penal)**, **Francisco Javier Comabella (Laboral)**, **Ivan Rodriguez Florido (Contenciós-Administratiu)**.

PENAL

DELICTE CONTINUAT EN LES AGRESSIONS SEXUALS

STS 240/2026 del Tribunal Suprem de 24 de març de 2026

En una molt recent sentència, el Tribunal Suprem indica que és possible aplicar la figura del delicte continuat en casos d'agressions sexuals comeses en grup, sempre que no existeixin circumstàncies específiques que ho impedeixin. La resolució compta, no obstant això, amb el vot discrepant de quatre magistrats.

La sala penal sosté que la continuïtat delictiva pot aplicar-se als qui actuen conjuntament en agressions sexuals grupals, encara que precisa que factors com una durada prolongada dels fets, l'existència d'interrupcions entre les agressions o qualsevol altra particularitat rellevant podrien justificar que s'excloués aquesta continuïtat i que cada agressió fos sancionada de manera independent.

Quatre dels quinze magistrats han formulat un vot particular. En ell defensen que, per norma general, en les agressions sexuals realitzades per diverses persones cada acte de caràcter sexual ha de ser castigat per separat, mitjançant

concurso real de delictes, quedant la continuïtat delictiva com una excepció. Al seu judici, la interpretació majoritària inverteix aquest criteri en convertir l'excepció en regla.

La Sala va resoldre els recursos presentats per tres condemnats per una agressió sexual grupal comesa contra una dona en una localitat d'Almeria el maig de 2022. Inicialment, cadascun va ser condemnat a un total de 21 anys de presó: 9 anys per un delicte d'agressió sexual agreujada per l'actuació conjunta, i 6 anys addicionals per la seva participació necessària en els delictes comesos pels altres dos acusats.

El Tribunal Suprem ha estimat parcialment els recursos i ha determinat que els tres acusats han de ser considerats coautors d'un delicte continuat, fixant per a cadascun una pena de 13 anys i 6 mesos de presó. Segons el tribunal, en aquest cas no s'aprecia cap element rellevant que impedeixi aplicar la continuïtat delictiva.

En la seva anàlisi, la Sala aborda diferents aspectes de les agressions sexuals grupals i conclou, en primer lloc, que totes les persones que intervenen exercint violència o intimidació amb el propòsit d'imposar un acte sexual no consentit han de ser considerades coautores, encara que no realitzin directament conductes de naturalesa sexual. En conseqüència, respondran com a coautors del delicte corresponent, agreujat per l'actuació conjunta.

Una vegada establert aquest criteri, el tribunal examina si correspon considerar tants delictes agreujats com actes sexuals realitzats per diferents persones —el que implicaria un concurs real— o si, per contra, resulta possible aplicar la continuïtat delictiva, concloent que això és viable.

En relació amb el cas, els magistrats que han emès el vot particular entenen que els acusats haurien d'haver estat condemnats per tres delictes diferents cadascun, amb penes diferenciades, a causa de la gravetat dels fets. Subratllen que la violència exercida, juntament amb les penetracions i ejaculacions descrites, constitueix una actuació de tal brutalitat que, fins i tot seguint el raonament de la majoria, impediria la seva consideració com a delicte continuat.

LABORAL

REGISTRE HORARI: INVERSIÓ DE LA CÀRREGA DE LA PROVA

STS 1772/2026, de 15 d'abril, del Tribunal Suprem (Sala Social)

La qüestió jurídica que es planteja en aquesta Sentència és la determinació de les conseqüències jurídiques, a efectes de prova, de l'incompliment empresarial de portar el registre diari de jornada que preveu l'article 34.9 de l'Estatut dels Treballadors.

En concret, es planteja si aquest incompliment suposa una inversió automàtica de la càrrega de la prova, el que evita al reclamant haver d'aportar indicis de la realització d'hores extraordinàries, o si aquesta inversió de la càrrega de la prova exigeix l'aportació prèvia d'indicis.

L'inici de la controvèrsia es troba en un dependent de carnisseria que va presentar una demanda de quantitat sol·licitant el reconeixement d'hores extraordinàries que, segons el text de la demanda, realitzava de forma habitual.

El Jutjat del Social 2 de Guadalajara va resoldre de conformitat amb la posició de la part demandada, que va admetre només l'existència d'un petit nombre d'hores extraordinàries, considerant que per a una empresa petita i familiar l'obligació de registre de jornada ha de ser modulada. De fet, la sentència d'instància no només assenyalava la necessitat d'aportar indicis, sinó que apuntava fins i tot quins indicis hauria pogut fer valer la part actora per a que s'acceptés la inversió de la càrrega de la prova: "tickets de compra de la caja de la carnicería donde conste la hora y el dependiente, albaranes de entrega de suministros o algún testigo repartidor no dependiente de la empresa."

El Tribunal Superior de Justícia de Castella-La Manxa va desestimar el recurs de suplicació interposat pel treballador i aquest va recórrer en cassació per unificació de doctrina aportant com a sentència de contrast la dictada pel Tribunal Superior de Justícia de Catalunya de 13 de febrer de 2023 (Rec. 962/2023).

Doncs bé, la Sala del Tribunal Suprem, després de considerar que la sentència de contrast responia a fets, fonaments i pretensions substancialment iguals, és a dir, que es

complia el pressupost processal de l'article 219.1 de la Llei Reguladora de la Jurisdicció Social, va entrar a valorar quina és la doctrina correcta.

I la doctrina correcta, segons l'Alt Tribunal, és la del TSJ de Castella-La Manxa, donat que existia un horari ja establert: "En estos supuestos de horario prefijado la ausencia del registro de jornada no determina que le corresponda al empleador acreditar el efectivo cumplimiento del horario. [...] La carga de la prueba del cumplimiento del horario, sin excesos de jornada, solamente corresponderá al empleador cuando existan indicios suficientes de que se han producido incumplimientos de dicho horario prefijado, supuesto en el cual precisamente el inexistente registro de jornada debiera cumplir su función de garantía de los derechos"

Ara bé, en el cas que no hagués existit aquest horari establert, la pròpia Sentència reconeix que les conseqüències jurídiques haurien estat unes altres.

CONTENCIÓS ADMINISTRATIU

L'ABAST DE LA INVIOLABILITAT DEL DOMICILI DE LES PERSONES JURÍDIQUES DAVANT DE LES FUNCIONS D'INSPECCIÓ DE L'ADMINISTRACIÓ

Sentència núm. 441/2026, de 14 d'abril de 2026, de la Secció 4a de la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Suprem

L'octubre de 2024, la Inspecció de Treball, amb l'auxili de la Policia Nacional, es va presentar a les dependències d'una empresa. L'entrada es va produir per la força,

sense autorització judicial i sense el consentiment del titular. La nau industrial inspeccionada tenia una naturalesa dual: servia tant de centre de treball com de domicili social de l'entitat. La raó de l'entrada no estava directament relacionada amb l'empresa implicada, sinó amb unes altes i baixes d'una altra mercantil contra la qual se seguïen unes diligències penals.

Si bé durant la inspecció no es va produir cap registre ni intervenció dels arxius físics i informàtics de la mercantil, aquesta va interposar un recurs contenciós administratiu per la via especial de protecció de drets fonamentals, al·legant que l'entrada constituïa una via de fet i vulnerava la inviolabilitat del domicili (article 18 de la Constitució).

En primera instància, el Tribunal Superior de Justícia de la Comunitat Valenciana va desestimar el recurs, al·legant que no hi va haver registre ni confiscació de documents i, en conseqüència, no s'havia vulnerat el dret fonamental a la inviolabilitat del domicili. Però el cas va arribar al Tribunal Suprem, el qual va apreciar interès cassacional en determinar si és compatible amb el dret fonamental a la inviolabilitat del domicili previst, en relació amb l'article 13.1 de la Llei 23/2015, de 21 de juliol, que la Inspecció de Treball i Seguretat Social acordin l'entrada en un centre de treball no obert al públic o, si és el cas, en el domicili social d'una societat mercantil, sense consentiment ni autorització judicial; i si una entrada en aquests termes és vàlida quan no es duen a terme registres ni la confiscació d'arxius o documents.

L'article 13.1 de la Llei 23/2015 disposa que els inspectors tenen el caràcter d'autoritat i estan autoritzats per a "entrar lliurement en qualsevol moment i sense previ avís

RESSENYES JURISPRUDENCIALS

en tot centre de treball, establiment o lloc subjecte a inspecció i a romandre en aquest. Si el centre sotmès a inspecció coincidís amb el domicili d'una persona física, hauran d'obtenir el seu exprés consentiment o, en defecte d'això, l'oportuna autorització judicial”.

El Tribunal Suprem recorda que la inviolabilitat del domicili no protegeix únicament els éssers humans, sinó que les persones jurídiques també en són titulars. Citant la doctrina del Tribunal Constitucional, recorda que amb aquest dret es protegeix “l'espai físic on es dirigeix l'activitat de la persona jurídica i es conserven els seus arxius fora de la vista de tercers”.

Partint d'aquesta premissa, el Tribunal afirma que l'entrada en

el domicili d'una persona jurídica exigeix la prèvia autorització judicial. El fet que l'article 13.1 de la Llei 23/2015 ometi aquesta exigència no significa que no derivi directament de l'article 18.2 de la Constitució. No es tracta d'una inaplicació de la llei, sinó d'integrar el “buit legal mitjançant l'aplicació directa de la norma constitucional”.

Entrant al cas concret, el Suprem considera erroni el criteri del TSJ, perquè la mera circumstància que els agents no hagin examinat documents no permet eximir l'exigència d'autorització. Es recorda que l'article 18.2 de la Constitució utilitza la forma disjuntiva “entrada o registre”. Per tant, “la necessitat de l'autorització judicial regeix fins i tot per a la mera entrada, encara que no s'efectuï cap regis-

tre”. Validar el contrari permetria a l'autoritat “fer comprovacions dins del domicili social sense autorització judicial, i sol·licitar aquesta únicament quan –a la vista de tals comprovacions– vulguin anar més enllà i examinar documentació”.

En darrer terme, el Tribunal afirma, de forma obiter dicta, que sempre que s'acrediti una separació física apreciable entre la zona d'oficines “del domicili social i la zona de centre de treball, l'entrada limitada a aquesta última no està constitucionalment necessitada d'autorització judicial”. Però aquest no va ser el cas, circumstància per la qual estima el recurs i declara la via de fet de l'administració laboral i la vulneració de l'article 18.2 de la Constitució.

**PALAUET
CASADES**
Barcelona 1863

Espais exclusius per a la celebració
del vostre esdeveniment en un edifici
neoclàssic que és un referent indiscutible
de l'arquitectura de l'Eixample.

Consulta els espais disponibles
a www.icab.cat/palauetcasades
o a marketing@icab.cat

 ICAB
ADVOCACIA
BARCELONA

HELENA

**La Intel·ligència Artificial Jurídica
creada per experts en cada matèria**

Prova-la gratis amb els teus casos reals

Descobreix tot
el que pot fer
per a tu

Accedeix-hi ara

sepin.es/inteligencia-artificial/prueba-ia/

PROPIEDAD HORIZONTAL, IMPUESTO SOBRE BIENES INMUEBLES Y PROPIETARIO ÚNICO

Rafael de Olañeta
Col·legiat Núm: 14.525

Propiedad horizontal

La posibilidad de establecer un régimen de propiedad horizontal respecto a un inmueble se encuentra amparada, como sabemos, en los artículos 553-1 y siguientes del Código Civil Catalán. La normativa estatal se concentra en el artículo 396 del Código civil y en el artículo 5 de la Ley 49/1960, de 21 de julio, de Propiedad Horizontal.

La constitución del régimen de propiedad horizontal suele hacerse junto con la declaración de obra nueva, ambas en un mismo acto mediante escritura pública notarial. Nada impide que dicha escritura se realice incluso cuando todavía no ha finalizado la construcción de un edificio y existe un único propietario, declarándose en el Catastro e inscribiéndose en el Registro de la Propiedad.

Esta situación es la que se denomina pre horizontalidad, dado que normalmente vendrá seguida de la enajenación de los diferentes inmuebles que componen la propiedad horizontal.

Puede ocurrir, sin embargo, que esta situación se prolongue en el tiempo, y que, por tanto, siga habiendo un único propietario. Así, nos podemos encontrar diversos supuestos que persiguen uno o varios fines a la vez: distribuir la responsabilidad hipotecaria sobre los distintos pisos o locales surgidos de la división, evitando así que la carga gravite sobre la totalidad del inmueble, división horizontal por el titular de un derecho de superficie, crowdfunding inmobiliario, Socimis, fondos de inversión, o elusión del tipo incrementado del Impuesto sobre Bienes Inmuebles.

El Impuesto sobre bienes Inmuebles

El artículo 72.4 de la Ley reguladora de las Haciendas Locales (Real Decreto Legislativo 2/2004, de 5 de marzo) permite a los Ayuntamientos, a través de sus ordenanzas fiscales, establecer tipos de gravamen diferenciados en el Impuesto sobre Bienes Inmuebles, respecto al 10% de los que tengan mayor valor catastral atribuido en función de los

usos catastrales (oficinas, hostelería, comercio, industria...), exceptuándose los de uso residencial. Los diferentes usos vienen regulados en la Norma 20 del RD 1020/1993, de 25 de junio.

En la mayoría de los casos en que se ha hecho uso de esta habilitación legal, los tipos han sido incrementados, aunque algún Ayuntamiento los ha utilizado para establecer tipos decrementados. Los Tribunales de Justicia han avalado la utilización de estos tipos incrementados siempre que la ordenanza fiscal haya sido redactada correctamente (valgan por todas, las sentencias del Tribunal Supremo de 7 de junio de 2024 en los recursos de casación 892, 896 y 907 de 2023, o la sentencia de 5 de diciembre de 2017, recurso 1710/2016).

Así, en Barcelona, por ejemplo, el tipo de gravamen general para bienes inmuebles urbanos de carácter residencial es del 0,66%, mientras que el tipo incrementado para el 10% de los inmuebles de mayor valor catastral dentro de cada uso catastral es del 1% (o del 1,30% si se trata de hostelería y comercio). La diferencia no es baladí, pues estamos hablando de que un hotel o un centro comercial, que se encuentre dentro del grupo del 10% con mayor valor catastral, pagará casi el doble por el Impuesto sobre Bienes Inmuebles.

Propiedad horizontal y propietario único

Algunos Ayuntamientos han detectado inmuebles con un único propietario destinados, por ejemplo, a hotel, oficinas o aparcamiento, divididos en régimen de propiedad horizontal. Se trata de Ayuntamientos con tipos de gravamen incrementados en el Impuesto sobre Bienes Inmuebles y que, al estar dividido el inmueble en propiedad horizontal, no se les podría aplicar, en principio, el tipo incrementado por no encontrarse ya dentro de cada uso en el grupo del 10% de mayor valor catastral.

La jurisprudencia del Tribunal Supremo

Recientemente el Tribunal Supremo se ha pronunciado sobre este supuesto en la sentencia de 9 de diciembre de 2025 (recurso 2004/2023). Ya lo había hecho anteriormente, entre otras, en las sentencias de 6 de junio de 2024 (recurso 2209/2023), 17 de

junio de 2024 (recursos 2328 y 2660/2023), 24 de noviembre de 2025 (recursos 3231, 5194, 3929, 3926 y 3109/2023), 1 de diciembre de 2025 (recursos 2658 y 6596/2023), 3 de diciembre de 2025 (recurso 8564/2023) y 5 de diciembre de 2025 (recurso 2410/2023).

Se trata de casos en que se había otorgado escritura pública notarial de división en régimen de propiedad horizontal de un inmueble, inscribiéndose o pretendiendo inscribir la alteración catastral posteriormente en el Catastro inmobiliario y en el Registro de la Propiedad. En algunos casos, los inmuebles resultantes habían sido arrendados, pero manteniéndose un único propietario.

En la sentencia de 9 de diciembre de 2025 (recurso 2004/2023), se analiza el acuerdo de denegación de alteración catastral realizado por la Agencia Tributaria de Madrid, anulado por la Audiencia Nacional, respecto a un complejo de oficinas, hotelero y de aparcamiento. En esta sentencia, el Tribunal Supremo reitera su doctrina establecida en sentencias anteriores al decir (FD CUARTO):

Por todo ello, reiteramos que “la respuesta que ha de darse a la cuestión de interés casacional objetivo es que no cabe promover la alteración catastral por el otorgamiento unilateral del título por el propietario único del edificio destinado a alquiler de los locales existentes, hasta tanto no concurren los elementos constitutivos exigidos, en concreto hasta tanto no exista una pluralidad de propietarios”.

En síntesis, el Tribunal Supremo, citando también sentencias de su Sala de lo Civil de 4 de octubre de 2013 (recurso 523/2011) y 29 de abril de 2010 (recurso 1087/2006), señala que no es posible la existencia de un inmueble en régimen de propiedad horizontal cuando nos encontramos con un único propietario que se mantiene en el tiempo sin intención de enajenar, no debiéndose en estos casos alterar el Catastro inmobiliario si no existen varios propietarios y no produciendo efectos la división hasta que se enajenen los inmuebles que forman parte de la finca.

En definitiva, la división en régimen de propiedad horizontal otorgada mediante escritura pública notarial, cuando siga habiendo un único propietario, no evitará la aplicación de los tipos diferenciados incrementados en el Impuesto sobre Bienes Inmuebles.

RESPONSABILIDAD PATRIMONIAL POR OMISIÓN ADMINISTRATIVA: DAÑO ANTIJURÍDICO Y CUMPLIMIENTO TARDÍO DE DEBERES PÚBLICOS

El autor hace una descriptiva exposición de la casuística de la lesión pública en el Estado prestacional; el daño lesivo no aparece sólo por lo que la Administración hace, sino de lo que no hace, de lo que hace tarde o de lo que ejecuta cuando el tiempo jurídicamente debido ya ha transcurrido.

Rubén Davide Branco de Oliveira
Col·legiat núm: 47.461

La responsabilidad patrimonial de la Administración suele formularse todavía desde el paradigma del acto lesivo: una resolución, una actuación material o una intervención positiva del servicio público que causa un daño antijurídico al particular.

Sin embargo, esa imagen resulta hoy insuficiente. En el Estado prestacional, una parte relevante de la lesión pública no deriva de lo que la Administración hace, sino de lo que no hace, de lo que hace tarde o de lo que ejecuta cuando el tiempo jurídicamente debido ya ha transcurrido.

El artículo 106.2 CE no ancla la responsabilidad en la existencia de un acto ilícito en sentido clásico, sino en la lesión que sea consecuencia del funcionamiento de los servicios públicos, fórmula lo bastante amplia como para comprender, cuando concurren sus presupuestos, la inactividad y la demora.

Ese planteamiento se refuerza en la legislación básica. El artículo 32 de la Ley 40/2015 reconoce el derecho a ser indemnizado por las lesiones sufridas como consecuencia del funcionamiento normal o anormal de los servicios públicos, siempre que el daño sea efectivo, evaluable económicamente e individualizado. El artículo 34 añade el filtro decisivo: solo son resarcibles los daños que el perjudicado no tenga el deber jurídico de soportar. El sistema, por tanto, no se construye exclusivamente sobre la acción administrativa dañosa, sino sobre la

lesión imputable al servicio público, lo que permite integrar la omisión administrativa y el cumplimiento tardío sin necesidad de forzar las categorías vigentes.

La clave sistemática está en la dimensión temporal del deber administrativo. La Ley 39/2015 no concibe la resolución expresa en plazo como una recomendación de buena gestión, sino como una obligación jurídica. El artículo 21 impone a la Administración el deber de resolver y notificar en todos los procedimientos dentro del plazo legalmente establecido; el artículo 24 regula los efectos del silencio, pero sin neutralizar esa obligación; y el artículo 67 fija incluso el plazo de prescripción de la acción de responsabilidad patrimonial desde el hecho o desde la manifestación del efecto lesivo. El tiempo deja así de ser una variable organizativa y pasa a convertirse en un elemento jurídicamente relevante del contenido debido de la actuación administrativa.

Algo semejante revela la LJCA cuando regula el recurso contra la inactividad. Su artículo 29 permite reaccionar frente a la pasividad administrativa cuando exista obligación de realizar una prestación concreta o de ejecutar actos firmes. La importancia de esta previsión no reside solo en su vertiente procesal, sino en lo que pone de manifiesto desde el punto de vista dogmático: el ordenamiento no trata la inactividad como una mera anomalía de gestión, sino como una categoría jurídica autónoma, susceptible de control y, en su caso, de reparación.

Desde aquí puede formularse una idea central: existen deberes públicos de actuación temporalmente cualificados. No se trata solo de deberes de actuar, sino de deberes de actuar a tiempo. Cuando la ley impone resolver en plazo, reconocer una prestación dentro de un marco temporal determinado o ejecutar una obligación ya definida sin demoras indebidas, el incumplimiento del tiempo debido no constituye una simple irregularidad formal. Puede integrar una modalidad de funcionamiento anormal del servicio público y, si genera una lesión efectiva, activar la responsabilidad patrimonial.

Esta tesis adquiere especial fuerza en ámbitos socialmente sensibles. En materia de dependencia, el Defensor del Pueblo ha recordado expresamente que las prestaciones de la Ley 39/2006 tienen naturaleza de derecho subjetivo y que el plazo máximo para resolver los procedimientos de reconocimiento es de seis meses. Sin embargo, los datos oficiales difundidos en enero de 2026 sitúan en 341 días el tiempo medio de gestión. La sola existencia de esa demora media no equivale automáticamente a responsabilidad patrimonial, pero sí evidencia un terreno especialmente apto para la producción de daños individualizados: costes de cuidados asumidos por las familias, agravamiento funcional, privación temporal de apoyos o pérdida material de utilidad de la prestación.

La sanidad ofrece un ejemplo paralelo. El Ministerio de Sanidad informó que, a 30 de junio de 2025, había 832.728 pacientes pendientes de cirugía electiva en el Sistema Nacional de Salud, con una espera media de 118,6 días y un 19,6 % de pacientes con más de seis meses de demora. Tampoco esta estadística acredita por sí sola un daño resarcible, pero sí refuerza la idea de que la tardanza puede traducirse en agravación, pérdida de oportunidad terapéutica o prolongación evitable del sufrimiento. Incluso cuando la prestación termina produciéndose, el cumplimiento tardío no siempre borra el perjuicio ya causado.

La falta de respuesta administrativa tampoco es una anomalía marginal. El Consejo de Transparencia y Buen Gobierno comunicó en febrero de 2026 que en 2025 recibió 2.767 reclamaciones, un 40,2 % más que en 2024, subrayando que un porcentaje muy elevado obedecía a la falta de respuesta. No se trata de una estadística de responsabilidad patrimonial, pero sí de un indicador relevante del carácter estructural de la omisión administrativa contemporánea.

Con todo, la validez de esta construcción depende de evitar una expansión acrítica del sistema. No toda

EL SISTEMA, POR TANTO, NO SE CONSTRUYE EXCLUSIVAMENTE SOBRE LA ACCIÓN ADMINISTRATIVA DAÑOSA, SINO SOBRE LA LESIÓN IMPUTABLE AL SERVICIO PÚBLICO, LO QUE PERMITE INTEGRAR LA OMISIÓN ADMINISTRATIVA Y EL CUMPLIMIENTO TARDÍO SIN NECESIDAD DE FORZAR LAS CATEGORÍAS VIGENTES

demora genera indemnización, ni toda inactividad determina por sí sola responsabilidad patrimonial. El modelo sigue exigiendo cuatro presupuestos: existencia de un deber jurídico concreto de actuar, daño efectivo e individualizado, antijuridicidad y nexo causal. Precisamente en las omisiones y cumplimientos tardíos, la dificultad principal radica en la causalidad: no basta probar que la Administración llegó tarde; es necesario demostrar que esa tardanza produjo un perjuicio que el afectado no tenía el deber jurídico de soportar. En muchos casos, además, lo resarcible no será el daño final completo, sino la pérdida de oportunidad, la

privación temporal de una prestación o el agravamiento razonablemente conectado con la demora.

La conclusión es clara. En el Estado prestacional, la legalidad administrativa no se agota en la prohibición de dañar activamente. También exige no frustrar materialmente derechos, prestaciones e intereses legítimos mediante pasividad, silencio o cumplimiento tardío cuando el ordenamiento configura el tiempo como parte del deber público. La responsabilidad patrimonial debe leerse, por ello, no solo como reacción frente al acto lesivo clásico, sino como mecanismo de reparación de la lesión causada por el funcionamiento del servicio público en sentido pleno, lo que incluye, cuando concurren los requisitos legales, la omisión administrativa y la tardanza jurídicamente relevante. El tiempo administrativo ya no puede verse como un mero problema de gestión: es, cada vez con mayor claridad, una categoría jurídica de imputación. ¹⁴

LITIGIOSIDAD TRIBUTARIA EN SEDE ECONÓMICO-ADMINISTRATIVA

Uno de los objetivos perseguidos y confesados por el legislador en la Exposición de Motivos de la Ley 58/2003, General Tributaria fue disminuir los niveles actuales de litigiosidad en materia tributaria. Han pasado veintitrés años ya desde entonces, pero la conflictividad se ha incrementado.

José Miguel Martínez-Carrasco Pignatelli
Col·legiat núm: 32.749

Los datos contenidos en la última Memoria de los Tribunales Económico-Administrativos (TEA), publicada por el Ministerio de Hacienda, reflejan un nivel altísimo de litigiosidad tributaria. La conflictividad generada a causa de los actos dictados por la Administración en los procedimientos de aplicación de los tributos resulta apabullantemente excesiva.

Según dicha Memoria, en el período 2020-24 el número medio de reclamaciones presentadas en los TEA se eleva a 213.563. Fue 2020 el año con un menor número de reclamaciones interpuestas (189.358). Y el de mayor entrada corresponde al 2023. En efecto, en dicho año se interpusieron la friolera de 239.177 reclamaciones. La cifra media de reclamaciones resueltas en vía económico-administrativa, en los últimos cinco años, asciende a 243.296. El año en el que se resolvieron un menor número de reclamaciones fue 2024, con 222.737. Y 2023 fue el más "productivo" en resoluciones por los órganos revisores especializados en materia tributaria: 259.596.

El Ministerio de Hacienda considera que esos "mareantes" guarismos revelan la constancia en el esfuerzo y el compromiso de los órganos revisores especializados con una sociedad que demanda agilidad y calidad en la resolución de los conflictos tributarios.

No hay que poner en duda la dedicación y profesionalidad de los servidores públicos. Como tampoco hay que

cuestionar que estamos en un Estado de Derecho en el que las personas físicas y jurídicas utilizan los instrumentos que el ordenamiento jurídico prevé en defensa de sus derechos.

Frente al buenismo de esa percepción, en verdad, los datos contenidos en las estadísticas publicadas son preocupantes si se tiene en cuenta su evolución ininterrumpidamente creciente. En efecto. El volumen global de reclamaciones tramitadas y resueltas por los TEA (al margen de la cuantía de las revisiones en vía administrativa propiamente dicha, esto es, de los recursos de reposición y de los procedimientos o expedientes especiales de revisión, respecto de los que no se proporcionan datos), es el más elevado desde que en 1997 la Administración tributaria comenzó a publicar esta estadística de manera metódica. No estamos ante un fenómeno circunstancial, sino que asistimos a un conflicto constante entre los órganos de aplicación de los tributos y los obligados tributarios.

Por tanto, a lo que debería aspirarse es a impedir la intensidad y continuidad de las impugnaciones contra actos administrativos tributarios. Objetivamente, las cifras indicadas consolidan una tendencia creciente de los administrados en los últimos años a recurrirlos, mutando la conflictividad fiscal de provisional o secuencial a estructural, singularmente aguda en la esfera de los autónomos y las pequeñas y medianas empresas.

En cuanto a la naturaleza de la materia recurrida en vía económico-administrativa, ganan sobradamente la partida (con casi un tercio del total de las reclamaciones resueltas) los actos dictados en procedimientos de recaudación tributaria (recargos, derivaciones de responsabilidad, compensaciones defectuosas, providencias de apremio, y embargos), seguido muy de cerca por los relacionados con el IRPF (aplicación de beneficios fiscales, regularizaciones a través de comprobaciones limitadas y/o inspecciones, verificación de datos y divergencias en criterios de interpretación) y con el IVA (aplicación de deducciones, régimen de proratas, observancia de deberes formales y regularizaciones automáticas). Por tanto, la conflictividad no obedece a planificaciones fiscales agresivas, ni a conductas defraudatorias de los obligados tributarios de gran calado o trascendencia.

Responde al cumplimiento de deberes tributarios cotidianos, ordinarios, en los que los errores administrativos, las interpretaciones estrictas o los automatismos recaudatorios provocan incremento o disminución del volumen de deuda tributaria recaudada, reconocimiento o rechazo de devoluciones a los contribuyentes.

De las reclamaciones resueltas por nuestros TEA, casi un 41% de ellas fueron estimatorias (en todo o en parte) de la pretensión del reclamante, lo que desvela un gran número de fallos en la Administración tributaria, un desajuste estructural en la producción normativa y en la aplicación práctica del sistema tributario, como ha advertido la Confederación Española de Organizaciones Empresariales y el Instituto de Estudios Económicos (IEE). Algo más de un 50% de las reclamaciones tramitadas fueron rechazadas por los TEA. Y el resto de las reclamaciones presentadas se archivaron, hubo desistimiento por quienes las interpusieron o terminaron de otros modos.

En consecuencia, la vía económico-administrativa no resulta un medio inútil en la defensa de los derechos del administrado, siempre que la reclamación que se interponga esté bien estructurada, argumentada y acreditada en sus antecedentes fácticos y fundamentaciones jurídicas.

Las posibles causas de la alta y sistémica litigiosidad en vía económico-administrativa responde a una concurrencia de circunstancias diversas: normativa profusa, compleja y defectuosa técnicamente, con mutaciones constantes; procedimientos de aplicación de los tributos (sobre todo, el de recaudación) apodícticos, automatizados, estandarizados, normalizados en exceso, carentes de motivación; criterios interpretativos demasiado estrictos y rígidos de la Administración tributaria, sin atender a

la diversidad y peculiaridad de las situaciones económicas a los que se han de aplicar; ausencia de proporcionalidad entre las consecuencias pecuniarias resultantes de errores meramente formales del administrado, al que no se reconoce el tan mentado "derecho al error"; presión fiscal y afán recaudatorio desmedido.

Así las cosas, los TEA actúan no tanto para cuestionar en profundidad el sistema tributario, sino como instrumentos de ajuste y corrección, impidiendo que los errores (a veces, dislates) de los órganos administrativos en la aplicación de los tributos se consoliden y perpetúen. El administrado, por su parte, no acude a los TEA como una mera estrategia para esquivar y/o dilatar el cumplimiento de sus deberes para con la Hacienda Pública (so pena, además, de salir escarmentado con, en su caso, el pago de costas), sino como arma de pervivencia y supervivencia: no se trata de discutir por discutir, de entrar en disquisiciones más o menos teórico-doctrinales. Se pretende reclamar para mantenerse a flote en el desarrollo de la actividad económica empresarial o profesional de la que se es titular.

Para un contribuyente la notificación de un acuerdo de liquidación, providencia de apremio indebidas, deducción denegada, regularización automática o una sanción tributaria implican unos pagos difíciles de afrontar, inoperatividad en el flujo bancario para la necesaria liquidez, no obtención de certificados, acrecimiento de la deuda tributaria con intereses de demora y recargos.

La vía económico-administrativa es, pues, un remedio para el administrado, un asidero al que precisa agarrarse para defender su existencia frente al continuo riesgo tributario. Cierto, sí. Pero, ello le genera al contribuyente un indudable coste económico.

Precisamente, uno de los objetivos perseguidos y confesados por el legislador en la Exposición de Motivos de la Ley 58/2003, General Tributaria fue disminuir los niveles actuales de litigiosidad en materia tributaria. Han pasado veintitrés años ya desde entonces, pero la conflictividad se ha incrementado. Es evidente que tal objetivo no se ha conseguido. Algo se ha hecho mal.

Sea como fuere, la conflictividad galopante responde a una complejidad normativa innecesaria (con la inseguridad jurídica consiguiente) y al cada vez mayor número de deberes tributarios formales que generan un evidente coste indirecto a los obligados tributarios, pese a que su limitación se predique en la LGT como uno de los principios que inspiran la aplicación de nuestro ordenamiento tributario. ¹⁴

L'ARTICLE 30 DEL REGLAMENT DORA: UN ESTÀNDARD DE BONES PRÀCTIQUES CONTRACTUALS PER A TOTS ELS SERVEIS TIC

L'entrada en vigor del Reglament (UE) 2022/2554, conegut com a DORA (Digital Operational Resilience Act), ha suposat un canvi de paradigma en la regulació de la resiliència operativa digital del sector financer europeu.

Daniel Solé Caccamo
Col·legiat núm: 36.910

Aquest instrument normatiu, aprovat el 14 de desembre de 2022 i plenament aplicable des de gener de 2025, estableix un marc harmonitzat de requisits en matèria de gestió del risc relacionat amb les TIC, notificació d'incidents, proves de resiliència i, molt especialment, gestió del risc derivat de tercers proveïdors de serveis TIC.

Tot i que el seu àmbit d'aplicació subjectiu es circumscriu a les entitats financeres, la seva lògica reguladora i, en particular, les prescripcions del seu article 30 sobre clàusules contractuals fonamentals, ofereixen un model de referència que transcendeix l'àmbit estrictament financer.

El context regulador: la resiliència com a objectiu

El Reglament DORA parteix d'una constatació: la dependència creixent de les entitats financeres respecte dels serveis TIC prestats per tercers genera riscos operatius que, si no es gestionen adequadament, poden afectar la continuïtat dels serveis financers i, en últim terme, l'estabilitat del sistema financer de la Unió. Per això, el legislador europeu ha considerat necessari establir un conjunt de principis i drets contractuals bàsics que permetin a les entitats financeres fer un seguiment efectiu de tots els riscos relacionats amb les TIC derivats de tercers.

Contingut de les clàusules obligatòries: contractes TIC generals

L'article 30 del Reglament DORA estableix que els drets i obligacions de l'entitat financer i del proveïdor tercer

de serveis TIC han d'estar clarament assignats i establerts per escrit, incloent-hi els acords de nivell de servei, i han de formalitzar-se en un document que estigui a disposició de les parts.

Com a mínim, els acords contractuals sobre l'ús de serveis TIC han d'incloure els elements següents:

En primer lloc, una descripció clara i completa de totes les funcions i serveis TIC que ha de prestar el proveïdor, indicant si està permesa la subcontractació i, en cas afirmatiu, les condicions aplicables. En segon lloc, els llocs on s'han de proporcionar les funcions i serveis i on s'han de tractar les dades, inclòs el lloc d'emmagatzematge, amb l'obligació del proveïdor de notificar per endavant qualsevol canvi previst. En tercer lloc, disposicions sobre disponibilitat, autenticitat, integritat i confidencialitat en relació amb la protecció de dades, incloses les dades personals.

El contracte també ha de contenir disposicions sobre les garanties d'accés, recuperació i devolució de les dades en un format fàcilment accessible en cas d'insolvència, resolució o interrupció de les operacions del proveïdor, o en cas de terminació dels acords contractuals. Igualment, ha d'incloure descripcions del nivell de servei, l'obligació del proveïdor de prestar assistència quan es produeixi un incident de TIC, l'obligació de cooperar amb les autoritats competents i de resolució, i els drets de terminació amb els corresponents terminis mínims de notificació.

MÉS ENLLÀ DE LA SEVA OBLIGATORIETAT PER A LES ENTITATS FINANCERES SOTMESES A DORA, LES CLÀUSULES DE L'ARTICLE 30 (DRETS I OBLIGACIONS) CONSTITUEIXEN UN VERITABLE CATÀLEG DE BONES PRÀCTIQUES CONTRACTUALS PER A QUALEVOL EMPRESA O ORGANITZACIÓ, SIGUI DEL SECTOR QUE SIGUI

Requisits addicionals per als contractes de serveis TIC essencials o importants

Quan els serveis TIC sustentin funcions essencials o importants -definides com la pertorbació de les quals afectaria significativament el rendiment financer o la solidesa o continuïtat dels serveis i activitats de l'entitat-, el Reglament exigeix requisits contractuals addicionals més rigorosos.

Aquests contractes han d'incloure descripcions completes del nivell de servei amb objectius precisos de rendiment quantitatius i qualitatius, de manera que l'entitat pugui realitzar un seguiment efectiu i adoptar mesures correctores sense demora indeguda quan no s'assoleixin els nivells acordats. També han de contenir terminis de notificació i obligacions d'informació del proveïdor respecte de qualsevol fet que pugui afectar considerablement la seva capacitat de prestar els serveis.

Especialment rellevants són els requisits perquè el proveïdor apliqui i sotmeti a prova plans de contingència empresarial i disposi de mesures, eines i polítiques de seguretat de les TIC adequades, així com l'obligació de participar i cooperar plenament en les proves de penetració basades en amenaces. El contracte ha de reconèixer drets il·limitats d'accés, inspecció i auditoria per part de l'entitat financera o d'un tercer designat, i per part de l'autoritat competent, incloent-hi el dret a fer còpies de la documentació pertinent.

Finalment, els contractes han d'establir estratègies de sortida amb períodes transitoris obligatoris durant els quals el proveïdor continuarà proporcionant els serveis

per reduir el risc de pertorbació o permetre la migració a un altre proveïdor o a solucions internes.

L'article 30 com a estàndard de bones pràctiques per a qualsevol organització

Més enllà de la seva obligatorietat per a les entitats financeres sotmeses a DORA, les clàusules de l'article 30 constitueixen un veritable catàleg de bones pràctiques contractuals que qualsevol empresa o organització -sigui del sector que sigui- pot i hauria d'incorporar als seus contractes de serveis TIC.

Les raons són múltiples i de pes. En primer lloc, la millora de la governança: la identificació precisa dels serveis, les ubicacions de tractament de dades i les condicions de subcontractació permet a qualsevol organització mantenir el control sobre els seus actius d'informació i els processos que en depenen. En segon lloc, la traçabilitat: el registre d'informació sobre tots els acords contractuals amb proveïdors TIC facilita la gestió del risc i el compliment normatiu en àmbits com la protecció de dades.

En tercer lloc, la continuïtat del servei: les clàusules sobre plans de contingència, nivells de servei quantificables i estratègies de sortida són essencials per garantir que l'organització pugui mantenir les seves operacions davant de qualsevol contingència que afecti el proveïdor. En quart lloc, la gestió d'incidents: l'obligació del proveïdor de prestar assistència en cas d'incidents TIC i de cooperar en la seva resolució és fonamental per minimitzar l'impacte de qualsevol incidència.

Finalment, els drets d'auditoria: la possibilitat de verificar el compliment de les obligacions contractuals i els estàndards de seguretat del proveïdor és una garantia imprescindible en qualsevol relació de dependència tecnològica.

Una oportunitat per als proveïdors TIC

El Reglament DORA també convida a una reflexió des de la perspectiva dels proveïdors de serveis TIC. Aquells que anticipin l'adaptació dels seus contractes i prestacions als estàndards de l'article 30 obtindran un avantatge competitiu evident, especialment en la seva relació amb clients del sector financer, però també amb qualsevol client que valori la robustesa dels compromisos contractuals del seu proveïdor.

A més, aquesta adaptació anticipada constitueix una forma d'anticipació regulatòria prudent. El marc normatiu de DORA podria servir de referència per a futures regulacions en altres sectors, i els estàndards de seguretat de la informació que el Reglament són, en qualsevol cas, una bona pràctica que qualsevol proveïdor responsable hauria d'assumir com a pròpia. ¹⁴

LA JUNTA INFORMA

L'ADVOCACIA RECLAMA UNA NOVA LLEI DE JUSTÍCIA GRATUÏTA

El passat 29 d'abril de 2026 van tenir lloc a la seu de l'ICAB dos actes sobre la Llei d'Assistència Jurídica Gratuïta que van permetre analitzar les necessitats de l'advocacia en relació amb la futura norma. Des de l'advocacia es va insistir en què és necessària una nova llei d'assistència jurídica, ja que l'actual compta amb més de 30 anys de vigència i es va reclamar que l'advocacia tingui un paper protagonista en l'elaboració de la nova norma, en ser la base del sistema que garanteix l'accés a la justícia i la defensa dels drets de les persones sense recursos.

El debat del matí va ser presentat pel president del Consejo General de la Abogacía Española (CGAE), Salvador González, i per la vicepresidenta del CGAE i degana de l'ICAB, Cristina Vallejo, i va comptar amb l'assistència de la presidenta de la Comissió Especial de la Llei de Justícia Gratuïta, Filomena Peláez, i del president de la Comissió d'Assistència Jurídica Gratuïta del CGAE, Ángel Méndez, així com els advocats Francisco Blázquez, Vanessa González i Mireia Pagès.

Des del CGAE es va alertar que l'Estat ha de saldar un deute pendent amb aquest servei essencial i que la nova llei de justícia gratuïta no pot demorar-se més, perquè la situació actualment és realment insostenible. Des de l'ICAB Cristina Vallejo també va reclamar la necessitat que l'advocacia compti amb un esborrany de la futura Llei de Justícia Gratuïta i que es retribueixin totes les actuacions realitzades i que aquestes s'equiparin al que es percep a Europa.

A la tarda, es va celebrar un segon debat d'anàlisi sobre aquesta llei amb Aitor Cubo, director general de transformació digital de l'Administració de Justícia;

Cesáreo Rodríguez, viceconseller de Justícia i Seguretat del Govern de Canàries; Alfonso Gómez, viceconseller de Justícia del Govern del País Basc; María Jesús Moro, coordinadora de Justícia del Partit Popular i portaveu del grup parlamentari a la Comissió de Justícia del Congrés dels Diputats; Maite Arenaza, directora general de Justícia del Govern de Navarra; Judith Monje, directora de la Gerència de Barcelona ciutat i l'Hospitalet (Departament de Justícia de la Generalitat de Catalunya), i Iolanda Aguilar, directora de l'Administració de Justícia del Departament de Justícia de la Generalitat. Els dos debats van ser moderats pel periodista Carlos Berbell, de Conflegal.

L'ICAB ACONSELLA COMPTAR AMB L'ASSESSORAMENT JURÍDIC DE L'ADVOCACIA EXPERTA EN ESTRANGERIA DAVANT EL PROCÉS DE REGULARITZACIÓ EXTRAORDINARI

Davant el procés de regularització d'immigrants des de l'Il·lustre Col·legi de l'Advocacia de Barcelona s'ha aconsellat la ciutadania que compti amb l'assessorament jurídic de l'advocacia especialitzada en Estrangeria, per tal de disposar de l'orientació jurídica i l'acompanyament necessari per assegurar la correcta tramitació del procés de regularització aprovat el passat 14 d'abril pel Consell de Ministres.

Des de l'ICAB, tant la degana de l'ICAB i vicepresidenta del Consejo General de la Abogacía Española (CGAE), Cristina Vallejo, com l'advocat i diputat de la Junta de Govern de l'ICAB responsable de la Comissió d'Estrangeria, Quim Clavaguera, han ressaltat que "l'advocacia d'Estrangeria és qui compta amb la formació necessària

per assegurar que aquest procés de regularització es dugui a terme amb la màxima seguretat jurídica, garantint els drets de les persones estrangeres, amb criteri jurídic i rigor professional" i que "l'advocacia es regeix per unes normes deontològiques i compta amb la protecció d'una pòlissa de Responsabilitat Civil".

Clavaguera també ha recordat que des de l'anunci del procés de regularització per part del Govern d'Espanya, des del Col·legi de l'Advocacia de Barcelona s'ha reforçat la formació en l'àmbit d'Estrangeria per tal que l'advocacia disposi de tota la informació per dur a terme aquesta important tasca d'assessorament. Un exemple és el fet d'haver facilitat de forma gratuïta el Curs General d'Estrangeria d'accés al Torn d'Ofici, que ha comptat amb més de 500 participants entre presencials i online.

La Delegació del Govern reconeix la tasca de l'advocacia especialitzada en estrangeria en el procés de regularització i dels col·legis professionals implicats

Amb l'objectiu d'analitzar el funcionament dels primers dies de la posada en marxa del procés de regularització extraordinària, el passat 21 d'abril de 2026 la degana Cristina Vallejo, i el diputat Quim Clavaguera es van reunir amb el delegat del Govern a Catalunya, Carlos Prieto, i la subdelegada del Govern a Barcelona, Mari Carmen Garcia-Calvillo, així com representants del Col·legi Oficial de Gestors Administratius i del Col·legi Oficial de Graduats Socials.

En el marc d'aquesta reunió, el delegat del Govern a Catalunya, Carlos Prieto, va posar en valor la tasca dels professionals que intervenen en aquest procés i va destacar que "l'advocacia especialitzada en estrangeria, així com la resta de professionals implicats, fan una feina fonamental per garantir que aquest procés es desenvolupi amb rigor, amb seguretat jurídica i amb totes les garanties per a les persones". També va posar de manifest que aquestes professions estan organitzades en col·legis professionals i disposen de codis deontològics i de pòlisses de responsabilitat civil com a principals elements de garantia". Durant la trobada, des de l'ICAB es va traslladar a la Delegació del Govern a Catalunya la necessitat de posar en valor la feina que realitza l'advocacia especialitzada en estrangeria en aquest procés extraordinari de regularització. En aquest sentit, la degana de l'ICAB, Cristina Vallejo, va ressaltar que "comptar amb un professional del Dret sempre és una garantia".

La degana també va participar en reunions amb el Consejo General de la Abogacía Española (CGAE), amb el Ministeri d'Inclusió i amb el Ministeri de Migracions, fet que va permetre reforçar el paper de l'advocacia com a garant de la seguretat jurídica en el procés de regularització extraordinària.

L'ICAB ACULL LA TERCERA CIMERA D'IMPLEMENTACIÓ DE LO 1/2025, ON HAN PARTICIPAT ELS DIFERENTS PROFESSIONALS DEL DRET INVOLUCRATS EN EL SEU DESPLEGAMENT

L'ICAB va reunir el 26 de maig de 2026, per tercera vegada a la seva seu, tots els professionals del Dret involucrats en la implantació de la Llei Orgànica 1/2025, de 2 de gener, de mesures en matèria d'eficiència del Servei públic de Justícia -advocacia, procura, membres del Consejo General del Poder Judicial, representants del departament de Justícia i del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, coordinadors LAJ, presidents d'Instància de totes les Delegacions i els Delegats/des de les Delegacions ICAB, per analitzar la seva evolució a la demarcació territorial de l'ICAB.

En el marc d'aquesta trobada, i de la mateixa manera que en les Cimeres celebrades l'octubre de 2025 i el passat mes de febrer, es van posar de manifest els principals problemes i disfuncions a cada partit judicial de la demarcació ICAB i, en especial, d'aquells derivats de la manca de recursos tant econòmics com de personal. En aquest sentit, es va remarcar novament que l'especialització del funcionari és imprescindible. També es va abordar la necessària digitalització de l'Administració de Justícia i el repte de la IA davant aquest nou paradigma de l'àmbit judicial.

Amb aquestes reunions periòdiques, l'ICAB vol seguir avançant amb diàleg i col·laboració per resoldre tots aquestes incidències que van sorgint a mesura que es desplega la LO 1/2025 en tot el seu conjunt.

PRIMERA JUNTA DE GOVERN ITINERANT DE L'ICAB PER CONÈIXER DE PROP LA DELEGACIÓ D'ARENYS DE MAR

La Junta de Govern va acordar dur a terme reunions itinerants per tal de conèixer de primera mà les inquietuds i necessitats de les Delegacions i complir així amb la fita del programa electoral relativa a apropar el Col·legi a tots els col·legiats i col·legiades i enfortir les 11 Delegacions de l'Il·lustre Col·legi de l'Advocacia de Barcelona (ICAB). La primera Junta de Govern itinerant es va celebrar el passat 6 de maig a la Delegació

d'Arenys de Mar i de forma prèvia a la celebració de la mateixa es va visitar la Delegació Territorial d'Arenys de Mar per fer una trobada amb el delegat, Joaquim Salvà, la sotsdelegada, Ana Belén Boronat, companys i companyes de la Delegació, així com amb la presidenta del Tribunal d'Instància d'Arenys de Mar, Patricia Bocanegra.

Posteriorment, a la Sessió de Junta de Govern itinerant van participar la degana de la Corporació, Cristina Vallejo, i els diputats de la Junta de Govern Ramón Àngel Casanova, Quim Clavaguera, Cristina Díaz-Malnero, Marta Doménech, Natàlia Centella, Natàlia Martí, Lluís Rodríguez Pitarque i Carmen Sánchez.

ROSA MARIA BARBERÀ, NOVA DEFENSORA DE LA PERSONA COL·LEGIADA DE L'ICAB

L'advocada Rosa Maria Barberà Ramos és la defensora de la persona col·legiada i primera dona que ocupa aquest càrrec. Així va quedar ratificat en el transcurs de l'Assemblea General Extraordinària de l'ICAB que es va celebrar el passat 9 d'abril.

Les funcions de la defensora de la persona col·legiada consisteixen en resoldre totes aquelles queixes que les persones col·legiades formulin en relació amb l'anormal funcionament dels serveis col·legials. Les seves funcions són de caire únicament administratiu i el càrrec té una durada de quatre anys. L'anterior defensor de la persona col·legiada (2009-2026) va ser el lletrat Joan Maria Xiol Quingles, traspasat recentment.

APROVADA AL CONGRÉS DELS DIPUTATS LA PASSARELLA AL RETA

El Consejo General de la Abogacía Española (CGAE), del qual l'ICAB és membre, valora positivament l'aprovació del Dictamen de la Comissió de Treball, Inclusió, Seguretat Social i Migracions al Ple del Congrés dels Diputats de la Proposició de Llei relativa a les mutualitats alternatives, un fet que suposa un pas rellevant i llargament esperat per molts companys i companyes per avançar cap a una solució a la situació que afecta milers de professionals de l'advocacia, i d'altres sectors, a tot Espanya. L'advocacia ha reclamat de manera constant la urgència d'aquesta reforma, conscient que darrere d'aquest debat legislatiu hi ha milers de companys i companyes que afronten una realitat especialment preocupant en matèria de protecció social i d'accés a una jubilació digna, un dret que reconeix la Constitució. Per això, des de l'advocacia institucional se celebra que la tramitació parlamentària continuï avançant per donar resposta a aquesta reivindicació històrica i es continua treballant per tal que tramitació al Senat continuï millorant el text, sense demores, des del diàleg i amb l'objectiu que es doni una resposta urgent, àmplia, justa i inclusiva per als professionals de l'advocacia.

**XI CONGRÉS DE
L'ADVOCACIA
DE BARCELONA**

**L'ADVOCACIA: ALIADA
DE LA TRANSFORMACIÓ**

16 JULIOL 2026

Gravat que es troba a la Biblioteca de l'ICAB i representa el món al segle XVII, extret de: Atlas, Contenant une parfaite. Description du Monde Maritime ou Hydrographie generale de toute la Terre, enrichie des particularités de la Navigation tant Ancienne que moderne. Amstelodami: Apud Ioannem Ianssonium, 1657

RESPONSABILITAT SOCIAL CORPORATIVA

El Col·legi de l'Advocacia de Barcelona (ICAB) destina una secció de la Revista Món Jurídic a donar a conèixer iniciatives o entitats sense ànim de lucre per acostar projectes de caràcter social a les persones col·legiades.

QUAN LA TEVA PELL ÉS TAN FRÀGIL COM LES ALES D'UNA PAPALLONA

La Pell de Papallona, coneguda científicament com a Epidermòlisi Bullosa (EB), és una malaltia genètica, minoritària i incurable que provoca una extrema fragilitat a la pell i les mucoses. El més lleu fregament pot causar ferides i butllofes doloroses que poden afectar fins al 80% del cos, fent que activitats quotidianes com caminar, vestir-se o menjar es converteixin en un autèntic repte. Aquestes persones necessiten cures diàries d'entre 2 i 5 hores; en molts casos, les benes es converteixen en la seva segona pell.

Amb l'objectiu d'acompanyar les persones afectades i donar resposta a les necessitats que genera aquesta malaltia, va néixer DEBRA Piel de Mariposa, una entitat sense ànim de lucre i declarada d'Utilitat Pública que fa

més de 30 anys que treballa per millorar la qualitat de vida de les persones amb EB a tot Espanya. El seu equip multidisciplinari, format per infermeres, psicòlogues i treballadores socials, ofereix atenció especialitzada, acompanyament i assessorament tant a famílies com a professionals sanitaris i socials. A més, impulsa la investigació i desenvolupa campanyes de sensibilització per donar visibilitat a les necessitats encara no cobertes de les persones que conviuen amb aquesta malaltia.

Pots col·laborar amb DEBRA de moltes maneres: donant suport a les botigues solidàries Piel de Mariposa, fent aportacions econòmiques, impulsant accions i esdeveniments solidaris, difonent la nostra tasca o fins i tot oferint assessorament pro bono.

Gràcies per donar-nos ales.

Més informació a pieldemariposa.es

L'estalvi es multiplica:

 Mutualidad

4% de rendibilitat

bruta anual garantida durant 3 anys¹

Plan Ahorro Multiplica = Confianza total

Uneix-te a les més de 200 mil persones que ja confien en la nostra experiència i aprofita el nou estoc limitat del Plan Ahorro Multiplica. Fins que s'acabi l'estoc.

→ Rendibilitat clara i predictable

Sabràs exactament quant recuperaràs: **10,78%** de rendibilitat neta acumulada al cap de 3 anys.²

→ Flexibilitat per invertir

Inverteix des de **1.000 €** i sense màxim, i adapta l'estalvi a les teves possibilitats.

→ Protecció addicional

El pla inclou una **cobertura de defunció de l'1,1%** sobre el valor del fons acumulat.

Contracta el Plan Ahorro Multiplica. www.mutualidad.com | 914 352 486

1. Sempre que mantinguis la inversió durant aquest període. En cas de rescat anticipat, el valor de rescat estarà subjecte a les fluctuacions desfavorables del mercat. La rendibilitat neta a percebre serà la que resulti de deduir les despeses de gestió i els costos de cobertura de defunció aplicables.
2. Exemple per a una edat de 60 anys. Per a d'altres edats, cal consultar la Mutualidad.

Atenció personalitzada
Delegació de la Mutualidad
Il·lustre Col·legi de l'Advocacia de Barcelona

Marc Manuera, Gregorio Vila
C/ Mallorca, 283. 08037 Barcelona
T. 936 011 233 | marc.munuera@mutualidad.com
gregorio.vilas@mutualidad.com

L'ICAB ES MOU

L'ICAB REFORÇA LA COL·LABORACIÓ AMB LA DIPUTACIÓ EN ÀMBITS COM LA FORMACIÓ, L'EMPREDORIA I EL TALENT ICAB

La degana de l'ICAB, Cristina Vallejo, va reunir-se el passat 4 de juny amb la presidenta de la Diputació de Barcelona, Lluïsa Moret, amb l'objectiu de reforçar la col·laboració entre entitats en àmbits d'interès per a l'advocacia com són la formació, l'emprenedoria i el talent jurídic; així com en els àmbits inclosos en el Pla de Sostenibilitat aprovat per l'ICAB: Medi Ambient, Bona Governança i Igualtat. A la reunió també va assistir-hi Natalia Centella, diputada de la Junta de Govern responsable del Pla de Sostenibilitat de l'Il·lustre Col·legi de l'Advocacia de Barcelona.

El Col·legi i la Diputació de Barcelona sumen esforços per impulsar la mediació en consum

Amb l'objectiu d'impulsar la mediació com a eina alternativa per a la resolució de conflictes en l'àmbit del consum, el Col·legi de l'Advocacia de Barcelona va signar el passat 3 de juny un conveni de col·laboració amb la Diputació de Barcelona. L'acord, formalitzat a la seu de l'ICAB, per part de la degana, Cristina Vallejo, i el diputat de Comerç, Consum i Salut Pública de la Diputació, Josep-Ramon Mut, tindrà una durada de quatre anys i estableix un marc estable de cooperació per compartir coneixements, difondre i promoure accions de mediació de forma conjunta, oferir formacions de qualitat i assessorament als ajuntaments.

En aquest escenari, l'ICAB s'incorporarà a la Comissió de Mediació de la Xarxa Local de Consum (XLC), un espai de col·laboració entre les Oficines Municipals d'Informació al Consumidor liderat per la Diputació de Barcelona on s'analitzen les novetats jurídiques, es comparteixen procediments i es proposen formacions sobre resolució de conflictes en consum a través de procediments extrajudicials.

La signatura va comptar amb l'assistència del secretari de l'ICAB i responsable del Centre ADR ICAB, Carles García Roqueta, la directora d'aquest Centre, Sofia Torras, i altres representants de la Diputació de Barcelona.

Aquesta acció respon als Objectius de Desenvolupament Sostenible (ODS) número 3 'Salut i Benestar' i número 12 'Consum i producció responsables'. Els 17 ODS van ser proclamats per l'Assemblea General de Nacions Unides el 25 de setembre de 2015 i formen part de l'agenda global per a 2030.

L'ICAB ASSISTEIX A UNA TROBADA INSTITUCIONAL AL COL·LEGI NOTARIAL AMB ELS MÀXIMS REPRESENTANTS DE L'ÀMBIT JURÍDIC A CATALUNYA

El passat 7 de maig de 2026 es va celebrar al Col·legi Notarial de Catalunya una trobada dels màxims representants de l'àmbit jurídic a Catalunya. En representació de l'ICAB va assistir Cristina Vallejo, degana de l'ICAB; Javier Segura Zariquiey, degà de l'Il·lustre Col·legi de Procuradors de Barcelona (ICPB); José Alberto Marín, degà del Col·legi Notarial de Catalunya; Cristina Ozores, advocada de l'Estat Cap a Catalunya; Mercè Caso, presidenta del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya; Antonio R. Recio, president de l'Audiència Provincial de Barcelona, i Francisco Bañeres, Fiscal Superior de Catalunya.

LA DEGANA DE L'ICAB EXPOSA AL PARLAMENT UNA PROPOSTA PER CAPACITAR LES COMUNITATS DE VEÏNS DAVANT EL PROBLEMA DE L'OCUPACIÓ DELINQUÈNCIAL

La degana de l'ICAB, Cristina Vallejo, va comparèixer el 27 d'abril davant el Parlament de Catalunya per presentar la proposta de la Corporació en relació amb la Proposició de Llei de modificació de la Llei 5/2006, de 10 de maig, del llibre cinquè del Codi civil de Catalunya i de la Llei 18/2007,

de 28 de desembre, del dret a l'habitatge. En representació del Col·legi també va assistir a la compareixença el diputat de la Junta de Govern responsable de la Comissió de Normativa de la Corporació, Octavi Gracia.

Vallejo va explicar que la proposta elaborada per la Comissió de Normativa de l'ICAB planteja la reforma de l'article 553-40 del Codi civil de Catalunya per tal de donar resposta a un problema real de seguretat que afecta les comunitats de propietaris que pateixen conflictes, danys en els elements comuns, frau en els subministraments i una sensació creixent d'impotència davant l'okupació delinqüencial d'un immoble de la finca. La degana de l'ICAB va afirmar que la proposta legislativa "reconeix l'existència d'un problema real de seguretat que afecta la convivència i l'estat de l'immoble; corregeix llacunes processals quan els ocupants no tenen títol i no estan inicialment identificats; enforteix l'acció de cessació amb mesures cautelars veritablement útils; evita que la passivitat del titular perjudiqui tota la comunitat; i protegeix la convivència veïnal sense envair l'àmbit de les polítiques socials, que han de continuar sent responsabilitat de l'Administració".

Amb aquesta proposta de l'ICAB es vol donar resposta a la inseguretat jurídica que genera actualment no tenir normes efectives que ens ajudin a afrontar el problema de l'ocupació delinqüencial en l'àmbit de les comunitats de propietaris, quan en altres països d'Europa existeixen solucions ràpides i efectives per combatre l'okupació i poder recuperar l'immoble.

PRIMERA REUNIÓ DE LA COMISSIÓ MIXTA ADVOCACIA-SECRETARIA DE GOVERN DEL TSJCAT

El vicedegà, Jorge Navarro Massip, i el secretari de la Junta de Govern de l'ICAB, Carles Garcia Roqueta, van assistir a la primera reunió de la Comissió Mixta Advocacia- Secretaria de govern del TSJcat convocada pel CICAC, que va tenir lloc el 28 de maig a la seu del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya. Per part de la secretaria del TSJcat va assistir-hi Joaquim Martínez Sánchez, secretari de Govern TSJCAT i Maria Peñacoba Pérez, secretària coordinadora provincial de Barcelona.

Una delegació del Consell de l'Advocacia Catalana també va participar-hi, a través del seu president, Rogeli Montoliu; la degana del Col·legi de l'Advocacia de Lleida i presidenta de la Comissió CRAJ, M. Antonia Martí; la degana del Col·legi d'Advocats de Terrassa i vicepresidenta de l'advocacia catalana, Carme Oriol i el degà del Col·legi de l'Advocacia de Girona, Albert Sierra.

La reunió va permetre abordar temes d'interès per al conjunt de l'advocacia, seguir treballant per a un millor funcionament de l'Administració de Justícia i reforçar els vincles entre institucions.

TROBADA INSTITUCIONAL ENTRE L'ICAB I L'AGÈNCIA CATALANA DE PROTECCIÓ DE DADES (APDCAT)

La degana de l'advocacia de Barcelona, Cristina Vallejo, i el diputat de la Junta de Govern Alexander Salvador es van reunir el passat 15 d'abril amb la presidenta de l'Agència Catalana de Protecció de Dades (APDCAT), Meritxell Borràs; la delegada de protecció de dades i responsable de Projectes Estratègics de l'APDCAT, Joana Marí, entre d'altres membres d'aquest ens.

La trobada va servir per establir possibles relacions de col·laboració i treballar conjuntament per garantir la seguretat jurídica, també, en l'àmbit digital.

L'ICAB, PRESENT AL DEBAT DEL PARLAMENT SOBRE LA SITUACIÓ DE LA JUSTÍCIA

La degana del Col·legi, Cristina Vallejo, i el diputat de la Junta de Govern responsable de la Comissió de Normativa, Octavio Gracia, van assistir el ple del Parlament de Catalunya per seguir en directe el debat de la moció presentada pel Partit Popular (PP) sobre la situació de la Justícia.

La proposta, per la qual s'instà el Govern a impulsar un pacte català per a una justícia més ràpida, més eficient i amb més recursos, es va aprovar amb el suport pràcticament unànime de la cambra, amb l'única abstenció del grup de PSC-Units. Durant el debat parlamentari, la majoria de grups van valorar positivament la iniciativa i van reclamar que s'impulsi un procés participatiu que involucri tots els operadors jurídics, inclosa l'Advocacia.

INAUGURAT L'ANY CERDÀ AMB LA PRESENCIA DE L'ICAB

En representació de l'ICAB, la diputada de la Junta de Govern de la Corporació Natalia Centella va assistir el 16 d'abril a l'acte d'inauguració de l'Any Cerdà amb motiu del 150è aniversari de la mort de l'enginyer Ildefons Cerdà.

L'acte, que va tenir lloc al Saló de Cent de l'Ajuntament de Barcelona, va comptar amb l'assistència d'autoritats com la consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica de la Generalitat de Catalunya, Sílvia Paneque, i l'alcalde de Barcelona, Jaume Collboni.

L'ICAB, PRESENT A L'ACTE DE GRADUACIÓ DE L'ALUMNAT DEL MÀSTER DE L'ADVOCACIA I PROCURA DE LA UNIVERSITAT DE BARCELONA

El diputat de l'ICAB Lluís Rodríguez Pitarque va assistir el 18 de maig a l'acte de graduació de l'alumnat del Màster de l'Advocacia i Procura de la Universitat de Barcelona que es va celebrar al Paraninfo de l'Edifici Històric de la Universitat de Barcelona. El professor de l'Escola de Pràctica Jurídica de l'ICAB de l'àmbit laboral Enrique Garcia Echegoyen va actuar com a padri de la promoció. Felicitats a tots/es els/les graduats/des!

VIDA COL·LEGIAL

L'ICAB PRESENTA "LA DIAGNOSI DE LA SALUT DEL CATALÀ EN L'ÀMBIT JURÍDIC" EN EL MARC DE L'INICI DEL CICLE 'DIÀLEGS SOBRE EL CATALÀ EN EL DRET'

L'ICAB va iniciar el passat 12 de maig el cicle 'Diàlegs sobre el català en el dret', una iniciativa impulsada per la Comissió de la Llengua Catalana de la Corporació amb l'objectiu de generar un espai de reflexió i debat al voltant de l'ús i la situació de la llengua catalana en l'àmbit jurídic, amb la presentació de la "Diagnosi sobre la salut del català en l'àmbit jurídic".

Els diputats responsables de la Comissió de la Llengua Catalana de l'ICAB, Alexander Salvador i Quim Clavaguera, van donar la benvinguda a l'acte tot ressaltant que "l'estat de salut del català no és només una qüestió de l'àmbit judicial, sinó que afecta globalment l'exercici del dret en totes les professions jurídiques. És un problema d'arrel que requereix una mirada global i mesures de fons. Per això, des de l'ICAB volem impulsar una acció conjunta entre institucions, universitats i operadors jurídics per garantir que el català esdevingui, amb plena normalitat, llengua de treball, de formació i de relació en tot l'àmbit jurídic".

La vicepresidenta d'Òmnium Cultural i responsable de llengua, Marina Gay, va presentar la diagnosi sobre la salut del català en l'àmbit jurídic. Gay va alertar sobre la situació del català a l'àmbit judicial que "no és un problema de llengua, sinó un problema de qualitat democràtica". En aquest sentit, va subratllar que "només el 6,5% de les sentències a Catalunya s'emeten en català" i que "gairebé 292.000 resolucions que s'haurien d'haver notificat en català no s'hi van notificar", malgrat la voluntat del ciutadà. La vicepresidenta de l'entitat també va denunciar que "molts professionals catalanoparlants abandonen el català quan entren al sistema judicial" perquè "el sistema genera inseguretat, inèrcies i falta de garanties", i va reclamar "mecanismes legals efectius perquè els procediments es puguin desenvolupar plenament en català", reforçar la formació jurídica en català i exigir coneixements lingüístics als professionals de la judicatura per garantir que "qualsevol ciutadà pugui exercir plenament els seus drets en català".

Posteriorment, es va celebrar una taula de diàleg que va comptar amb les intervencions de Francesc Xavier Vila, conseller de Política Lingüística de la Generalitat de Catalunya; Rogeli Montoliu, president del Consell d'Il·lustres Col·legis d'Advocats de Catalunya; i de Marina Gay, vicepresidenta d'Òmnium Cultural i responsable de llengua.

La cloenda del cicle 'Diàlegs sobre el català en el dret' va anar a càrrec de Josep Rull, president del Parlament de Catalunya. "No es pot perdre la consciència de vulneració de drets. I quan als jutjats no es fa ús del català per por és preocupant", va declarar. Va finalitzar la seva intervenció "apel·lant l'advocacia a estimar el català i a fer-ne ús als jutjats".

Aquest diàleg forma part d'un cicle que es desenvoluparà al llarg d'aquest any i que vol aprofundir també en l'estat del català a l'àmbit de la justícia; el paper de les facultats de Dret, i les professions jurídiques (quarta sessió).

PEPA BURRIEL RODRÍGUEZ-DIOSDADO REP EL PREMI MARIA SOTERAS I MAURI 2025

El Premi Maria Soteras i Mauri 2025, impulsat per la Comissió de Dones Advocades de l'ICAB amb l'objectiu de guardonar un treball o article sobre igualtat de gènere des de la perspectiva de qualsevol branca del Dret, es va concedir a Pepa Burriel Rodríguez-Diosdado pel seu treball titulat "La Dualidad de Vínculos en la Universidad Pública: Un Caballo de Troya para la Igualdad. Propuestas de Ingeniería Jurídica Ad Futurum".

L'acte va comptar amb els parlaments de la degana de l'ICAB, Cristina Vallejo, de la vicepresidenta de la Comissió de Dones Advocades de l'ICAB, Marina Roig, i de la presidenta de l'Institut Català de la Dona (ICD), Sònia Guerra.

Van estar presents a l'acte de lliurament del Premi les diputades de la Junta de Govern de l'ICAB Natalia Centella i Cristina Diaz-Malnero, acompanyades per diferents membres de la Comissió de Dones Advocades de l'ICAB.

PRIMERA REUNIÓ DE TREBALL DE LA NOVA COMISSIÓ DE PROSPECTIVES SOCIOPROFSSIONALS

Els nous membres de la Comissió de Prospectives Socioprofessionals de l'ICAB va reunir-se el passat 20 d'abril de 2026 per posar en marxa les línies de treball i definir els objectius estratègics de la nova etapa. Els diputats responsables d'aquesta Comissió, Alexander Salvador i Vanessa Sánchez Balboa, van presidir l'acte on es va acordar realitzar un nou baròmetre de la professió per tal de comptar amb una radiografia de l'advocacia barcelonina i poder presentar eines i mesures que ajudin a l'exercici dels professionals del dret.

En paral·lel, la Comissió està impulsant la línia de treball "Think Tank", amb reunions periòdiques amb actors clau del sector -com directors de comunicació, responsables de recursos humans, socis directors, headhunters

i assessors jurídics d'empresa- per donar a conèixer els principals reptes de la professió. Finalment, es va acordar potenciar la formació en management dins l'àmbit jurídic, amb l'organització de cursos, conferències i activitats especialitzades en direcció estratègica, gestió financera o lideratge d'equips.

APROVADA PER ÀMPLIA MAJORIA LA GESTIÓ DE LA JUNTA DE GOVERN, LA MEMÒRIA D'ACTIVITATS, ELS ESTATS FINANCERS, LA LIQUIDACIÓ PRESSUPOSTÀRIA 2025 I ELS PRESSUPOSTOS DE L'ICAB PER AL 2026

La degana de l'ICAB, Cristina Vallejo, acompanyada per tota la Junta de Govern, va presidir el passat 9 d'abril l'Assemblea General Ordinària, que va permetre aprovar la Memòria d'Activitats, els Estats Financers i la Liquidació Pressupostària corresponent a l'exercici 2025 així com el pressupost ordinari de la Corporació per a l'exercici 2026.

En el transcurs d'aquest acte, la degana de l'ICAB, Cristina Vallejo, va explicar les més de 40 fites assolides de les 100 previstes i va exposar el Pla de Govern per al mandat, que està focalitzat en la dignificació del Torn d'Ofici; l'impuls a la Formació; l'accés a la Digitalització i la Intel·ligència Artificial per evitar una bretxa tecnològica dins l'advocacia, combatre la inseguretat jurídica a través d'un major diàleg amb les Administracions; reclamar un reforç de la planta judicial i més mitjans per tal que les reformes de la justícia siguin efectives; l'aposta pels MASC a través del Centre ADR; enfortir la Comunicació, l'aprovació d'un Pla de Sostenibilitat; posar en valor el compromís social de l'advocacia a través del projecte "12 Congressos, 12 causes" i donar suport a la passarel·la al RETA.

Finalitzat el seu discurs es va projectar un vídeo resum amb totes les fites assolides i a continuació el tesorero de l'ICAB, Octavio Gracia, va presentar la liquidació de l'exercici 2025 i els pressupostos per l'any actual i el secretari de l'ICAB, Carles Garcia Roqueta, va explicar detalladament alguna de les consultes requerides per persones col·legiades.

VIDA COL·LEGIAL

Un cop realitzades les intervencions de diferents companys i companyes es va procedir a la votació, que va obtenir un ampli recolzament a la gestió de la Junta de Govern.

Posteriorment, es va celebrar l'Assemblea General Extraordinària, que va permetre ratificar el nomenament de l'advocada Rosa Maria Barberà, com a nova defensora de la persona col·legiada. Barberà és la primera dona en ocupar aquest càrrec col·legial.

També cal destacar que durant la sessió es va guardar un minut de silenci en record de l'advocat Joan Maria Xiol, defensor de la Persona Col·legiada ICAB (2009-2026).

EL VI CONGRÉS ADR/MASC POSA DE MANIFEST QUE LA MEDIACIÓ I EL DIÀLEG SÓN EINES INDISPENSABLES PER A LA CONVIVÈNCIA I LA RESOLUCIÓ DE CONFLICTES

Més de 100 professionals procedents de l'advocacia, els cossos de la seguretat, el periodisme, la psicologia i el món acadèmic van assistir els dies 20 i 21 de maig a la seu del Col·legi de l'advocacia de Barcelona per participar en el 'VI Congrés ADR/MASC ICAB 2026: Diàleg en situacions de crisi humanitàries'.

La inauguració del 'VI Congrés ADR/MASC ICAB 2026', va anar a càrrec de Cristina Vallejo, degana de l'Il·lustre Col·legi de l'Advocacia de Barcelona;

Alexander Salvador; diputat de la Junta de Govern de l'ICAB; Rogeli Montoliu, president del Consell de l'Advocacia Catalana (CICAC); Immaculada Barral, directora general de Dret, Entitats Jurídiques i Gestió Adequada de Conflictos de la Generalitat de Catalunya; Carme Guil, magistrada i presidenta de Gemme Espanya; Maria Eugènia Gay, tinenta d'Alcaldia de Presidència, Relacions Internacionals, Educació, Salut, Drets Humans i Cicles de Vida de l'Ajuntament de Barcelona, Esther Giménez-Salinas, síndica de Greuges de Catalunya, i Maria Coll, directora de la Fundació Migra Studium.

En el marc del projecte de l'ICAB "12 Congressos, 12 Causes", el Congrés ADR ICAB 2026 es va vincular a Migra Studium, entitat que ofereix acollida i acompanyament a les persones d'origen divers que arriben a Barcelona ciutat i que compta amb 300 persones voluntàries, que ofereixen part del seu temps per impartir classes de llengua, facilitar assessorament jurídic, visitar a les persones privades de llibertat al CIE o acollir algú a casa seva durant uns mesos.

Cinc taules d'anàlisi al llarg de dues jornades i la participació d'una quarantena de ponents

Durant el Congrés es va analitzar el paper de la mediació en el context de crisis bèl·liques i humanitàries internacional i es va posar de manifest la importància d'incorporar la cultura de la pau i el diàleg com a via per contribuir a establir pactes que facilitin arribar a acords de pau o aplanin el camí per fer-ho.

Amb la participació de Metges Sense Fronteres a Catalunya; Creu Roja a Catalunya; Open Arms i la Sindicatura de Greuges es va donar a conèixer el treball que realitzen aquestes entitats i les dificultats que es troben en l'exercici de les seves funcions.

Per analitzar el paper dels mitjans de comunicació en la pacificació dels conflictes es va comptar amb periodistes experts en temes internacionals com són Lluís Foix, Lluís Caelles, Marta López, Marc Marginedas i Agus Morales. Els ponents van explicar el tipus de pressions i dificultats que es troben quan fan la crònica d'allò que passa en conflictes i guerres. També van manifestar la importància de mesurar el poder de les paraules.

La quarta taula va abordar el paper dels cossos de seguretat i va comptar amb la participació de representats de la Guàrdia Urbana de Barcelona, del cos policial dels Mossos d'Esquadra, de la Policia Nacional i de la Guàrdia Civil de Barcelona.

La darrera taula del Congrés va tractar l'acollida i gestió dels conflictes amb la col·laboració de la Fundació Mescladís; de la Fundació Tochete; de l'Associació Bona Voluntat en Acció; i d'Arrels Fundació.

La cloenda del VI Congrés ADR/MASC ICAB 2026 va anar a càrrec de Carles García Roqueta, secretari de la Junta de Govern de l'ICAB i diputat responsable del Centre ADR-ICAB; Immaculada Barral, directora general de Dret, Entitats Jurídiques i Gestió Adequada de Conflictes i Marta Martínez de Gellida, degana de l'Il·lustre Col·legi de la Advocacia de Tortosa. García Roqueta va posar en valor el paper essencial de la mediació i el diàleg en la resolució de crisis humanitàries.

LA V JORNADA CEIA D'ARBITRATGE INTERNACIONAL CONSOLIDA AQUEST ESDEVENIMENT COM A PUNT DE REFERÈNCIA I DE TROBADA PER ALS PROFESSIONALS D'AQUEST ÀMBIT

Més de 100 professionals de l'àmbit jurídic i arbitral van participar els dies 3 i 4 de juny de 2026 en la 'V Jornada CEIA d'Arbitratge Internacional a Barcelona', impulsada el Col·legi de l'Advocacia de Barcelona (ICAB), en col·laboració amb el Centre ADR-ICAB i el Club Espanyol i Iberoamericà de l'Arbitratge (CEIA), i que representa una extensió a Barcelona del XX Congrés Internacional del CEIA.

La jornada va ser inaugurada per Cristina Vallejo, degana de l'ICAB; Ramón A. Casanova, diputat de la Junta de Govern de l'ICAB; María José Menéndez, presidenta del CEIA, i Jorge A. Azagra, president de la Comissió d'Arbitratge de l'ICAB.

La 'V Jornada CEIA d'Arbitratge Internacional a Barcelona' va convocar com a ponents una vintena d'àrbitres internacionals per debatre sobre les tendències i els reptes actuals de l'arbitratge: l'impacte de la intervenció dels Third Party Funders en els arbitratges i les despeses en l'arbitratge.

En el marc d'aquest esdeveniment es va celebrar el tradicional "Esmorzar CEIA-40: Short and Sweet" amb l'objectiu d'analitzar amb els professionals menors de 40 anys els mecanismes per a una resolució anticipada de l'arbitratge.

VIDA COL·LEGAL

Reconeixement a Pedro L. Yúfera, per la seva contribució al desenvolupament i enfortiment de l'arbitratge

L'advocat, àrbitre i degà emèrit del Col·legi de l'Advocacia de Barcelona Pedro L. Yúfera va intervenir com a Keynote Speaker de la V Jornada del CEIA. Finalitzada la seva intervenció, el president de la Comissió d'Arbitratge, Jorge A. Azagra; acompanyat per María José Menéndez, presidenta del CEIA, i José Rosell, president del Comitè Científic de l'esdeveniment, van lliurar un guardó a Pedro L. Yúfera, en reconeixement "a la seva valuosa contribució al desenvolupament i enfortiment de l'arbitratge i, en particular, per liderar la creació de la Jornada Anual d'Arbitratge Internacional a Barcelona, en el marc del Congrés Internacional del Club Espanyol i Iberoamericà de l'Arbitratge (CEIA)."

Durant la jornada també es va realitzar la sessió "CEIA-Dones", que va comptar amb la participació de Laura Díez Bueso, magistrada del Tribunal Constitucional. La cloenda va anar a càrrec de José Rosell, president del Comitè Científic de l'esdeveniment, i Irene Arranz, vicepresidenta de la Comissió d'Arbitratge de l'ICAB.

La 'V Jornada CEIA d'Arbitratge Internacional a Barcelona' s'ha consolidat com un punt de trobada clau per a advocats, àrbitres i experts en resolució de conflictes, afavorint l'intercanvi d'experiències i l'anàlisi de les novetats en arbitratge internacional.

EXPERTS EN DRET IMMOBILIARI RECLAMEN EN EL 'VI CONGRÉS DE DRET IMMOBILIARI' UN PACTE INTEGRAL I TRANSVERSAL PER L'HABITATGE

Més de 600 professionals del sector jurídic –entre presencial i on-line- van assistir al VI Congrés de Dret Immobiliari, que es va realitzar el 22 d'abril a la seu del Col·legi de l'Advocacia de Barcelona, amb l'objectiu de facilitar dades del sector, analitzar la legislació sobre lloguers i adquisicions i abordar l'impacte de l'urbanisme i el règim sancionador en l'àmbit immobiliari.

El VI Congrés de Dret Immobiliari es va vincular a l'Associació Habitatge Social

La inauguració social del VI Congrés de Dret Immobiliari va anar a càrrec de Cristina Vallejo, degana de l'ICAB; Marta Domènech, diputada de la Junta de l'ICAB; i Laura Pujol, en representació de la Fundació Habitatge Social. Marta Legarreta, advocada i presidenta de la Secció de Dret Civil de l'ICAB, va realitzar la inauguració acadèmica del Congrés.

La degana de l'ICAB, Cristina Vallejo, va explicar que "el VI Congrés de Dret Immobiliari forma part del projecte de la Junta de Govern de l'ICAB '12 Congressos, 12 Causes', una iniciativa amb la qual el Col·legi de l'Advocacia de Barcelona posa en valor la funció social de l'advocacia tot vinculant els principals congressos jurídics que organitza aquesta Corporació amb 12 entitats que treballen desinteressadament per transformar la societat, defensar els drets i millorar la vida de les persones.

En aquesta ocasió, el VI Congrés de Dret Immobiliari es va vincular a l'Associació Habitatge Social, una entitat amb 35 anys d'experiència en la gestió d'habitatge social per als col·lectius més desfavorits". La degana també va agrair la col·laboració de l'editorial jurídica Sepín, que va editar un llibre amb les ponències del 'VI Congrés de Dret Immobiliari', una obra que ha comptat amb la causa social de la Fundació La Marató de TV3.

La diputada de la Junta de Govern Marta Domènech va afirmar que "hi ha un gran problema amb l'habitatge que no estem aconseguint solucionar i per això és tant important donar visibilitat a entitats com la Fundació Habitatge Social".

En representació de la Fundació Habitatge Social, Laura Pujol, va declarar: "Treballem per proveir d'habitatge les famílies amb infants en situació greu de vulnerabilitat. L'objectiu és, gràcies a aquests habitatges i a l'acompanyament social del projecte Oikos, que les famílies puguin recuperar la seva autonomia i el seu projecte de vida. I això no és possible sense la col·laboració de moltes persones, empreses i administracions que, com l'ICAB, aporten recursos per tirar endavant la nostra missió". També va destacar que "el 47% de les persones a les quals assisteix l'entitat són dones amb fills a càrrec.

Per la seva part Marta Legarreta va ressaltar el treball de la Secció de Dret Civil en l'organització d'aquest Congrés, que aborda un dels principals problemes que afecta actualment la ciutadania: l'accés a l'habitatge.

Dades del sector, legislació sobre lloguers i adquisicions, l'impacte de l'urbanisme i règim sancionador

El VI Congrés de Dret Immobiliari el van organitzar el Col·legi de l'Advocacia de Barcelona; el Col·legi d'Administradors de Finques Barcelona-Lleida; el Col·legi Notarial de Catalunya; el Consell General de Cambres de la Propietat Urbana de Catalunya; el Col·legi d'Agents de la Propietat Immobiliària de Barcelona; l'Associació d'Agents Immobiliaris de Catalunya; el Consell de l'Advocacia Catalana; la Càtedra de Dret Registral de la Universitat de Barcelona; l'Il·lustre Col·legi de Procuradors de Barcelona; l'Associació de Promotors de Catalunya i el Deganat Autònom dels Registradors de Catalunya, amb l'objectiu de reunir tots els professionals del sector immobiliari per analitzar de forma transversal la problemàtica d'accés a l'habitatge.

Entre les principals dades i aspectes que es van donar a conèixer cal destacar:

Del 2019 al 2025, a Espanya hi ha haver un increment del preu de l'habitatge del 31,7% a Catalunya i del 23,5% a Espanya, segons dades del Col·legi de Registradors d'Espanya. El preu mitjà d'un habitatge a Barcelona se situa al voltant dels 270.000 euros, més impostos, xifra que s'eleva fins als 300.000 euros. Els habitatges protegits a Espanya, en el mateix període, van disminuir del 9,49% al 6,95%, i a Catalunya la xifra va ser del 5,90%.

Els promotors i constructors de Catalunya van alertar que s'allarguen els terminis urbanístics i de concessió de llicències, i que existeix escassetat de sòl.

A Catalunya es van produir un terç dels llançaments de tot Espanya. En el 75% dels casos la causa és l'impagament de les rendes. A més, la mitjana per recuperar la possessió és de 20 mesos i el 70% de les persones que reclamen la possessió de l'immoble són persones físiques.

La recent regulació del lloguer de temporada i del lloguer d'habitacions obre una nova etapa marcada per interrogants interpretatius que encara no estan plenament resolts. Per això, és necessària una regulació que permeti saber per endavant què és exigible i què no. Sense aquesta base, no només es debilita la confiança dels propietaris i dels professionals, sinó que també es dificulta el bon funcionament del mercat i la finalitat última que tota regulació de l'habitatge hauria de perseguir: combinar protecció, oferta i seguretat jurídica efectiva.

VIDA COL·LEGAL

Pel que fa a la incidència de l'urbanisme en el dret de propietat, es considera necessària una regulació equilibrada en drets i deures, en què l'Administració inverteixi recursos suficients i assumeixi la seva responsabilitat a l'hora de facilitar la solució: més recursos i millor regulació; simplificació per obtenir llicències; facilitar els canvis d'ús de locals per reconvertir-los en habitatges i agilitzar els tràmits per obtenir habitatge d'obra nova tan aviat com sigui possible.

Des de l'ICAB es va fer èmfasi en què s'havia elaborat una proposta legislativa sobre l'ocupació delictiva -elaborada per la Comissió de Normativa de l'ICAB- que pretén la recuperació cautelar de l'immoble en el termini de 48 hores i, d'altra banda, també es va elaborar una altra proposta legislativa per habilitar les Comunitat de Propietaris davant casos d'ocupació d'immobles que generin molèsties als veïns, de manera que sigui la pròpia Comunitat qui pugui emprendre accions legals si el propietari no ho fa.

Per això els experts en dret immobiliari participants del 'VI Congrés de Dret Immobiliari' van reclamar un Pacte integral i transversal per l'habitatge que contempli mesures en mobilitat, urbanisme, fiscalitat i burocràcia per equilibrar el dèficit estructural entre l'oferta i la demanda.

La cloenda del Congrés va anar a càrrec de Cristina Vallejo, degana de l'Il·lustre Col·legi de l'Advocacia de Barcelona; Carme Oriol, vicepresidenta del Consell de l'Advocacia Catalana; Miquel Bagudanch, director de l'Agència de l'Habitatge de Catalunya; José Alberto

Marín, degà President del Col·legi de Notaris de Catalunya; Vicente García-Hinojal, degà dels Registradors de la Propietat de Catalunya; Francisco Javier Segura, degà de l'Il·lustre Col·legi de Procuradors de Barcelona; Lorenzo Viñas, president del Col·legi d'Administradors de Finques de Barcelona-Lleida; Montserrat Junyent, presidenta dels Agents de la Propietat Immobiliària (API); Joan Ràfols, i el president de la Cambra de la Propietat Urbana de Barcelona; Xavier Vilajoana. Tots els experts en Dret Immobiliari participants d'aquests Congrés i l'Agència d'Habitatge de Catalunya van evidenciar la necessària col·laboració públicoprivada. També va participar en la cloenda, Núria Lambea, patrona de la Fundació Habitatge Social, qui va agrair la visualització que s'ha donat al projecte que representa.

EL 13th INTERNATIONAL LEGAL BREAKFAST ANALITZA EL NOU PARADIGMA DE SEGURETAT A EUROPA

El passat 10 d'abril de 2026, l'ICAB va acollir el 13th International Legal Breakfast, organitzat pel Departament Internacional amb l'objectiu d'abordar el tema "Europa davant d'un nou paradigma de seguretat".

L'acte va comptar amb la participació com a ponent de Nicolás Pascual de la Parte –diplomàtic, polític, eurodiputat i, actualment, coordinador en la Comissió de Seguretat i Defensa del Parlament Europeu-, qui va ser presentat per la diputada de la Junta de Govern responsable de Relacions Internacionals, Cristina Crespo.

SANT JORDI 2026

NOU ÈXIT DEL SANT JORDI A L'ICAB, QUE HA OMLERT DE LLIBRES I ROSES LA BIBLIOTECA COL·LEGAL

Centenars de persones van visitar la Biblioteca de l'ICAB el passat 23 d'abril de 2026 amb motiu de la diada de Sant Jordi i van participar en les diferents activitats que van dur-se a terme al llarg de tota la jornada. A més, com marca la tradició l'ICAB va obsequiar totes les persones que es van apropar al llarg d'aquesta jornada a la seu col·legial amb una rosa.

Sota el lema "Celebrem sant Jordi, viu la biblioteca de l'ICAB!", els assistents van poder gaudir, un any més, de la Fira de les Editorials Jurídiques amb destacades editorials com Atelier, Aranzadi-La Ley, Economist & Jurist, lustel, Iberley-Colex, Lefebvre, Sepin, Tirant lo Blanch i Vlex, les quals van repartir obsequis als i les assistents.

Atelier

Aranzadi-La Ley

Economist & Jurist

lustel

Iberley-Colex

Lefebvre

Sepin

Tirant lo Blanch

Vlex

SANT JORDI 2026

Paral·lelament, a l'avantsala de la Biblioteca es va celebrar la signatura d'obres no jurídiques escrites per col·legiats i col·legiades, amb la participació d'autors com Pedro L. Yúfera, Francisco Blázquez, Rubén Davide Branco de Oliveira, Marck Castelló Roig, Inma Coronas Borri, Juan Miguel Domínguez, Juan José Gracia, Pedro López, Graziella Moreno, Rafael Núñez, Rosa Panadés i Eugenia Sobrino. El secretari i bibliotecari de l'ICAB, Carles García Roqueta va saludar els autors i visitar la fira de llibres, situada a la sala de Lectura.

Rosa Panadés

Eugenia Sobrino

Pedro L. Yúfera

Francisco Blázquez

**Rubén Davide Branco
de Oliveira**

Marck Castelló Roig

Inma Coronas Borri

Juan Miguel Domínguez

Juan José Gracia

Pedro López

Graziella Moreno

Rafael Núñez

Les visites guiades a la Biblioteca també van despertar un gran interès entre el públic, permetent descobrir aquest espai tan emblemàtic del Palauet Casades -la Biblioteca més important d'Europa a nivell jurídic- des d'una altra perspectiva.

Una setmana d'actes a l'ICAB per commemorar el dia del llibre

Enguany, la biblioteca de l'ICAB va celebrar amb motiu de Sant Jordi diferents actes al llarg d'aquella setmana. Així el dilluns 20 d'abril va tenir lloc la taula rodona sobre la Diputació del General, amb la participació de Josep Capdeferro, Tomas de Montagut i Pere Ripoll, professors d'Història del Dret de la UPF. Durant la sessió es va abordar el contingut del "Llibre dels Vuit Senyals", un recull dels primers poders i normes atorgats per les Corts catalanes a la Diputació del General als segles XIV i XV, institució que amb el temps esdevindria la Generalitat. En finalitzar la taula rodona, els assistents van poder realitzar una visita guiada a l'exposició "Fiscalitat i Poder: La Diputació del General de Catalunya (s. XIV-1714)".

El dimarts 21 d'abril es va celebrar a la sala de lectura de la Biblioteca el Concert de Sant Jordi de la Coral de l'ICAB, dirigida per Òscar Salvador. El recital va oferir als assistents un acurat repertori de cançons franceses, entre les quals hi havia Tourdon, O Nuit, Le Temps Chemine, Cantique de Jean Raicine, Cerf Volant o Dirait on. Entre el públic assistent cal destacar la presència de la degana de la Corporació, Cristina Vallejo, els diputats de la Junta de Govern Marta Domènech, Vanessa Sánchez Balboa, Cristina Díaz-Malhero, Lluís Rodríguez Pitarque i Cristina Crespo, la directora del Servei de Selecció i Formació Inicial de l'Escola Judicial, Marta Sánchez-Ocaña, entre d'altres.

Roses solidàries de Sant Jordi de la Fundació Degà Ignasi de Gispert!

La Fundació Privada Degà Ignasi de Gispert es va sumar un any més, a la celebració de Sant Jordi, amb un estand situat al xamfrà del Palauet Casades, on es van poder adquirir roses de llaminadura i, com a novetat d'enguany, també roses de sabó. La recaptació es destina íntegrament al fons social de la Fundació, que té com a objectiu millorar la qualitat de vida de les persones col·legiades que es troben en situació de vulnerabilitat, oferint-los suport i ajut econòmic.

TALENT
ICAB >

**DESCOBREIX,
CREIX I
DESTACA EN
EL MÓN JURÍDIC**

CONTACTE AMB NOSALTRES.

Demana dia i hora a TALENT ICAB:
borsatalent@icab.cat o emprentalent@icab.cat
o al telèfon: 93 601 12 22

FORMACIÓ ICAB

INSCRIU-TE ALS MÀSTERS ICAB I ESPECIALITZA'T EN UNA DE LES 15 MATÈRIES QUE S'OFEREIXEN EN L'EDICIÓ 2026-2027!

L'especialització jurídica marca la diferència en el currículum professional. Per aquest motiu, el Departament de Formació de l'ICAB ha dissenyat per a l'edició 2026-2027 un nou ventall de Màsters i Postgraus per facilitar a l'alumnat un complet i actualitzat programa formatiu que inclou eines i recursos per desenvolupar la carrera professional en una societat globalitzada i digitalitzada que afronta molts nous reptes i que demanda experts en l'àmbit jurídic.

Màster en Dret i gestió de l'esport

La nova edició dels Màsters compta com a novetat amb la realització del 'Màster en Dret i gestió de l'esport', una formació que té com a objectiu oferir, des de la vessant jurídica, els principals aspectes per afrontar la gestió d'entitats esportives; analitzar les estructures principals de l'esport autonòmic, estatal i internacional vinculades a les competicions federades i professionals; mostrar quins són els principals mètodes adequats de resolució de controvèrsies a l'esport; aplicar els coneixements teòrics i pràctics adquirits per analitzar i resoldre les diverses qüestions juridicoesportives que es plantegen a les entitats esportives; endinsar-se a l'esport des de l'àmbit del dret públic i del dret privat i donar a conèixer com comprendre i interpretar les fonts del dret esportiu aplicables, així com obtenir les fonts doctrinals i jurisprudencials per aplicar en qüestions vinculades al dret esportiu i a la gestió d'entitats esportives.

Aquest Màster, amb una metodologia eminentment pràctica, compta amb professionals de prestigi reconegut en l'àmbit estatal i internacional que permetran a l'alumnat desenvolupar competències personals i professionals en l'àmbit del dret i la gestió d'entitats esportives.

A més, l'ICAB també ofereix en la propera edició 2026-2027, que s'iniciarà el proper mes d'octubre, el

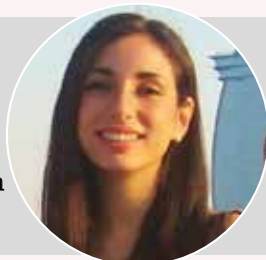

Màster en Advocacia Penal; el Màster en Dret dels Negocis; el Màster en Dret Immobiliari; el Màster en Dret Laboral i Recursos Humans; el Màster en Dret de Família i Successions; el Màster en Dret Fiscal; el Màster en Dret Concursal; el Màster TMT en Dret de les tecnologies i telecomunicacions; el Màster en Compliance; el Màster en Intel·ligència Artificial i Dret; el Màster en Dret Urbanístic; el Màster en Propietat intel·lectual i industrial, el Postgrau en Resolució de Conflictes ICAB-UB i el Títol d'expert en Societats Mercantils.

Els màsters ICAB ofereixen una doble modalitat – presencial i on-line – per adaptar-se a les necessitats i ritme dels alumnes, i compta com a docents amb professionals del dret especialitzats i de reconegut prestigi que permetran als alumnes aconseguir el seu objectiu d'especialització.

L'advocada Samanta Salinas Checa va voler especialitzar-se i va cursar a l'ICAB el Màster en Dret dels Negocis a l'ICAB. Des de Món Jurídic hem parlat amb ella per conèixer la seva experiència.

Samanta Salinas:
El Màster en Dret dels
Negocis integra una visió
multidisciplinària amb un
enfocament pràctic basat en
casos reals i simulacions

Com va conèixer l'existència del Màster en Dret dels Negocis?

Vaig consultar el web de l'ICAB per conèixer l'oferta formativa.

Què la va motivar a fer aquesta formació?

Havia assolit un nou repte professional i necessitava tenir una visió general i actualitzada del dret dels negocis que acompanyés l'aprenentatge pràctic.

Què destacaria del Màster en Dret dels Negocis?

El privilegi de rebre classes de grans professionals i el caràcter pràctic de totes les sessions.

Quines matèries s'aborden en aquest Màster?

El màster ofereix una formació pràctica i transversal en dret dels negocis que inclou dret de societats (estructura i govern d'empreses, responsabilitat dels administradors), contractació mercantil (redacció i negociació de contractes nacionals i internacionals) i dret de la competència i de la propietat intel·lectual (marques, patents, competència deslleial, protecció de dades i entorn digital).

També integra una visió multidisciplinària sobre la fiscalitat d'empreses, dret laboral, dret penal econòmic i compliance, així com mecanismes de resolució de conflictes (litigació, arbitratge i mediació), tot amb un enfocament pràctic basat en casos reals i simulacions. Com a professional en actiu o assessora legal d'empreses, és especialment útil i enriquidor.

Recomanaria aquest Màster? Per què?

Recomanaria totalment aquest màster. M'ha resultat molt útil en la meua pràctica professional, tant per aprendre matèries que desconeixia com per consolidar conceptes d'altres àmbits que només havia vist a la pràctica i actualitzar coneixements d'aspectes que ja domino, com per exemple el dret financer. També vull ressaltar que ha estat un plaer compartir aquest temps d'estudi amb tots els professors que ens han impartit les classes del Màster en Dret dels Negocis.

Si vols especialitzar-te en l'àmbit jurídic, els Màsters ICAB són l'opció que donarà un valor afegit al teu currículum. Consulta el programa detallat i formalitza la teua inscripció a www.icab.cat

NEIX LA COMUNITAT #ALUMNIMÀSTERS DE L'ICAB

El Col·legi de l'Advocacia de Barcelona (ICAB) va presentar el 4 de juny de 2026 la comunitat #AlumniMÀSTERS en el marc d'un emotiu acte celebrat al Pati de Columnes. #AlumniMÀSTERS neix amb l'objectiu d'oferir tot un ventall d'avantatges per a l'alumnat que ha cursat un màster a l'ICAB.

La degana de l'ICAB, Cristina Vallejo, i el diputat responsable de formació especialitzada del Col·legi, Ramon Angel Casanova, van presentar l'acte, tot destacant que fa més de 20 anys que el Col·legi de l'Advocacia de Barcelona acompanya els col·legiats i col·legiades en el seu creixement professional oferint-los una formació d'excel·lència i especialitzada.

Durant l'acte també va intervenir Jaume Alonso-Cuevillas, degà emèrit de l'ICAB i fundador del cAmpus, qui va ressaltar que sota el seu mandat es va posar en marxa la primera edició dels Màsters ICAB, l'any 2004, oferint els màsters sobre Dret Fiscal, Dret de Família i Dret Societari amb la voluntat de facilitar una formació específica de qualitat per a l'advocacia a la seu col·legial.

FORMACIÓ ICAB

Com a convidada a la festa inaugural es va comptar amb una de les figures més reconegudes de l'ecosistema tecnològic europeu com és Theresee Jamaa, executiva experta en TIC, desenvolupament empresarial, estratègia de comercialització, màrqueting i comunicació, qui va oferir una conferència magistral sobre aquests aspectes. Jamaa va defensar, davant els assistents a l'acte, una visió de la tecnologia centrada en les persones, la reducció de la bretxa digital i l'ús responsable de la innovació per generar impacte social. La seva experiència en governança tecnològica, col·laboració públicoprivada i lideratge multicultural va aportar una perspectiva especialment valuosa per a l'àmbit jurídic, en què la digitalització, la intel·ligència artificial i la regulació tecnològica plantegen reptes cada cop més importants.

L'acte de presentació de la Comunitat #AlumniMÀSTERS va reunir antics i nous alumnes dels Masters ICAB a la seu col·legial en el marc d'una emotiva celebració que va ser conduïda per Josep Coll i amenitzada musicalment

per Guillermo Carmona. Les diputades de la Junta de Govern Cristina Díaz-Malnero i Natalia Centella també van assistir-hi.

Més de 6.000 alumnes han passat per les aules de l'ICAB des de la posada en marxa del cÀmpus ICAB amb l'objectiu d'especialitzar-se en l'àmbit jurídic. Des del Col·legi de l'Advocacia de Barcelona es vol agrair la confiança rebuda i seguir aportant coneixement i activitats que fomentin el networking en aquesta comunitat de juristes, especialment, advocats i advocades.

Si voleu formar part d'#AlumniMÀSTERS de l'ICAB, poseu-vos en contacte amb el departament de Formació a través del correu masters@icab.cat.

INICIA'T EN L'ADVOCACIA AMB EL POSTGRAU DE L'EPJ!

Iniciar-se en l'exercici professional té un plus amb el Postgrau de Pràctica Jurídica (EPJ) de l'ICAB, ja que facilita els coneixements i la pràctica necessària per començar una trajectòria jurídica amb seguretat i solvència des del primer dia.

El Postgrau en Pràctica Jurídica EPJ-ICAB permet als i les alumnes especialitzar-se en dues de les sis àrees del Dret que s'ofereixen (Civil, Penal, Laboral, Administratiu, Mercantil i Família); un element que permetrà proporcionar un assessorament d'alta qualificació i, a més, s'ofereix realitzar aquesta formació de forma presencial o en línia.

El curs combina classes magistrals amb simulacions de casos reals i promou, a través de les sessions, el desenvolupament de competències transversals com l'oratorària i l'ús d'eines digitals aplicades a la pràctica jurídica.

En la modalitat presencial les classes es duen a terme en grups reduïts, un format que facilita conèixer de manera més directa tant el professorat com els companys/es de classe, i crear vincles entre els/les alumnes, tot incentivant el networking.

L'edició on-line (oberta a titulats/des en Dret de tot Espanya), permet a l'alumnat formar-se des de casa o el despatx. A més, es potencia en tot moment la màxima participació i interacció entre el professorat i l'alumnat i fa possible arribar a un major nombre de persones, més diverses i d'arreu del territori, la qual cosa enriqueix la formació de l'EPJ de l'ICAB.

El programa també inclou visites a diferents institucions, com ara registres, jutjats de guàrdia, centres penitenciaris o l'Institut Nacional de Toxicologia, així com l'assistència a judicis i serveis de guàrdia per observar de primera mà l'exercici de la defensa.

Amb més de mig segle de trajectòria, el Postgrau de Pràctica Jurídica s'ha consolidat com un programa amb un alt nivell d'inserció laboral: segons dades internes, una gran majoria dels participants troba feina o impulsa el seu propi despatx durant el primer any després d'obtenir el diploma.

Si vols iniciar-te en la professió, l'EPJ és la formació que necessites!

El Postgrau compta amb l'homologació del Consejo General de la Abogacía Española (CGAE) i del Consell de l'Advocacia Catalana (CICAC), que garanteixen la qualitat i l'actualització constant dels continguts per adaptar-los als nous reptes de la professió.

L'edició 2026-2027 del Postgrau en Pràctica Jurídica s'iniciarà el proper més d'octubre! Inscriu-te al web de l'ICAB.

NOVA JORNADA DE SIMULACIONS DE JUDICIS DE L'ALUMNAT DE L'EPJ DE L'ICAB A L'ESCOLA JUDICIAL

L'1 de juny de 2026, alumnes de l'Escola de Pràctica Jurídica (EPJ) de l'ICAB de les especialitats de Civil, Penal, Laboral, Administratiu i Família van participar en una nova sessió de simulacions de judicis a l'Escola Judicial de Vallvidrera. L'activitat va comptar amb la presència d'estudiants d'altres EPJ, com Bilbao i Terrassa, i de representants del Col·legi Oficial de Detectius Privats de Catalunya.

A portrait of Neus Pujal, a woman with blonde, wavy hair, wearing a white blazer with colorful stripes on the lapels over a dark top and a necklace. She is sitting at a desk with her hands clasped, looking towards the camera. The background consists of horizontal window blinds.

NEUS PUJAL, FISCAL EN CAP DE BARCELONA

“El Ministeri Fiscal té moltes competències de protecció dels drets de les persones més desvalgudes i podem contribuir a construir un món més just”

Text: Gema Mayol i Roser Ripoll Foto: Albert Muñoz

Què ha suposat per a vostè –tant a nivell professional com personal- ser nomenada fiscal en cap de Barcelona?

Ser nomenada Fiscal en cap provincial de Barcelona va ser un extraordinari repte i ho continua essent cada dia. És un immens honor, com vaig dir en la meua pressa de possessió el 30 de maig de 2023, representar al Ministeri Fiscal en la ciutat que em va veure néixer. Assumir una responsabilitat que havien liderat persones que per a mi són autèntics referents, com són els meus dos primers Fiscals en cap, Carlos Jiménez Villarejo i José Mª Mena. És un honor i una gran responsabilitat representar la Fiscalia de Barcelona en la segona ciutat/província d'Espanya.

Des d'un punt de vista personal, és evident que la meua vida ha canviat; són molts els assumptes que portem entre mans des de la Fiscalia, a més de comptar amb molts fiscals i funcionaris i d'haver d'organitzar la segona fiscalia territorial de l'Estat, que és molt complexa i requereix de moltes hores de feina i ha restat òbviament a compte del temps per a la meua família. Al mateix temps tinc l'oportunitat de relacionar-me amb molts operadors jurídics que ajuden a tenir una visió més àmplia de la justícia.

Com recorda la seva incorporació a la carrera fiscal i els primers destins?

Ho recordo amb certa nostàlgia; eren temps més fàcils i amb menys polarització. Em vaig incorporar a la Fiscalia del TSJC amb molta il·lusió, conscient que era una privilegiada per poder treballar amb professionals d'una categoria extraordinària com, per exemple, Carlos Jiménez Villarejo, José Mª Mena, Alejandro del Toro...de qui vaig aprendre molt, entre d'altres coses, el model de Fiscal que he volgut traslladar a la Fiscalia de Barcelona, i que assumim molts dels Fiscals que vàrem treballar sota la seva direcció: compromís amb la societat a la qual servim, conscient que som servidors públics i que el Fiscal ha de vetllar pels drets de les persones més desvalgudes de la societat. Quan un metge inicia la seva carrera assumeix el jurament hipocràtic, el nostre jurament és el compliment de la legalitat i el compromís de combatre les injustícies, servir a l'Administració de Justícia en un Estat social i democràtic de dret. Conscient d'entrar en un món que m'apassionava i des d'on es podia transformar la societat amb la nostra feina diària. El Ministeri Fiscal té moltes competències de protecció dels drets de les persones més desvalgudes i podem contribuir a construir un món més just.

Quines són les prioritats del seu mandat?

Per una banda, l'atenció als col·lectius més desfavorits: menors, gent gran, persones amb discapacitat i vulnerables; dones maltractades, migrants, protecció dels drets dels interns, en especial, els que tenen discapacitat intel·lectual,

al, i problemes de salut mental. Protecció a les víctimes dels delictes i drets dels consumidors. Tutela dels drets fonamentals. De l'altra, procurar una distribució de la càrrega de treball més equitativa entre els fiscals. Contribuir a modernitzar la justícia. Vetllar per la digitalització dels procediments. Guanyar més recursos humans i materials. Aprofundir en les especialitats penals que a Barcelona són molt potents: entre d'altres, Medi Ambient, Seguretat i Salut en el treball; Delictes econòmics, Jurat; Antidroga i Delinqüència organitzada; Odi i Discriminació; Delictes informàtics; Trata i Estrangeria; Cooperació internacional; Delictes contra les Administracions Públiques, Anticorrupció; Diligències d'investigació del Ministeri Fiscal, Seguretat Vial, etc.

Quines són les principals problemàtiques que han d'afrontar actualment els i les fiscals en el seu àmbit d'actuació?

El principal repte dels Fiscals és la càrrega de feina i tenir el temps suficient per poder dedicar-lo a cada assumpte. Els interessos i drets en joc són fonamentals i no es poden resoldre en poc temps, sinó que requereixen d'un estudi exhaustiu. Altres dificultats són poder treballar amb la tranquil·litat i serenitat necessàries en un moment d'una gran polarització i, de vegades, amb la pressió d'assumptes mediàtics.

Com valora la crisi que va afectar la Fiscalia General els darrers dos anys?

Sens perjudici de posar de manifest la ferida que va suposar a la carrera fiscal la sentència del Tribunal Suprem i la dimissió forçada de l'ex Fiscal general de l'Estat, Álvaro García Ortiz, ni la dificultat de sanar aquesta ferida -com va destacar l'actual Fiscal general de l'Estat en el seu discurs inaugural-, vull emfatitzar que la Fiscalia General de l'Estat, com a institució, és a dir, com a òrgan de rellevància constitucional, és molt més que els individus que n'ocupen la direcció en cada moment, i que és precisament en els moments de més dificultat quan les institucions demostren la seva fortalesa. La transició d'un Fiscal General de l'Estat a l'actual Fiscal General de l'Estat es va produir en un temps rècord, sense cap interrupció, després de la sentència del Tribunal Suprem, i sense que la maquinària constituïda pels òrgans centrals de la FGE deixés de funcionar. En qualsevol cas, vull emfatitzar la necessitat de protegir el poder judicial i la Fiscalia de dinàmiques polaritzadores que acaben projectant-hi debats que no els pertanyen i que poden erosionar la confiança pública. Crec que la justícia és l'objecte fosc de desig d'alguns, que busquen utilitzar-la en més d'una ocasió per a finalitats no relacionades amb l'administració de la justícia, és a dir, amb el descobriment de la veritat material i a impartir justícia.

Quins valors considera indispensables per a l'exercici dels fiscals amb especial rellevància al valor de la independència?

L'art.124 de la Constitució Espanyola estableix que el Ministeri Fiscal té per missió promoure l'administració de la justícia en defensa de la legalitat, dels drets dels ciutadans i de l'interès públic tutelat per la llei, d'ofici o a petició de les parts interessades, així com salvaguardar la independència dels tribunals i procurar davant d'aquests la satisfacció de l'interès social. I l'art 2 de l'EOMF cita els principis de caràcter principal: legalitat e imparcialitat. I són principis instrumentals els d'unitat d'actuació i dependència jeràrquica.

Per tant, la independència és un principi de cada un dels tres poders que integren l'Estat respecte dels altres. Del Poder Judicial davant del Legislatiu i Executiu. I en aquest sentit, el Ministeri Fiscal és part integrant del Poder Judicial. Però, la independència pròpiament no és un principi que es prediqui dels fiscals; els fiscals han de ser imparcials i objectius, amb subjecció plena a la llei. La dependència jeràrquica no casa amb la independència, pròpia dels jutges.

Per un altra banda, és important parlar de conceptes com independència, imparcialitat i integritat, però no és suficient, sinó que s'ha d'incorporar alguna cosa que, al meu parer, defineix la Fiscalia Pública moderna d'una manera molt especial: el seu compromís amb les víctimes i, en particular, amb les persones en situació de vulnerabilitat.

La Fiscalia ha experimentat una transformació extraordinària en les darreres dècades. Avui és impossible entendre el nostre paper sense pensar en la protecció dels infants i dels adolescents, de les víctimes de violència de gènere o sexual, de les persones amb discapacitat, de la gent gran i de les víctimes de delictes d'odi o de tràfic de persones. La protecció de les persones en situacions més vulnerables no és una tasca addicional; forma part de la pròpia essència de la missió constitucional que se'ns ha confiat. Aquest és un missatge que posa el focus en el públic i en les persones a les quals servim.

Sempre es parla de l'insuficient nombre de fiscals. A la demarcació de Barcelona falten fiscals?

Falten Fiscals a la capital i província de Barcelona. No podem desenvolupar les funcions constitucionals i que el legislador cada vegada les amplii amb la plantilla actual. La delinqüència cada vegada és més complexa, i s'incrementa la criminalitat; en l'ordre penal, l'especialitat del Ministeri Fiscal és cada vegada més necessària, però a la vegada el Fiscal d'Instrucció té una càrrega de treball inassumible. Al mateix temps, augmenta la litigiositat en els altres ordres jurisdiccionals en moltes matèries extrapenals que el legislació ens situa en defensa de la lega-

litat, dels menors, família, persones amb discapacitat; drets fonamentals, etc. El Ministeri Fiscal s'ha convertit en una magistratura d'emparament.

Farien falta com a mínim 20 Fiscals més a la capital i molts més a la província de Barcelona, si volem que el Ministeri Fiscal continuï desenvolupant les seves competències amb rigor, compromís i adequada fonamentació jurídica.

Com ha afectat el clima 'lawfare' a la carrera fiscal?

Més enllà de les etiquetes, que sovint s'utilitzen amb significats molt diferents segons qui les faci servir...crec que hem de prendre distància i elevar immediatament el nivell del debat.

És necessari preservar la confiança pública en les institucions. És necessari evitar el risc que comporta interpretar sistemàticament les decisions judicials o fiscals des d'una òptica política i és de vital importància que els jutges i fiscals puguin dur a terme la seva feina sense veure's atrapats en dinàmiques de confrontació partidistes.

Val la pena reflexionar sobre un punt molt interessant: que la judicialització de la política pot ser tan preocupant com la politització de la justícia. Són fenòmens diferents, però tots dos poden acabar projectant una imatge distorsionada de les institucions i dificultar que la ciutadania entengui quina és realment la funció dels jutges i els fiscals.

La LO 1/2025 ha suposat un canvi de paradigma en relació amb l'Administració de Justícia i a l'exercici de la professió. Com afecta els fiscals?

La llei d'Eficiència 1/2025 ha estat la tercera de tres grans reformes que pretenen modernitzar, digitalitzar i agilitzar l'Administració de justícia: Eficiència processal (després de la LOPJ, mitjançant la modificació de diverses lleis relatives a les jurisdiccions civil, social i contenciós administrativa, així como jurisdicció voluntària i resta pendent la que més afecta al Ministeri Fiscal: nova LECRIM); Eficiència digital (RD-ley 6/2023, de 19-12 por el que se aprueban medidas urgentes para la ejecución del Plan de Recuperación, Transformación y Resiliencia en materia de servicio público de justicia, función pública, régimen local y mecenazgo) i Eficiència organitzativa (Llei O 1/2025).

Per aprofundir en la digitalització de l'Administració de Justícia, adaptant la realitat judicial espanyola del segle XXI al marc tecnològic contemporani i afavorint una relació digital entre la ciutadania i els òrgans jurisdiccionals, es va dictar el Reial Decret-Llei 6/2023, de 19 de desembre. Però aquesta eficiència no es pot materialitzar si no s'aconsegueix primer la completa digitalització de tots els ordres jurisdiccionals i el ple i adequat funcionament d'aquest pro-

cés de digitalització. A Catalunya, en l'ordre penal, que és el principal camp d'actuació del Ministeri Fiscal, encara no s'ha implementat el paper 0. És conditio sine qua non, al meu entendre, per què la llei d'eficiència aconseguixi els seus fins, que es desenvolupi completa i correctament la digitalització en l'àmbit penal. Al mateix temps la formació, l'especialització i adequada cobertura de les oficines judicials és també un requisit perquè la reforma funcioni amb els seus objectius principals, que comparteixo completament:

La llei d'Eficiència ha suposat reformes de caire substantiu que afecten enormement l'activitat del Ministeri Fiscal com és la decidida aposta per la negociació i resolució alternativa de conflictes i, en l'àmbit penal, el foment de la justícia restaurativa; la supressió del límit dels 6 anys de pena privativa de llibertat per a les conformitats; la introducció de l'audiència preliminar; la impossibilitat que fiscals de tercera categoria puguin realitzar tasques de visat (supervisió d'escrips d'acusació i resta de dictàmens del Ministeri Fiscal), etc. Pel que fa a les reformes organitzatives, la llei menciona l'oficina fiscal, però encara no està implementada a Catalunya. Em consta que el Departament de Justícia i Qualitat Democràtica està fent un esforç per posar-la en marxa.

La nova organització de l'oficina judicial requereix encara un temps perquè funcioni correctament i no es produeixin un nombre major de suspensions de judici oral. La creació d'una nova secció judicial per a la instrucció de delictes violents contra nens, nenes i adolescents ha determinat la creació d'una nova secció especialitzada a la Fiscalia que engloba més competències i ha nascut amb una vocació molt ambiciosa de protecció general als més vulnerables, nens, persones amb discapacitat, però no tant sols víctimes, sinó també perpetradors dels fets delictius: la Secció especialitzada en delitos violentos contra niños, niñas y adolescentes, así como otros colectivos vulnerables y perfiles delictivos complejos (SEPV).

La Fiscalia de Barcelona, compromesa amb l'excel·lència en l'especialització com a única manera d'ésser eficaç en la lluita contra la delinqüència i la defensa dels col·lectius vulnerables, ha de tenir una unitat especialitzada que treballi en col·laboració amb la UME i la UCAS dels Mossos d'Esquadra, a més d'ocupar-se d'altres delictes violents comesos contra menors i adolescents. Aquest servei multidisciplinari té com a objectiu situar la Fiscalia al capdavant de la protecció de les persones vulnerables, adoptant un enfocament estratègic per a la investigació i el processament de certs delictes que requereixen una resposta altament especialitzada, i abordant la investigació, el processament i la sentència dels infractors amb problemes de salut mental i perfils delictius complexos, no només

“Cal protegir el poder judicial i la Fiscalia de dinàmiques polaritzadores que acaben projectant-hi debats que no els pertanyen i que poden erosionar la confiança pública”

com una resposta de justícia penal, sinó també com un instrument de drets humans, alineant la Fiscalia amb els estàndards del Tribunal Europeu de Drets Humans, les Nacions Unides i la Constitució espanyola.

S'ha demostrat que en molts casos, autors amb trastorns mentals o discapacitat intel·lectual passen per comissaria, guàrdia, advocat, jutge, fiscal, procés judicial, instrucció, escrit d'acusació del fiscal i escrit de defensa i finalment judici oral i el sistema no ha detectat aquesta discapacitat que hauria pogut ser tributària d'una atenuant o fins i tot eximent incompleta o completa i/o mesures alternatives adequades per la seva rehabilitació, atenent a les seves capacitats cognitives. No és fins que arriben a l'entrevista del centre penitenciari, quan un equip multidisciplinari ho detecta. Per això tots els operadors jurídics hem de fer un esforç per detectar/diagnosticar aquestes mancances i tractar-les.

Quina és la seva opinió sobre l'assumpció de la direcció de la investigació penal pel Ministeri Fiscal

La reforma de la LECrim és un imperatiu per a la modernització de la justícia penal. Només liderant la investigació el Ministeri Fiscal podem transformar el model d'investigació penal a través de l'especialització i el treball en equip, en consonància amb la resta de països del món, és per tant un imperatiu en ordre a l'harmonització de les legislacions

processals europees i amb la finalitat de reforçar la cooperació judicial internacional.

La transformació del model d'investigació penal i l'atribució al Ministeri Fiscal de la direcció funcional de la investigació constitueixen un dels canvis estructurals més rellevants en el sistema de justícia penal espanyol des de l'entrada en vigor de la Constitució de 1978. No es tracta únicament d'una modificació processal, sinó d'una redefinició profunda dels equilibris institucionals entre els diferents actors del procés penal i, en particular, del paper del Ministeri Fiscal com a garant de la legalitat i promotor de l'acció de la justícia.

La construcció d'un procés penal propi d'una societat democràtica avançada, plenament compromesa amb els drets fonamentals i adaptada a les exigències organitzatives i socials del present. El nou model no sorgeix, per tant, com una innovació conjuntural, sinó com la culminació d'un procés de reflexió sostingut durant dècades sobre la modernització de la justícia penal.

La direcció de la investigació penal no suposa una ampliació arbitrària de les seves competències, sinó una concreció funcional de la seva posició constitucional com a titular de l'acció penal i com a actor central en la protecció dels béns jurídics més rellevants per a la convivència democràtica.

L'experiència acumulada en el funcionament del sistema tradicional d'instrucció judicial ha posat en relleu virtuts indubtables, però també limitacions estructurals que no deriven de l'actuació dels operadors jurídics, sinó del propi disseny institucional. La fragmentació de la direcció de la investigació, la freqüent duplicació d'actuacions entre la policia judicial, la Fiscalia i els jutjats, i les dilacions en procediments complexos han generat, en ocasions, investigacions extenses, però poc orientades a resultats probatoris útils per al judici.

El trànsit cap a un model en què el Ministeri Fiscal assumeix la direcció tècnica de la investigació, mentre que el jutge es configura com a jutge de garanties, respon a una lògica àmpliament assentada en els sistemes comparats del nostre entorn europeu i a les exigències del Conveni Europeu de Drets Humans, particularment en relació amb els articles 5, 6 i 8. No es debilita el control judicial, sinó que es redefineix per fer-lo més efectiu i especialitzat en la tutela dels drets fonamentals.

Des d'aquesta òptica, el nou model ha de concebre's com una modernització garantista del procés penal, que separa amb més nitidesa les funcions d'investigar i jutjar, sense

menyscabament de la tutela judicial efectiva reconeguda a l'article 24 de la Constitució. El Ministeri Fiscal investiga i dirigeix; el jutge controla i garanteix; i ambdós contribueixen, des de les seves respectives funcions, a una justícia penal més eficient, més coherent i de major qualitat.

L'atribució al Ministeri Fiscal de la direcció de la investigació penal persegueix tres objectius sistèmics clarament identificables. En primer lloc, assegurar una unitat de direcció jurídica de la investigació, evitant la dispersió de criteris que caracteritzava el model anterior. En segon terme, reforçar les garanties processals mitjançant la configuració d'un jutge específicament cridat a exercir el control dels drets fonamentals. Finalment, aconseguir una major coherència entre investigació i acusació, en residenciar ambdues fases en el mateix subjecte institucional.

L'Exposició de Motius del Projecte de Llei Orgànica d'Enjudiciament Criminal subratlla, en aquest punt, que la persistència d'un model processal ancorat en esquemes del segle XIX, corregit mitjançant reformes fragmentàries, ha generat disfuncions estructurals que afecten tant l'eficàcia del sistema com la percepció social de la justícia penal. El nou disseny pretén superar aquesta lògica acumulativa i dotar el procés penal d'una arquitectura coherent, en què cada institució exerceixi les seves funcions amb claredat i responsabilitat.

El nou model permet, per contra, que el Ministeri Fiscal defineixi des de l'inici els objectius de la investigació en funció de la seva viabilitat jurídica i de la seva projecció processal, orientant el treball policial cap a proves rellevants i evitant actuacions supèrflues.

La direcció de la investigació per part del Ministeri Fiscal, unida a mecanismes de control judicial àgils i especialitzats permet avançar cap a una justícia penal més proporcionada, en la qual la intensitat de la resposta penal s'adeqüi a la rellevància material del fet investigat.

En termes d'eficàcia, el nou model afavoreix investigacions més sòlides i orientades al judici. Quan el fiscal dirigeix des de l'inici, pot anticipar les exigències probatòries de l'enjudiciament i assegurar que les proves s'obtenen respectant les garanties processals, evitant nul·litats posteriors.

El principi d'unitat d'actuació, consubstancial al Ministeri Fiscal, adquireix en el nou model d'investigació penal una dimensió reforçada. La direcció fiscal de la investigació permet establir criteris homogenis en la persecució penal, evitant respostes disperses davant situacions substancialment idèntiques.

Juntament amb la unitat d'actuació, el principi d'oportunitat reglada emergeix com un instrument imprescindible de racionalitat penal.

Sobre la reforma de la multireincidència. Com valora els canvis legislatius per combatre aquesta situació?

Crec que el legislador, tant a la LO 9/2022 de 28 de juliol, que reforma l'art. 234.2 CP, com a la LO 1/2026 de 8 d'abril, en matèria de multireincidència, ha fet un gran esforç per intentar que els multireincidents a Espanya tinguin una resposta penal similar a la dels països del nostre entorn, de tal manera que no resulti més favorable delinquir a Espanya que a la resta de països occidentals. No obstant, les reformes legislatives, encertades, no són suficients per combatre el fenomen de la multireincidència, ja que les seccions penals dels TI estan col·lapsades, de tal manera que no absorbeixen la totalitat de procediments que es generen a les guàrdies i seccions d'Instrucció (procediments urgents i abreujats). I això és el que ens diferencia d'altres capitals europees on també es produeixen molts delictes patrimonials contra turistes: l'enjudiciament és més lent. Encara que el pla de xoc contra la multireincidència entre les tres administracions ha determinat que els judicis ràpids no tardin com abans una mitja de 18 mesos en ser enjudiciats, una vegada s'omple l'agenda d'assenyalaments els terminis tornen a ser iguals.

L'accés de la Guàrdia Urbana al SIRAJ també ha suposat una millora en la detecció de la multireincidència i conversió de furtus lleus en delictes menys greus de furt per més de tres condemnes anteriors per aquests delictes.

Una altra fita en la lluita contra la multireincidència ha estat la creació a la Fiscalia Provincial de Barcelona d'una unitat de la Guàrdia Urbana adscrita, que cada vegada desenvolupa més funcions i assumeix més casos.

Sobre els canvis legislatius relatius a l'habitatge. Com valora la problemàtica de les okupacions delinqüencials respecte el dret de la propietat? Per què recuperar un immoble per un tema d'okupació comporta prop de 20 mesos?

És un tema pendent que no s'ha abordat amb anterioritat amb suficient rigor i també ens diferencia dels països del nostre entorn. Requereix l'aprovació una reforma legislativa que està molt avançada en la que han col·laborat molts agents jurídics, entre d'altres Col·legis d'Advocats i Fiscalia de Barcelona.

Des de la Comissió de Protecció dels Drets dels Animals es valora molt la seva contribució en defensa de la protecció dels animals. Des de la Fiscalia són

partidaris d'un augment de les penes per maltractament d'animals?

Crec que s'ha aconseguit molt des que la mort violenta o dolosa d'un animal de companyia era una "falta de danys"; en funció del preu de la mascota, quan jo vaig començar als anys 90. A partir del Codi Penal del 1995 aquesta conducta va passar a considerar-se una falta (delicte lleu). La Unió Progressista de Fiscals va presentar a tots els grups parlamentaris una proposta de reforma legislativa que contemplés el maltractament animal com a delicte i no falta, la qual cosa es va aconseguir l'any 2003, a l'art. 337 CP i va ser objecte de millores legislatives en les reformes del CP al 2010 (es va suprimir el requisit d'acarnissament) i 2015 (es va suprimir el terme "injustificadament"; fet que va permetre castigar la comissió per omissió, es van introduir subtipus agreujats i es van ampliar les conductes i mesures) i finalment la Llei Orgànica 3/2023, de 28 de març, amb una major tutela dels drets dels animals i que amplia el subjecte passiu del delicte no només a animals de companyia, juntament amb altres fites aconseguides gràcies a la força i treball de les associacions en defensa dels animals: modificacions en l'àmbit administratiu estatal i europeu en matèria de transport, custòdia, sacrifici, experimentació i altres fins científics, cria, parcs zoològics; comerç d'espècies amenaçades; prohibició de comercialització i importació de pells de determinats animals, etc. També les lleis civils ja contempnen els animals com a "éssers vius dotats de sensibilitat" i preveuen un règim de custòdia i de visites per a les mascotes en casos de crisis familiars. Finalment, la nova llei de benestar animal -Ley 7/2023, de 28 de marzo, de protección de los Derechos y bienestar animal- ha suposat una magnífica notícia pels defensors dels drets dels animals, tot i que encara que queda camí per fer.

Com sorgeix el seu interès per convertir-se en fiscal?

Quan vaig començar l'oposició pensava en la judicatura, però em vaig adonar que m'apassionava el dret penal i el judici oral, també la figura del Fiscal actual com a magistratura d'emparament, la defensa dels més desvalguts de la societat... Les funcions del Fiscal m'agraden molt i per tant vaig experimentar una evolució durant l'oposició que em va portar a decidir-me per fiscals.

Què li agrada fer en el seu temps lliure?

M'apassiona gaudir de la família i els amics, les converses llargues. També estar a l'aire lliure. Adoro al mateix temps la muntanya i el mar; practicar esport: caminar i excursions amb el pastor belga, natació, especialment al mar; bicicleta (ara menys), i esquí. També m'agrada anar al teatre, tinc un grup molt interessant d'amics aficionats i solem anar a veure obres sovint. Sense oblidar la lectura.

CARA

BALANÇ DEL PRIMER ANY DE LA LO 1/2025
Amb motiu del primer any d'aplicació de la LO 1/2025 des de la revista Mòn Jurídic hem volgut analitzar com s'ha anat desenvolupant aquesta llei en les seves diferents fases d'entrada en vigor amb la participació de la secretà-

Quin balanç fan del primer any d'aplicació de la LO 1/2025 tant a nivell de reorganització dels tribunals d'instància com de la introducció de l'obligatorietat d'acudir als MASC en l'àmbit civil i mercantil de forma prèvia a interposar una demanda?

IA: Ara fa un any i escaig de l'aplicació de la nova regulació del servei públic de la justícia que ens ha de portar més eficiència al sistema. En relació amb la reorganització dels tribunals d'instància i la posada en marxa dels serveis comuns, cal diferenciar l'entrada en funcionament de les diferents fases. La tercera fase, que afectava més del 60% de l'activitat judicial només fa cinc mesos que s'ha activat i, en el cas de Barcelona, encara menys, perquè el nou model s'ha implementat progressivament.

Això comporta que la valoració sigui de satisfacció continguda. Satisfacció perquè hem sigut capaços tots plegats de complir amb uns exigents terminis legals d'implementació. Però, alhora, continguda, perquè de moment hem posat les bases i ara cal consolidar la nova organització, i això segurament requereix més temps. Tot i que ja disposem d'alguns brots verds en alguns partits judicials que certament han millorat, especialment en els terminis d'execució.

I el mateix es podria dir de la introducció de l'obligatorietat d'acudir als MASC. La reforma és coherent amb les recomanacions europees ADR i en els compromisos del Pla de Recuperació i Resiliència, i a Catalunya ja disposàvem d'una cultura prèvia prou desenvolupada de mediació. Ara bé, els MASC han de funcionar com una alternativa real i útil al procés judicial, no com un obstacle formal previ a l'exercici de l'acció judicial. El requisit de procedibilitat ha de ser una oportunitat per a desenvolupar un sistema de gestió adequada de conflictes efectiu i de qualitat.

IOLANDA AGUILAR

Secretària per a l'Administració de Justícia de la Generalitat de Catalunya

7 CARA

ria per a l'Administració de Justícia de la Generalitat de Catalunya, Iolanda Aguilar, i la presidenta de la Secció de Dret Processal de l'ICAB, Belén Mora.

BM: El parer compartit a la Secció de Dret Processal és que ha estat un any força complex tant per la reorganització dels tribunals d'instància com per la introducció de l'obligatorietat d'acudir als MASC.

En primer lloc, és necessari reconèixer els grans esforços per part de la judicatura, dels LAJS i de la resta de funcionaris que estan treballant fins i tot més enllà del que seria exigible, a fi que la transició vers els tribunals d'instància es faci de la millor manera possible. No obstant aquests esforços, el cert és que la reorganització està sent força caòtica i amb un bona dosi d'improvisació, i així es reconeix a les conclusions de les XXXIV Jornades de Presidents i Presidentes de Tribunals d'Instància del passat 8 de maig de 2026.

És cert que, per exemple, la Secció Mercantil del Tribunal d'Instància de Barcelona, atès que hi ha poques places, ha pogut reorganitzar-se en un temps relativament breu, però, amb caràcter general, de moment la transició està generant molts problemes (paralització de la tramitació d'expedients, greus retards en l'admissió a tràmit de demandes, expedients pendents de reassignació, dificultats per trobar arxius, manca de personal, etc.) que estan produint més retards addicionals a la ja saturada via judicial.

Malgrat que el balanç d'aquest primer any és força negatiu, considerem que un cop implantat al cent per cent el nou model i es doti als tribunals i a la oficina judicial dels mitjans personals (inclosa la formació) i materials necessaris, és molt raonable esperar una millora de l'eficiència del servei públic de Justícia, per tant, la perspectiva de futur és positiva.

Quant als MASC, considerem que una negociació prèvia a la demanda ha estat sempre la pràctica habitual

BELÉN MORA CAPITÁN

Col·legiada Núm: 18.358
Presidenta de la Secció de
Dret Processal de l'ICAB

dels advocats. Molt rarament una demanda no venia precedida d'un intent de negociació, raó per la qual és difícil poder afirmar que en aquest primer any haguem assolit més acords que abans de la LO 1/2025. El que sí podem afirmar és que actualment encara no podem valorar si la introducció dels MASC només ha comportat un enrederament en la presentació de demandes o si, efectivament, ha aconseguit una disminució dels litigis civils i mercantils.

Respecte l'obligatorietat dels MASC, aquests han generat inseguretat jurídica davant el fet de no comptar amb uns criteris unificats?

IA: Certament ha existit una certa inseguretat jurídica inicial que s'ha anat corregint a través de diferents acords d'unificació de criteris de diverses Audiències Provincials i juntes de jutges per concretar com s'ha d'interpretar el requisit de procedibilitat dels MASC. Quan la qüestió arribi a ser tractada en els tribunals superiors, el risc serà menor.

BM: Efectivament, la Secció de Dret Processal considera que, respecte dels MASC, la inseguretat jurídica ha estat el problema principal d'aquest primer any d'aplicació. La LO 1/2025 no és clara al respecte, deixa moltes qüestions sense resoldre i planteja molts interrogants. A més, hi ha hagut una gran disparitat interpretativa per part dels jutges, tribunals i LAJs, fins i tot algunes interpretacions clarament contra legem, més tard corregides en segona instància. La proliferació de diferents acords no jurisdiccionals als tribunals de tot l'Estat, a més dels adoptats pels LAJ, demostra que la llei òbviament no és clara i provoca una gran inseguretat jurídica.

Malgrat la diversitat de criteris ha estat molt significativa i ha generat molta inseguretat durant aquest primer any d'aplicació, cal dir que les Audiències Provincials estan fent una tasca d'unificació de criteris molt notable, que ajuda a limitar la inseguretat jurídica.

Vista l'aplicació de la LO 1/2025, quines incidències o defectes s'han detectat i quina seria la proposta de millora?

IA: Una de les principals incidències que se'ns ha traslladat a l'Administració és la dificultat de l'atenció als professionals, ja sigui presencial o telefònica, per part dels diferents serveis comuns. En aquest sentit hem acordat amb la Secretaria de Govern del Tribunal Super-

rior de Justícia de Catalunya treballar en un nou model d'atenció als professionals i a la ciutadania que sigui omnicanal (presencial, telefònic i telemàtic) per donar un servei més eficient també als diferents usuaris. En aquest treball demanarem la participació i col·laboració dels diferents operadors jurídics.

També la mobilitat del personal amb els processos d'estabilització ha afectat la normalització del model, però això no és imputable a la nova llei.

BM: Com a qüestió general, a la Secció de Dret Processal considerem un error que s'hagi establert com a norma general l'obligatorietat dels MASC amb algunes excepcions. Considerem absolutament necessària i urgent una reforma que incorpori moltes més excepcions com, per exemple, la impugnació d'acords socials o el judici monitori, encara que la millor opció seria invertir la regla i adoptar el sistema italià, és a dir, s'hauria d'eliminar l'obligatorietat general d'acudir als MASC i establir-la únicament per aquells tipus de processos en els que, per diverses raons, es consideri que l'obligatorietat MASC pot tenir sentit, com ara els casos de litigació massiva, divisions d'herències, entre d'altres.

Entre les incidències o defectes detectats a l'aplicació pràctica, podríem destacar-ne tres:

La primera és la confidencialitat en les negociacions entre advocats. Quan el MASC es canalitza a través de comunicacions entre advocats -que és la pràctica més comuna- sorgeix un problema real: si l'altra part no signa un document conjunt que acrediti l'intent de negociació, l'única manera de demostrar que la negociació va tenir lloc és aportant aquestes comunicacions, la qual cosa entra en conflicte directe amb el deure de confidencialitat que regula les comunicacions entre advocats.

La segona té a veure amb les conductes abusives de la futura part demandada i les dificultats que sovint ens trobem a l'hora de decidir si ja hem negociat prou temps de bona fe o encara cal continuar fent-ho, pel risc que la demanda sigui inadmesa. Sovint la part demandada respecta (però apura al màxim) els terminis per no caure en cap dels supòsits legals en els quals les negociacions es poden donar per concloses, però ho fa com a simple estratègia dilatòria, doncs no hi ha cap voluntat d'arribar a acords. No obstant, com a part actora sorgeix el dubte de quan es pot donar per tancat el MASC en casos com aquest.

I la tercera qüestió és com pot el demandat impugnar el MASC. Un cop admesa la demanda, la LO no estableix com es qüestiona el compliment del requisit i no hi ha cap criteri clar al respecte. Encara no sabem si el que s'ha de fer és recórrer en reposició la resolució d'admissió a tràmit o plantejar la qüestió com excepció processal que es resol a l'audiència prèvia. Fins i tot hi ha qui proposa declinatòria. Com caldria aclarir-ho.

En relació amb el calendari d'implantació dels jutjats d'instància, la seva posada en marxa progressiva ha aconseguit millorar les xifres de col·lapse i la lentitud de la justícia?

IA: Els primers mesos d'entrada en funcionament del nou model organitzatiu la majoria dels partits judicials van experimentar una disminució de l'activitat judicial, la qual s'està corregint a mesura que les reformes es van consolidant. Pel que fa als partits de la primera fase, la gran majoria presenten dades positives d'activitat i, per tant, de millora, especialment en l'execució.

Els partits de la segona fase, Badalona i l'Hospitalet de Llobregat, que van entrar en funcionament el 31 d'octubre de 2025, van iniciar el canvi amb algunes dificultats i, a data d'avui, estan ja en una bona dinàmica d'activitat amb un augment notable de les notificacions i els tràmits realitzats.

Pel que fa als partits de la tercera fase, caldrà esperar a tenir dades més significatives, ja que encara és prematur per fer una valoració. El que sí que podem afirmar és que s'ha aconseguit realitzar el canvi de model sense paralar l'Administració i això de per si ja és satisfactori.

BM: La nostra percepció és que de moment no, ans al contrari. La tramitació dels procediments amb caràcter general s'ha alentit, en alguns casos s'ha aturat completament i, puntualment, d'altres s'han activat. Pel que fa als assenyalaments a Barcelona s'han endarrerit moltíssim. En altres províncies, com ara Madrid, on la situació ja era molt greu abans de la reforma, ara és dramàtica en moltes places.

Malgrat la situació actual és aquesta, creiem que les perspectives són positives i cal ser una mica pacients.

Més enllà de la modificació legislativa, quins mitjans tant econòmics com de personal s'han pogut percebre en el funcionament dels jutjats d'instrucció?

IA: Una de les debilitats de partida que presenten les diferents seccions d'Instrucció i Penals és la manca de l'expedient electrònic. Actualment ja hem iniciat el desplegament de l'EJCAT + en l'àmbit penal i abans de l'estiu ja disposarem de l'expedient electrònic penal a totes les seccions de les Audiències Provincials i continuarem amb el desplegament a les seccions Penals, d'Instrucció i de Violència sobre la Dona, amb la voluntat que durant aquest any i el vinent estigui realitzat gran part del desplegament. Disposar de l'expedient digital en totes les jurisdiccions és una de les peces per a que la reforma també es pugui implementar amb plenitud.

BM: El problema és que l'assignació de recursos humans i materials ha estat insuficient per donar suport a una reforma d'aquesta magnitud, a tots els ordres jurisdiccional, també al penal.

En matèria de personal, pel que tenim coneixement, a la fase inicial de la implantació de la secció d'instrucció, el traspàs forçós de personal vers les executòries va ocasionar que el nombre de funcionaris als jutjats fos insuficient. Encara que el cop inicial sembla que s'ha esmorteït, la plantilla global continua minvada i amb una sobrecàrrega de feina molt important. Això provoca, per exemple, que ens hagem trobat que en alguna ocasió el LAJ de l'equip de tramitació de Violència sobre la dona no podia fer un bolcatge d'un telèfon mòbil perquè aquell dia estava en una plaça diferent o que en partits judicials petits, els funcionaris de les diferents places treballen, indistintament, per a 3 jutges diferents.

A Barcelona capital, de moment, els jutjats d'instrucció mantenen l'estructura i funcionament sense que s'hagi implantat el nou model de tribunal d'instància i d'oficina judicial. Això ha provocat que no s'hagin activat les millores ni els complements específics de l'oficina judicial. No hi ha inversió ni partides econòmiques destinades a pal·liar la situació del jutjat, a cobrir hores extra, ni a implementar incentius per a tirar endavant el treball acumulat pels canvis de personal.

Pel que fa a la inversió en digitalització, s'ha quedat a mig fer, consolidant-se un sistema "híbrid" que duplica el treball diari. Els funcionaris han de gestionar la recepció d'escrits

a través de dues plataformes simultànies (el sistema autonòmic e-Justícia i l'estatal LexNET). No obstant això, al no existir un expedient electrònic real, àgil i unificat, el jutjat es veu obligat a mantenir encara tramitació en paper, combinant el pitjor del món digital i del físic.

La conclusió és que una vegada superat el caos de personal dels primers mesos, la realitat actual en Instrucció de Barcelona és que es treballa amb menys efectius en la planta, amb eines informàtiques deficientes que dupliquen les tasques i amb una nul·la contraprestació econòmica per part de l'Administració, que ha canviat el nom dels jutjats però no els seus recursos. Tampoc s'està invertint en formació dels funcionaris de justícia en l'ús de les eines informàtiques.

En el preàmbul de la llei es preveu la incorporació de noves eines digitals i la immediació digital plena. Des de la perspectiva de l'Administració i des del punt de vista de l'advocacia quins objectius s'han aconseguit en aquest àmbit?

IA: Estem treballant per a què finals d'aquest any els sistemes de notificació s'unifiquin en una única eina, el NOTICAT, i deixar d'utilitzar el LexNET als àmbits civil, social i contenciosos. En l'àmbit penal encara disposarem del LexNET i s'anirà substituint a mesura que vagi avançant el desplegament de l'expedient electrònic.

Una altra novetat en la que avançarem és en la incorporació al DEHÚ (Dirección Electrónica Habilitada Única) de l'Administració de Justícia a Catalunya per tal que tota la ciutadania, professionals, empreses i societats disposin d'un únic canal de notificacions i comunicacions emeses per les Administracions Públiques adherides.

BM: El concepte de "plena immediatesa digital" està lluny de ser una realitat. Les audiències que es celebren telemàticament funcionen de manera inconsistent segons el tribunal, el sistema electrònic d'expedients judicials només està implementat parcialment i els sistemes informàtics —segons les nostres informacions— estan obsolets. Un exemple molt revelador és el de la primera citació electrònica: la llei estableix que les parts que han d'interactuar electrònicament amb l'administració de justícia han de rebre les comunicacions per mitjans electrònics, però per a la primera citació, si el destinatari no accedeix al contingut en un termini de tres dies, s'ha d'enviar una citació en paper a la seva adreça domiciliària. En la pràctica, la majoria d'empreses ni tan

sols coneixen aquest mètode de notificació, la qual cosa fa que la citació electrònica acabi sent inexistent i la notificació es faci sistemàticament a l'adreça postal, que és precisament el que es pretenia evitar. Això també provoca que, encara que els diferents escrits i els seus documents es presenten telemàticament, en molts casos hem d'aportar les còpies físiques en paper.

Quines aportacions ha facilitat la LO 1/2025 en matèria de l'especialització dels jutjats?

IA: Per una banda, disposem a Barcelona la nova Secció de Violència contra la Infància i l'Adolescència, que busca evitar la revictimització dels infants i adolescents, agilitzar els procediments, millorar la coordinació dels equips psicosocials i garantir una aplicació més homogènia i sensible dels criteris judicials, d'acord amb els estàndards europeus i internacionals de protecció de la infància i en coordinació amb el model Barnahus.

Per altra banda, l'especialització la podem trobar en diferents unitats dels Serveis Comuns, tant de Tramitació com d'Execució amb la creació de diversos equips de treball especialitzats en determinades matèries. Un exemple el podem trobar a la Secció de Mercantil del Tribunal d'Instància de Barcelona, que ha especialitzat els equips en declaratius i en concursals. Aquestes mesures de ben segur aportaran una millor qualitat del servei i també una major agilitat.

BM: La Secció de Dret Procesal considera que l'especialització és probablement un dels aspectes més positius de la reforma. El model de tribunals de primera instància permet la creació de seccions especialitzades dins d'un mateix tribunal, sense necessitat d'establir tribunals separats. Als districtes judicials amb prou volum de casos, com ara Barcelona, això hauria de conduir a una millora substancial de la qualitat tècnica de les resolucions. Dit això, és massa aviat per avaluar-ne els resultats.

L'especialització requereix una massa crítica que actualment en moltes matèries no existeix si considerem individualment cada partit judicial, però sí que existiria si considerem un territori més ampli. En aquest sentit, la reforma de la LOPJ permet que alguna secció del tribunal d'instància estengui la jurisdicció a d'altres partits judicials. Per posar un exemple, en matèria de plans de reestructuració, les seccions mercantils d'una única província podrien assumir els casos de tota la CCAA o de varies províncies per assolir la massa crítica suficient de

casos que permeti l'especialització. De moment no tenim coneixement que s'hagi donat cap pas en aquest sentit.

Quant a l'especialització del personal no jurisdiccional, a mig termini considerem que hauria de donar bons resultats, millors encara si hi hagués una inversió definitiva en personal i formació. De moment, el caos organitzatiu al que feia esment al principi està provocant que ens trobem amb freqüents errors de tramitació que provoquen constants escrits de rectificació que a l'hora impliquen més lentitud.

En conclusió, l'enfocament de la reforma és sòlid, però el seu abast real dependrà dels recursos que s'hi destinin i, sobretot, del temps que es deixi perquè maduri.

Què suposa per al justiciable transformar els jutjats de Pau en oficines de justícia?

IA: La transformació dels antics jutjats de Pau en Oficines de Justícia en els Municipis (OJM) suposa per a la ciutadania una Administració de justícia més pròxima, accessible i digital, especialment en municipis petits o allunyats dels grans nuclis urbans. Les OJM han incorporat noves funcions d'atenció, orientació i tramitació i esdevenen un

lloc segur per a la realització d'actuacions telemàtiques amb les oficines judicials d'arreu de l'Estat. La reforma pretén facilitar l'accés de la ciutadania a la justícia reduint els desplaçaments. El Govern de la Generalitat va aprovar l'abril del 2025 el Pla de Justícia de Pau i Proximitat de Catalunya basat en diferents línies de treball, entre les que destaquen el foment de les agrupacions de secretaries d'OJM per incorporar nou personal al servei de l'Administració de Justícia, la transformació digital amb el desplegament de l'expedient electrònic i l'equipament per a la realització de videoconferències i l'adequació dels espais en col·laboració amb els Ajuntaments.

BM: Sens dubte la transformació serà de gran utilitat i permetrà una aproximació del servei públic de Justícia als ciutadans que, per exemple, des del seu municipi podran practicar les actuacions processals per videoconferència, tramitar les sol·licituds d'assistència jurídica gratuïta, etc. Les notícies que tenim és que, a Catalunya, de moment, el Jutjats de Pau continuen igual, amb les mateixes competències prèvies a la reforma, fins que no s'aprovi la relació de llocs de treball amb les competències de cadascun, el que s'espera succeeixi en aquesta legislatura.

**FIRA DE
L'OCUPACIÓ
ICAB 2026**

DIMECRES 14 D'OCTUBRE DE 10 A 15H
CENTRE FORMACIÓ · CARRER MALLORCA, 281

**CONNECTA AMB
EL TEU FUTUR**

Per a més informació: <https://firaocupacio.icab.cat/>

 ICAB
ADVOCACIA
BARCELONA

 Talent
ICAB

SÈNIORS

ACTE DE BENVINGUDA ALS NOUS MEMBRES DE LA COMISSIÓ D'ADVOCATS SÈNIORS DE L'ICAB

La diputada de l'ICAB, Marta Domènech, va presidir l'acte de benvinguda a les noves persones col·legiades que s'han inscrit a la Comissió de Sèniors ICAB des del passat 15 d'octubre fins a la data del 16 d'abril es van inscriure un total de 290 nous socis i sòcies. En el mateix acte es va lliurar el diploma **d'Advocatus Sènior** al company Miguel Alberto Álvarez Betriu, i posteriorment, es va informar de la finalitat i programació de les activitats 2025/2026 per a tots els companys i companyes. La sessió commemorativa va finalitzar amb una fotografia dels nous membres i una copa de cava al Pati de Columnes.

VISITA A LES REIALS ACADÈMIES DE MEDICINA DE CATALUNYA I DE CIÈNCIES I ARTS DE BARCELONA

El passat dia 30 d'abril els companys i companyes de la Comissió d'Advocats Sèniors ICAB van assistir a una visita guiada a la Reial Acadèmia de Medicina de Catalunya i a la Reial Acadèmia de Ciències i Arts de Barcelona. La visita els va permetre gaudir dels tresors arxivats en ambdues entitats acadèmiques cabdals de la ciutat de Barcelona.

ELS SÈNIORS APOSTEN PER LA FORMACIÓ CONTINUADA

Els dies 7 i 28 de maig la Comissió d'Advocats Sèniors ICAB va realitzar dues conferències que van comptar amb molta participació dels companys i companyes membres de la Comissió. El dia 7 de maig es va impartir la conferència "Habilitats per parlar en públic", a càrrec del company Sr. Jesús Galán y Galán i el 28 de maig va tenir lloc la conferència "L'alimentació de la Gent Gran", a càrrec del Doctor i Catedràtic Ramon Gomis.

VISITA A LA RETROSPECTIVA CHEZ MATISSE

Els companys i companyes de la Comissió d'Advocats Sèniors ICAB van fer el 14 de maig una visita guiada a la retrospectiva **"Chez Matisse. El legado de una nueva pintura"**. Els companys de la Comissió van poder gaudir de l'art del pintor francès que reflexa una concepció totalment innovadora del color i una reformulació crítica dels quadres des de les seves vessants pictòriques, emocionals i polítiques.

DELEGACIONS ICAB

L'ICAB PRESENTA A LES DELEGACIONS D'IGUALADA, CORNELLÀ I BADALONA EL PROJECTE ALIAT

En el marc de les accions estratègiques incloses en el Pla de Govern 2025-2029 de l'ICAB, el passat 20 de març es va presentar a la Delegació d'Igualada el projecte ALIAT i el 27 de març a les delegacions de Cornellà i Badalona.

Peu de foto: Presentació a la delegació d'Igualada

La presentació va anar a càrrec de la diputada de la Junta de Govern de l'ICAB responsable de Delegacions, Carmen Sánchez, juntament amb personal de la Biblioteca col·legial. Durant les diferents sessions es van exposar les funcionalitats de l'eina i els avantatges que ofereix en l'exercici professional, especialment en l'àmbit de la recerca jurídica i l'optimització del temps de treball.

Peu de foto: Presentació a la delegació de Cornellà

Peu de foto: Presentació a la delegació de Badalona

Amb aquestes accions l'ICAB finalitza la presentació del programa ALIAT en les 11 Delegacions ICAB, refermant la seva aposta estratègica per apropar la tecnologia i la innovació a totes les persones col·legiades i a totes les seues col·legials.

ESPAI CRAJ: EN DEFENSA DE L'ADVOCACIA

ESMENA DE LES INCIDÈNCIES EN LA PRESENTACIÓ DE DEMANDES EN L'ÀMBIT DE LA JURISDICCIO SOCIAL I DEL CONTENCIÓS-ADMINISTRATIU, A TRAVÉS DE LA PLATAFORMA E-JUSTÍCIA

Des de la CRAJ hem tingut notícia recentment d'algunes incidències en la presentació de demandes tant en l'àmbit de la jurisdicció social com en la del contenciós administratiu, a través de la plataforma e-justícia.

La incidència vindria motivada amb el canvi i actualització de les nomenclatures dels òrgans judicials, dins de la plataforma e-justícia, per adequar-les a la reforma de la LO 1/2025, de 2 de gener, per la qual s'implementen els Tribunals d'Instància.

Concretament, en la presentació d'escrits i demandes, a l'omplir el camp referit a "unitat de registre" dins de l'apartat de les "dades de la sol·licitud", es va incloure dins de la denominació de les diferents sales del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, la referència "TI", sigles pròpies del nou "Tribunal d'Instància".

Per exemple, en el cas de l'àmbit del social, jurisdicció en la que, a més, la intervenció del procurador no resulta preceptiva, en el desplegable figurava com a òrgan de destí el següent: "Servei de registre Sala Social del TI del TSJC".

Aquesta nomenclatura presentava un error, ja esmenat, que podria haver induït a confusió, ja que tot i ser l'opció que es correspon al Tribunal Superior de Justícia de Catalunya es feia també referència al TI. És a dir, podia donar-se el cas que un professional de l'advocacia en la creença que s'adreçava al Tribunal d'Instància en veure aquesta referència al "TI", hagués presentat per error al Tribunal Superior de Justícia de Catalunya.

Com anticipàvem, en data 7 de maig de 2026 el Departament de Justícia i Qualitat Democràtica va procedir a la correcció dels epígrafs. No obstant, es d'interès informar que, per iniciativa de la nostra degana, el Departament de Justícia i Qualitat Democràtica de la Generalitat ha confeccionat un certificat constatant aquesta descripció confusa de la unitat de registre de destí de la funcionalitat de presentació de

demandes i escrits que posem a la vostra disposició, mitjançant sol·licitud a la CRAJ, a través del correu: craj@icab.cat.

Finalment volem recomanar-vos la revisió de forma periòdica de l'estat de les presentacions lliurades, dins de l'apartat "consulta sol·licitud presentada", per tal de poder verificar si ha estat acceptada o rebutjada, assegurant, al mateix temps que aquesta s'ha registrat en un destí correcte.

Recordeu que, en la pàgina d'inici d'e-justícia, dins de l'apartat "Informació general i suport", es posa a l'abast del professional un servei tècnic per traslladar consultes i incidències relacionades amb aquesta plataforma, a través del 900 106 428, a més de diferents guies i manuals sobre les diferents funcionalitats d'aquest sistema, així com un recull de preguntes freqüents.

Com contactar amb la Comissió de Relacions amb l'Administració i la Justícia (CRAJ)?

936 011 212- EXT.5345

craj@icab.cat

 CRAJ
DEFENSA DE
L'ADVOCACIA

FdIdG

FUNDACIÓ IGNASI DE GISPert: MOLT MÉS QUE UNA FUNDACIÓ, ESTEM AL TEU COSTAT PERQUÈ AJUDAR CANVIA VIDES

La nostra professió és molt més que una activitat laboral: és una vocació que, en molts casos, acompanya tota una vida. Hi ha companys i companyes que han dedicat anys -sovint dècades- a exercir-la amb compromís, esforç i responsabilitat, contribuint no només al seu entorn professional, sinó també a la societat en el seu conjunt.

Tanmateix, la vida és canviant i, en algun moment, qualsevol persona pot trobar-se en una situació de dificultat. La malaltia, les circumstàncies econòmiques adverses o altres imprevistos poden afectar fins i tot aquells que sempre han estat al peu del canó. És en aquests moments quan la solidaritat entre nosaltres pren tot el sentit.

Ajudar els companys i companyes no és només un gest puntual: és un acte de reconeixement i de justícia cap a aquells que han dedicat la seva vida a la professió. És entendre que darrere de cada trajectòria hi ha una persona, una història i, de vegades, una necessitat que no es veu, però que existeix.

Quan oferim suport, no només alleugem una situació difícil; també retornem part del que hem compartit com a col·lectiu. Reforcem els vincles, dignifiquem la professió i construïm una comunitat més humana, més cohesionada i més conscient del valor de cuidar-se mútuament.

Perquè avui pot ser algú altre qui ho necessita, però demà podríem ser nosaltres. I saber que no estem sols, que hi ha una xarxa de suport al darrere, és el que dona sentit real a formar part d'aquesta professió.

Ajudar és, en definitiva, una manera de continuar exercint-la amb els valors que la defineixen: compromís, empatia i responsabilitat. I és també una manera de transformar dificultats en esperança.

La Fundació Degà Ignasi de Gispert va néixer amb una vocació molt clara: ser al costat dels col·legiats i col·legiades que, en algun moment de la seva vida, travessen una situació difícil i necessiten suport. La nostra raó de ser és oferir ajuda econòmica i recursos que puguin alleujar aquestes circumstàncies i aportar una mica de tranquil·litat i esperança.

L'existència de la Fundació respon a una realitat que sovint no es veu, però que és ben present: hi ha companys i companyes que viuen moments de gran vulnerabilitat i que necessiten suport per poder tirar endavant.

Darrere de cada ajuda hi ha una necessitat concreta, però també una persona, una família i una història. Per això, el nostre compromís no es limita a donar una resposta immediata, sinó també a contribuir perquè aquestes persones puguin recuperar estabilitat, autonomia i benestar de cara al futur.

Sabem que moltes persones voldrien conèixer de prop l'impacte real de la nostra tasca, perquè posar rostres a l'ajuda fa que tot tingui encara més sentit. Tot i això, per a nosaltres la privadesa i la confidencialitat de les persones beneficiàries és essencial, i per aquest motiu actuem sempre amb el màxim respecte i prudència.

Ens agradaria transmetre un missatge molt senzill, però molt important: ajudar canvia vides. La Fundació Degà Ignasi de Gispert treballa per donar suport als professionals del sector que travessen moments difícils, i cada aportació ens permet continuar sent-hi a prop quan més es necessita.

EL GRUP DE L'ADVOCACIA JOVE CELEBRA EL SEU 60È ANIVERSARI AMB UNA ACTE COMMEMORATIU D'HOMENATGE ALS PRESIDENTS D'AQUESTA AGRUPACIÓ I A LES GENERACIONS QUE N'HAN FORMAT PART

La degana de l'ICAB, Cristina Vallejo Ros, va presidir el passat 26 de maig l'emotiu acte de commemoració dels 60è aniversari del Grup de l'Advocacia de Barcelona que es va celebrar a la Sala d'Actes del Col·legi. Durant la seva intervenció, Vallejo va destacar les sis dècades d'impliació, compromís i defensa de les noves generacions de l'advocacia, així com la tasca de totes aquelles persones que han contribuït a fer créixer el GAJ al llarg dels anys.

Durant l'acte també van intervenir Pol Fontquerni, president del GAJ, qui va fer èmfasi en què "aquest aniversari és una oportunitat per reconèixer la feina de totes les juntes, presidents, presidentes i membres del GAJ que han deixat empremta al llarg d'aquestes sis dècades". Tot seguit va intervenir José-Félix Alonso-Cuevillas Sayrol, president d'Alter Mútua, qui va destacar que des de l'entitat que presideix sempre s'ha donat suport a l'advocacia i, molt especialment, als joves advocats, que són el present i futur de la professió.

Posteriorment, també es va projectar un vídeo commemoratiu dels 60 anys de vida del Grup de l'Advocacia Jove de l'ICAB, on es va donar protagonisme i veu als diferents presidents del GAJ al llarg d'aquestes sis dècades.

La vicepresidenta del GAJ, Elena Medina, va presentar i moderar la taula sobre el passat, el present i el futur de l'advocacia jove, on van intervenir els expresidents de l'agrupació Jaume Alonso-Cuevillas, Isabel Vizcaino, Jenifer Losada, Esteve Grima i Alexander Salvador. Tots ells van parlar dels reptes de la seva etapa, dels avenços assolits i els reptes de futur de cada moment.

Guardons commemoratius a tots els presidents i presidentes del GAJ

El moment més àlgid de l'acte va ser el lliurament dels guardons commemoratius a tots els presidents i presidentes del GAJ presents a l'acte: Albert Sant i Pont; Jaume Alonso-Cuevillas; Xavier Albert Canal; Xavier Boné; Isabel Vizcaino; Alex Zaragüeta; Ignasi Martínez de Dalmases; Jennifer Losada; Diego Callejón; Esteve Grima; Tiziana di Ciommo; Maria Aventín; Pol Olivet; Albert Jané i Alexander Salvador. Amb aquest guardó el Grup de l'Advocacia Jove va voler retre un merescut homenatge a totes les persones que, al llarg d'aquests 60 anys, han assumit la responsabilitat de presidir el GAJ i han contribuït, amb la seva dedicació i compromís, a fer créixer aquest projecte col·lectiu.

Reconeixement molt especial al degà emèrit Josep Maria Antràs Badia

El GAJ també va fer un reconeixement molt especial al degà emèrit Josep Ma. Antràs, qui ocupava el càrrec de secretari del Comitè Executiu fundacional sota la presidència de Plasència.

Entrega del Premi Plasència, de mans de la degana i del president del GAJ

En el marc d'aquest acte commemoratiu també es va lliurar el Premi President Plasència, un reconeixement que posa en valor el compromís, la trajectòria i els valors vinculats a l'advocacia jove, i que porta el nom del degà Plasència, ja que va ser l'impulsor de la creació del Grup de l'Advocacia Jove durant el seu mandat al capdavant de la Junta de Govern de l'ICAB i una figura especialment compromesa amb la participació i el futur de les noves generacions de l'advocacia.

El Premi President Plasència es va atorgar al company **David Daurà Costa**, en reconeixement a la seva destacada trajectòria professional com a penalista i al seu ferm compromís en la defensa dels drets del col·lectiu LGTBI. El premi, recollit per la seva família, ha consistit en una reproducció del bust del president Plasència, creat originalment per l'autor i fill del mateix, Pascal Plasència.

Medalla de Reconeixement d'Honor per la dedicació a l'Advocacia Jove

Durant l'acte commemoratiu del 60è aniversari del GAJ, es va lliurar la Medalla de Reconeixement d'Honor per la dedicació a l'Advocacia Jove, per acord de l'actual Comitè Executiu de l'Advocacia Jove de Barcelona, a Alexander Salvador.

El conseller de Justícia i Qualitat Democràtica, Ramon Espadaler, va concloure l'acte subratllant el compromís de diverses generacions d'advocats joves amb la defensa de la professió i del servei públic de la justícia i reivindicant el paper de l'advocacia com a garantia dels drets i les llibertats.

EL PRIMER I DARRER SECRETARI DEL GAJ ANALITZEN ELS REPTES DE L'ADVOCACIA JOVE

Amb motiu del 60è aniversari del GAJ, Món Jurídic ha entrevistat al primer i el darrer secretari de l'advocacia jove de Barcelona, Josep Ma. Antràs, i Asier Abad, respectivament, per conèixer a través del seu testimoniatge, com ha evolucionat la professió i els reptes que afronten actualment els joves advocats.

Asier Abad, secretari del GAJ: és important que els joves s'apuntin a la nostra agrupació

Perquè és important que els i les joves que s'inicien en l'advocacia s'apuntin al GAJ?

El GAJ Barcelona representa els interessos dels joves advocats, des de la seva col·legiació fins als 40 anys, per això és important que els joves s'apuntin a la nostra agrupació, ja que es reuniran amb companys amb les mateixes preocupacions envers la professió i, a més a més, podran gaudir d'una formació inicial gratuïta i de qualitat i participar en activitats d'oci com els afterworks o el Club de Running.

Quin és el repte més important que té avui el GAJ?

El repte del GAJ, a l'igual que en la seva època fundacional, és ajudar a millorar la qualitat laboral dels nostres agrupats i de l'advocacia jove i contribuir, a través de la formació, a facilitar eines que permetin afrontar al repte de les noves tecnologies.

Quines són les principals preocupacions que us traslladen els joves advocats?

La principal preocupació dels joves advocats és, com a la de la majoria de joves d'Espanya, el mercat laboral i la precarització de la professió.

Creu que el GAJ és prou conegut i aprofitat pels col·legiats joves?

Personalment formo part des del 2018 del Comitè Executiu i crec que cada vegada el GAJ és més conegut dins l'advocacia. Així, per exemple, hem passat d'Afterworks amb 30 perso-

nes a fer el ball de màscares amb quasi 200 assistents. Ens faltaria, i ho asseguro de primera mà, ja que exerceixo en una delegació, obrir-nos a les delegacions de fora del Barcelonès, és a dir les delegacions del Baix Llobregat, a Vilanova i la Geltrú, Vilafranca del Penedès, Igualada, Berga i a Arenys de Mar. Crec que és un repte que hem d'assolir.

Quina és la principal dificultat de l'advocacia jove avui?

Actualment els joves de Barcelona i de la seva àrea metropolitana tenim una gran dificultat per accedir a l'habitatge i una altra qüestió que ens preocupa és la precarietat laboral. En matèria d'habitatge, el GAJ pot fer poc, però en matèria laboral hem de continuar lluitant per salaris i contractes justos per als i les joves advocats i advocades.

Creu que els joves advocats/des estan prou preparats per afrontar el mercat actual?

Som la generació més preparada de la història i, a més a més, ens trobem amb una nova revolució industrial, que en aquest cas és la revolució tecnològica amb les eines d'IA. Els joves hem d'aprofitar que hem nascut amb un ordinador sota el braç i fer-nos forts en aquesta matèria.

El GAJ, més enllà de formació, també realitza activitats de caràcter més lúdic com el GAJ Running o actes i activitats com el loga. Què aporten aquestes iniciatives?

Sempre dic que la formació està molt bé, però no ens hem d'oblidar que com a éssers socials ens agrada passar una bona estona amb amics, cuidar la salut, també la mental. Precisament, aquestes activitats ens treuen de la rutina diària, ens uneixen i ens aporten una dosi d'il·lusió i energia. En aquestes activitats podem comentar els problemes que tenim i recolzar-nos entre nosaltres.

Josep Ma. Antràs, primer secretari del GAJ: la creació del GAJ no era una "necessitat" sinó una aspiració dels joves que necessitàvem "respirar uns aires professionals i polítics"

Com va sorgir la idea d'impulsar la creació del Grup de l'Advocacia Jove?

Va ser una iniciativa del col·legiat Antoni Plasència, que després va ser degà del Col·legi del 1982 al 1986. Com a advocat, Antoni Plasència va estar sempre molt vinculat a França, on tenia despatx associat a París i on es va casar amb una parisenca (Madeleine). L'any 1964, amb 34 anys, Plasència va anar al segon Congrés Internacional de l'AIJA celebrat a Brussel·les (el primer havia estat a Ginebra

el 1962, on es va fundar l'AIJA) i quan va tornar a Barcelona ens va contagiar a tots amb el seu entusiasme per aquest moviment, proposant-nos crear a Barcelona el primer GAJ d'Espanya, que es constituïr l'any 1966 i jo en vaig ser el primer Secretari, amb 29 anys.

En el marc institucional de l'advocacia en aquells anys, la creació del GAJ no era una "necessitat" sinó una aspiració dels joves que necessitàvem "respirar uns aires professionals i polítics" que eren comuns a Europa, i que aquí, eren més "espessos" pel perllongament de la dictadura.

Com va acollir l'ICAB la posada en marxa del GAJ?

No sabia dir-ho amb certesa ja que les converses i negociacions les va tenir personalment l'Antoni Plasència amb els dos degans d'aquells temps: En Frederic Roda (1962 – 1966) que va ser el segon degà per elecció directe dels col·legiats i que és el nostre degà màrtir en morir de sobte en sortir del Jutjat de Guàrdia sense haver aconseguit l'alliberament d'uns detinguts per causes polítiques, i en Manuel Abós (1966 – 1967), que va ser el tercer.

Pel que m'havia comentat l'Antoni Plasència, recordo que la primera reacció va ser de sorpresa i una mica d'incomprensió, però vàrem tenir la sort de tenir d'interlocutors dos degans (i unes juntes) que venien de l'escola de Josep M^a Pi i Sunyer (el primer degà elegit a la postguerra), els quals havien posicionat el Col·legi molt clarament envers el respecte a les llibertats en un context difícil. Van entendre perfectament la petició que els feia l'Antoni Plasència. El GAJ es va aprovar en el breu deganat de Frederic Roda, però, en succeir-lo el gran degà que fou l'Ignasi de Gispert, la sintonia va ser total, com ho ha estat en tots els successius deganats.

Quin era el context de l'advocacia jove fa 60 anys? Quines dificultats tenien els professionals que començaven?

Malgrat les constriccions del règim existent, en el vesant professional vam ser uns privilegiats. Després del desastre de la guerra i les penúries de la postguerra, érem relativament pocs advocats. Hi havia feina per a tots, i encara no s'havien generalitzat els grans despatxos nacionals i multinacionals. Per a un advocat jove encara era possible establir-se per compte propi amb un lloguer acceptable i amb una inversió modesta. La normativa, en moltes especialitats, s'estava creant de nou i, manllevant en el professional al nostre poeta de Roda de Ter, "tot estava per fer i tot era possible". Des del punt de vista polític i de les llibertats i drets fona-

mentals, eren evidents les dificultats i els riscos que s'assolien, i cal recordar que els capdavanters en la lluita social i política contra la dictadura varen ser fonamentalment advocats joves que van recollir el mestratge d'uns pocs advocats més grans que, havent conegut la democràcia, no van renunciar mai a defensar-la.

Si hagués de resumir en una frase què significava el GAJ en aquell moment, quina seria?

Respirar "aire fresc", seguint el símil comentat de la necessitat que teníem de "respirar" en un àmbit "enterbolit".

Quan mira el GAJ actual, què li genera més orgull?

Que s'hagi mantingut l'esperit de rebel·lia i d'afirmació dels valors democràtics amb què el va fundar l'Antoni Plasència, fins i tot després de la transició i de superar unes polítiques que els havia tenallat.

Quines diferències principals veu entre l'advocacia jove d'abans i la d'ara?

Els advocats joves ara ho tenen més difícil que nosaltres i ho han de fer en unes condicions molt diferents, essent molt complicat intentar establir-se individualment per compte propi.

Des del prisma de la "forma" d'exercir, és evident no té res a veure amb com ho fèiem nosaltres. La revolució tecnològica i digital ho ha capgirat tot.

Hi ha algun moment clau en aquests 60 anys que consideri especialment determinant?

Lògicament, els anys en què es produeix la transició política. Tant el Col·legi com el GAJ ja no van tenir la responsabilitat que havien assumit amb generositat i risc de "donar veu als qui no en tenien" ni de denunciar les vulneracions de drets humans que es produïen. Mai agraiem prou als Degans i a les Juntes de Govern i del GAJ d'aquells anys haver estat sensibles a totes les accions dels advocats envers la democratització, i d'haver obert les portes del Saló d'Actes per acollir, als vespres, a les acaballes de la dictadura, les reunions espontànies de companys que ens hi aplegàvem, especialment amb l'anunci de les darreres condemnes a mort.

Quin paper creu que ha de jugar avui el GAJ dins del Col·legi?

Ajudar també els advocats vells "nascuts analògicament"; en els pocs anys que ens queden d'exercici actiu, a superar els problemes que ens ocasiona la revolució tecnològica i la IA, que els joves, "nascuts digitalment" dominen amb una facilitat envejable.

CONCLUSIONS DE LA JORNADA “UN SISTEMA DE PROTECCIÓ A LA INFÀNCIA EN REVISIÓ: CAP A UN MODEL MÉS GARANTISTA I RESPECTUÓS AMB ELS DRETS”

La Secció de Drets de la Infància i l'Adolescència de l'ICAB facilita les conclusions de la jornada “Un sistema de protecció a la infància en revisió: cap a un model amb més garanties i respectuós amb els drets”, celebrada el passat 14 d'abril a la seu de l'ICAB.

Més de 250 persones van seguir la jornada, que va servir per identificar deficiències del sistema de protecció de la infància i adolescència i proposar alternatives amb experts de diferents àmbits.

1.-Un consens ampli: el sistema actual és insostenible

La jornada va permetre constatar, amb un grau de consens poc habitual, que el sistema de protecció a la infància i l'adolescència a Catalunya fa massa temps que

arrossega disfuncions estructurals que no s'han resolt malgrat els reiterats anuncis de canvi. El fet de reunir en un mateix espai vora 250 persones —professionals de diferents àmbits, responsables institucionals, operadors jurídics i persones amb experiència directa en el sistema— ha confirmat que el diagnòstic ja és compartit: el canvi no només és necessari, sinó inevitable. Aquesta trobada va evidenciar, també, que existeix un ampli acord sobre quins són els punts urgents que cal abordar i sobre la necessitat que el sistema sigui capaç d'analitzar-se a si mateix i impulsar el canvi de manera proactiva.

2.-El reconeixement de l'infant com a subjecte de drets

Un dels elements de fons que van emergir amb claredat és que la protecció de la infància continua arrossegant una mirada excessivament tutelar i institucional, hereta d'una tradició que ha trigat dècades a reconèixer plenament l'infant com a subjecte de drets. Malgrat la vigència de la Convenció sobre els Drets de l'Infant des de 1989, la pràctica quotidiana del sistema encara reflecteix dificultats per incorporar de manera efectiva les garanties jurídiques en els procediments de risc i desemparament, així com la tendència persistent a la separació i a la institucionalització com a resposta protectora preeminent. Aquesta inèrcia s'explica, en part, per una història institucional en què la infància ha estat tradicionalment invisibilitzada: els infants no voten, no tenen influència política directa, i durant dècades han estat considerats més com a objectes de protecció que no pas com a titulars de drets.

L'advocacia reclama que la declaració de desemparament es realitzi a través d'un procediment judicial i no només administratiu. La separació d'un menor del seu nucli familiar requereix de la intervenció d'un jutge, fiscal

i advocats especialitzats. I els protagonistes han de tenir un judici contradictori amb totes les garanties al procés que estableix la Constitució. Actualment no és així. I des de l'any 2025, a través del manifest de tota l'Advocacia Catalana, es reclama la intervenció judicial prèvia i no posterior. D'aquesta manera es garanteix la intervenció judicial prèvia i no posterior. D'aquesta manera es garanteix el dret a la tutela judicial i efectiva dels nens i les nenes.

3.-La necessària separació entre ajuda i control

En aquest sentit, al llarg de la jornada es va repetir una idea clau en les diverses taules: ajudar i controlar no poden ser funcions exercides pel mateix actor sense generar conflictes, desconfiança i vulneració de drets. Quan la prevenció fracassa i s'activa el sistema de protecció, resulta imprescindible separar els rols de control administratiu dels d'acompanyament i suport a les famílies. Sense aquesta separació, el sistema corre el risc de convertir-se en un mecanisme que investiga, decideix i executa alhora, diluint les garanties procedimentals i dificultant qualsevol treball real orientat al retorn familiar. Aquesta confusió de rols contribueix, a més, a reforçar una resposta excessivament institucionalitzada, en lloc d'una resposta centrada en la protecció dels drets.

4.-De la gestió de les conseqüències a la reducció de les causes

La jornada també va posar de manifest que el principal dèficit del sistema no és tant la manca de recursos en la fase de protecció com la insuficiència crònica de la prevenció primària. S'intervé tard, quan les situacions de risc ja s'han cronificat, i això redueix de manera significativa les opcions de preservar l'infant en el seu entorn familiar, mantenint un suport i seguiment a través dels serveis socials del territori, en consonància amb allò que preveu la Llei 14/2010, del 27 de maig, dels drets i les oportunitats en la infància i l'adolescència (LDOIA). El gir necessari passa per invertir decididament en polítiques de suport a les famílies, especialment en drets de provisió, per tal de passar d'un sistema que gestiona conseqüències a un sistema que redueix causes. En aquest sentit, cal recordar que l'any 2024 només el 2,9% del pressupost del Departament de Drets Socials i Inclusió destinat a infància es dedicava a polítiques de suport a les famílies, una dada que evidencia el desajust entre necessitats i inversió.

Cal, també, revisar els criteris de desemparament i verificar si ens trobem en una situació de risc que pot

ser superada amb el degut reforç i mesures de suport als progenitors, treballant les competències del nucli familiar. Cal posar més esforços, des de tots els àmbits, per evitar el desemparament.

5.-Els plans de millora i el treball amb les famílies

Aquest canvi d'orientació implica dissenyar recursos de suport que no siguin assistencialistes o patermalistes, sinó ajustats a les necessitats reals de les famílies, que les situïn com a agents actius de canvi i les involucrin de manera corresponsable en plans de treball clars, mesurables, realitzables i temporalitzats. La revisió profunda dels plans de millora és imprescindible, ja que sovint són percebuts com poc clars, ambigus i desconectats d'objectius concrets, fet que genera confusió, desgast i pèrdua de motivació tant en les famílies com en els professionals.

6.-El dret a viure en família i el límit a la institucionalització

Un altre consens rellevant ha estat la necessitat de posar límits clars a la institucionalització que, en tot cas, ha de ser la darrera mesura de protecció. S'ha reiterat amb força que créixer en un centre residencial no pot ser una experiència normalitzada en la trajectòria vital dels infants. El dret a viure en família —la pròpia, sempre que sigui possible— ha de constituir l'eix vertebrador del sistema. En aquest marc, la prohibició per llei de l'internament residencial de menors de 0 a 6 anys apareix com una garantia mínima imprescindible, atesa la importància crítica de les primeres etapes de la vida, especialment dels primers 1.000 dies. Actualment, prop de 300 nadons i infants d'aquest tram d'edat viuen en centres residencials, una realitat que comporta impactes rellevants en el seu desenvolupament present i futur i que cap institució pot compensar plenament.

7.-El dret al temps en la infància

La reflexió sobre el temps va ser també central. El valor del temps en la infància no pot ser equiparat al de l'edat adulta. Un any en un centre residencial representa una part substancial de la vida d'un infant i deixa una empremta que no pot ser relativitzada. Per aquest motiu, la proposta de fixar un límit màxim de dos anys d'estada en centres residencials s'entén com una mesura de garantia, no com un horitzó ordinari ni prorrogable indefinidament, sinó com un límit infranquejable que obligui el sistema a actuar amb diligència i intensitat. Els infants no poden continuar assumint les conseqüències dels retards d'un sistema saturat. De la mateixa manera, cal recordar que la

VIDA COL·LEGIAL

normativa estableix un límit temporal de dos anys de l'acolliment simple en família aliena, ja que es tracta d'una mesura temporal mentre es treballa el reintegrament de l'infant amb la família d'origen. Aquest límit temporal actualment no es compleix. Passat aquest termini, sense que s'hagin obtingut resultats positius en els plans de treball imputables als progenitors, s'ha de proposar el pas a l'acolliment preadoptiu, com a mesura més favorable a l'infant i per evitar un nou trencament dels vincles creats.

8.-La diversificació de la resposta protectora

Al llarg de la jornada es va evidenciar una idea central: la protecció efectiva no depèn de multiplicar recursos residencials, sinó de diversificar les respostes i reduir la dependència de la institucionalització. Aquesta afirmació, lluny de ser teòrica, s'ha sustentat en experiències concretes que demostren que quan el sistema confia en les famílies, en les comunitats i en els professionals de proximitat, els resultats són més humans, més sostenibles i més transformadors.

Models basats en la mediació i el treball restauratiu amb famílies, com el Family Group Conference, les cases d'infants, la intervenció comunitària o els educadors de carrer que treballen amb adolescents mostren que hi ha alternatives eficaces quan es confia en la capacitat de les persones per mobilitzar-se i assumir responsabilitats. Aquestes pràctiques reforcen un canvi cultural profund: protegir no és tancar, protegir és prevenir, acompanyar i sostenir, tant en la fase de risc com, si la institucionalització és inevitable, en condicions intenses i clarament orientades al retorn. Al llarg de la jornada es van presentar múltiples experiències que demostren que és possible diversificar la resposta protectora i reduir la dependència de la institucionalització. Models basats en la mediació i el treball restauratiu amb famílies, com el Family Group Conference, les cases d'infants, la intervenció comunitària o els educadors de carrer que treballen amb adolescents mostren que hi ha alternatives eficaces quan es confia en la capacitat de les persones per mobilitzar-se i assumir responsabilitats. Aquestes pràctiques reforcen un canvi cultural profund: protegir no és tancar, protegir és prevenir, acompanyar i sostenir, tant en la fase de risc com, si la institucionalització és inevitable, en condicions intenses i clarament orientades al retorn.

9.-La transició a la vida adulta dels joves extutelats

Les veus dels adolescents i joves extutelats han aportat una dimensió especialment reveladora. El sistema

exigeix a aquests joves una autonomia immediata als 18 anys que contrasta fortament amb la realitat de la majoria de joves que compten amb suport familiar fins ben entrada l'edat adulta, sovint fins als 30 anys. Aquest decalatge de dotze anys genera desigualtats estructurals que el sistema no pot continuar ignorant. L'acompanyament cap a la vida adulta ha de començar abans de la majoria d'edat i ha de garantir continuïtat, estabilitat i espais reals de participació, reconeixent els joves com a subjectes actius i escoltant les seves propostes i experiències.

10.-Cap a un sistema més respectuós amb els drets

Finalment, la jornada va girar al voltant de la importància d'enfortir les garanties jurídiques com a pilar d'un sistema realment respectuós amb els drets. La intervenció lletrada especialitzada des del primer moment, la diferenciació entre la defensa dels infants i la de les famílies, la regulació clara del règim de visites i comunicacions i el reforç del control judicial de les decisions administratives són elements imprescindibles per evitar arbitrarietats i assegurar el principi de mínima ingerència. L'anunci del conveni entre la DGPPIA i l'ICAB per habilitar un torn d'ofici especialitzat, així com el debat obert sobre si la declaració de desemparament hauria de tenir naturalesa judicial, apunten a una nova etapa que caldrà seguir amb rigor, realisme i compromís.

11.-Els riscos d'una regulació obsoleta

Malgrat que les consideracions recollides van ser exposades durant les jornades i també compartides per la Consellera de Drets Socials i els membres del seu equip, una de les dificultats identificades és el "tempus" a l'hora de dur-les a terme, així com l'obligatorietat del seguiment i la seva avaluació. Son canvis profunds que necessiten el suport d'un marc legal per poder ser implementats, ja que van més enllà de la durada d'una legislatura, i aquest ha estat molt sovint uns dels problemes, tal i com es constata en l'apartat primer. En aquest sentit, cal insistir en la necessitat d'una llei que prohibeixi la institucionalització dels infants de 0 a 6 anys d'edat, i que entraria en la competència del Parlament de Catalunya. Tanmateix, també caldria avançar en una reforma que assegurés les garanties jurídiques de la figura del desemparament, durant la seva execució i en el seguiment. Per acabar, emergeix la qüestió de la possible judicialització del desemparament, si bé això seria competència de l'estat.

Edició 26-27

Vocació pel Dret, Formació ICAB

Vols un plus per a la teva formació?
Et vols especialitzar?
Apunta't als Màsters
d'Especialització Jurídica del
Col·legi de l'Advocacia de Barcelona

masters@icab.cat
www.icab.cat/masters

EL 30È CONGRÉS DE RESPONSABILITAT CIVIL I ASSEGURANCES DE L'ICAB CONSOLIDA EL SEU LIDERATGE ESTATAL COM A CONGRÉS DEGÀ EN AQUESTA MATÈRIA I ABORDANT ELS GRANS REPTES ACTUALS

El 30è Congrés de Responsabilitat Civil i Assegurances de l'Il·lustre Col·legi de l'Advocacia de Barcelona (ICAB) -celebrat els dies 14 i 15 de maig- va reunir en la seva edició commemorativa, dos-cents experts procedents de l'advocacia, la magistratura, el món acadèmic i el sector assegurador per analitzar alguns dels principals desafiaments jurídics i socials derivats de l'evolució tecnològica, els nous riscos de la mobilitat, la transformació dels sistemes de resolució de conflictes i la protecció efectiva de les víctimes. Un any més, el congrés degà en matèria de Responsabilitat Civil i Assegurances a Espanya, després de trenta edicions ininterrompudes des de 1992, ha consolidat el seu lideratge en aquesta matèria.

El 30è Congrés de Responsabilitat Civil (2026) de l'ICAB s'ha vinculat a la Fundació Institut Guttman

La inauguració institucional i social va anar a càrrec de la degana de l'ICAB, Cristina Vallejo; la diputada de la Junta de Govern de l'ICAB, Marta Domènech; el president de la Comissió de Responsabilitat Civil i Assegurances de l'ICAB, Jorge Fuset; i la codirectora i directora assistencial de la Fundació Institut Guttman, Montse Bernabeu.

La codirectora i directora assistencial de Guttman, Montserrat Bernabeu, va afirmar que "els nostres 60 anys de trajectòria ens han permès generar un coneixement i uns resultats que tenen un impacte real en les persones atès que el 86% dels pacients tornen al domicili amb una millora de la seva independència".

En el marc de la inauguració acadèmica del Congrés, el president de la Comissió de Responsabilitat Civil i Assegurances de l'ICAB, Jorge Fuset, va indicar: "celebrar enguany el 30 Congrés de RC i Assegurances de l'ICAB representa un orgull per a la Corporació, ja que any rere any i des de 1992 el Congrés de RC ha situat Barcelona com a referent en aquesta especialitat.

Èxit del 30è Congrés de Responsabilitat Civil i Assegurances, el Congrés degà en la matèria

A través de deu taules d'anàlisi i debat es va posar de manifest la profunda transformació que està experimentant el dret de la Responsabilitat Civil davant nous fenòmens socials, tecnològics i econòmics.

Entre les conclusions més destacades del Congrés, els experts participants en el 30è Congrés de RC celebrat a l'ICAB van ressaltar:

La irrupció de la Intel·ligència Artificial generarà una redefinició profunda dels sistemes tradicionals d'imputació de responsabilitat, especialment en relació amb els errors algorítmics, els biaixos automatitzats i la presa de decisions assistida per IA tant en l'àmbit empresarial com judicial.

La possible utilització d'eines d'Intel·ligència Artificial en resolucions judicials exigeix màximes garanties de transparència, supervisió humana efectiva i control del biaix algorítmic, especialment en litigis de Responsabilitat Civil i Assegurances.

El primer any d'aplicació de la Llei Orgànica 1/2025 i dels MASC en l'àmbit de la Responsabilitat Civil i Assegurances presenta llums i ombres, havent-se detectat tant oportunitats de descongestió judicial com problemes pràctics d'implementació, especialment en relació amb la participació efectiva de les asseguradores i els incentius reals per assolir acords.

L'augment dels fraus bancaris digitals, phishing i transferències no autoritzades està generant un increment notable de la litigiositat i una exigència creixent de diligència reforçada a les entitats financeres en la protecció dels consumidors.

Els patinets elèctrics i altres vehicles de mobilitat personal ja constitueixen un nou fet de la circulació amb un impacte directe en el sector assegurador, plantejant nous debats sobre assegurança obligatòria, delimitació de responsabilitats i protecció de les víctimes.

En responsabilitat sanitària, es va destacar la importància creixent del consentiment informat i de la doctrina de la pèrdua d'oportunitat, especialment en aquells casos en què la falta d'informació adequada impedeix al pacient adoptar decisions plenament lliures i conscients.

També es va posar de manifest la tendència consolidada d'utilitzar el Barem de Trànsit com a instrument orientador per a la valoració de danys corporals aliens a la circulació, tot i que es critica que el barem no és suficient per a la reparació íntegra de les víctimes.

Les ponències relatives a accidents ferroviaris, responsabilitat empresarial per accidents de treball i Responsabilitat Civil derivada dels delictes contra la llibertat sexual van evidenciar la necessitat d'una tutela integral de les víctimes, coordinant adequadament les jurisdiccions penal, civil i contenciosa.

Lliurats els Reconeixements a la Trajectòria en Responsabilitat Civil i Assegurances

En el marc d'aquesta edició commemorativa del Congrés de Responsabilitat Civil i Assegurances, es van lliurar els "Reconeixements a la Trajectòria en Responsabilitat Civil i Assegurances" a l'exvicepresident del Tribunal Constitucional Juan Antonio Xiol Ríos i a l'advocat Mariano Medina Crespo per la seva contribució destacada a aquest àmbit jurídic.

Congrés dedicat a Joan Maria Xiol Quingles, qui va ser el primer president de la Comissió de Responsabilitat Civil i Assegurances de l'ICAB

També es van lliurar els diplomes de reconeixement a tots els presidents de les Comissions de Responsabilitat Civil i Assegurances des de 1992. Des de l'Organització del Congrés també es va destacar que aquesta 30a edició es dedicava a Joan Maria Xiol Quingles, qui va ser el primer president de la Comissió de Responsabilitat Civil i Assegurances de l'ICAB.

La clausura va anar a càrrec de Lluís Rodríguez Pitarque, diputat responsable de la Comissió de Responsabilitat Civil i Assegurances de l'ICAB, i a Xavier Coca, vicepresident de la Comissió. Durant l'acte de cloenda s'ha fet entrega del diploma i de l'aportació solidària de l'ICAB a la Fundació Institut Guttmann, representada per Montse Caldés, codirectora i gerent de la Fundació.

BIBLIOTECA

Aquesta secció conté una selecció d'obres adquirides i incorporades darrerament al catàleg de la Biblioteca. Per consultar-les cal demanar-les indicant: autor, títol i signatura topogràfica (per ex.788-13 o també [324.4(46)Hor]).

REVISTES

**Boletín Comisión de menores
Editor:** Madrid: Juezas y
jueces para la Democracia
Periodicitat: desconeguda
Primer número: N. 1, abril 2025
 Accés lliure Biblioteca Digital

**Journal of Human Security
and Global Law**
Editor: Bellaterra: Universitat
Autònoma de Barcelona:
Càtedra Manuel Ballbé
ISSN: 2938-1487
Periodicitat: Anual
Primer número: Vol. 1 (2022)-
 Accés lliure Biblioteca Digital

Monogràfics:
"Diseño de un Modelo de
Prevención de Delitos de
Corrupción y Soborno",
En: La Ley compliance penal, n.
24, enero-marzo 2026
 Accessible només des de la
SM de la Biblioteca

"La justicia en femenino",
En: El Cronista del estado social
y democrático de derecho, n.
122-123, febr.-marzo 2026, 127p.
 Accés restringit per a
les persones col·legiades i
associades Biblioteca Digital

"Los riesgos y los seguros en
el comercio internacional", En:
Revista española de seguros, n.
205, enero-marzo 2026, 124 p.

MONOGRAFIES

DRET ADMINISTRATIU

VI Congreso Derecho
Inmobiliario: Barcelona
2026: Sant Jordi, 23 d'abril

del 2026, Biblioteca ICAB/
prologado por Excma. Sra.
Cristina Vallejo Ros, Decana
del Ilustre Colegio de la
Abogacía de Barcelona y Il·lm.
Sr. Carles Garcia Roqueta,
Bibliotecario y Secretario del
Ilustre Colegio de la Abogacía
de Barcelona. Las Rozas
(Madrid): Sepín:
Ilustre Colegio de la Abogacía
de Barcelona, 2026.
[351.778.53(46)(063)Con]

Formularios de derecho
audiovisual, entretenimiento
y artístico: formularios y
documentos adaptados a la
práctica diaria/ directores:
Eduardo Aznar Giner, Silvia
Ruiz Moruno; coordinador:
Jorge López Paricio. Valencia:
Tirant lo Blanch, 2026.
[351.817(46)(083.2):342.727For]

Guía ética para la sociedad
del riesgo: criterios para
la acción en tiempos de
incertidumbre científica/ Juan
José Guardia Hernández,
Ignacio Macpherson Mayol,
coordinadores. Valencia:
Tirant lo Blanch, 2026.
[657(46):35.072.7Gui]

Memento práctico Francis
Lefebvre: administrativo: 2026/
director técnico, Alfonso Melón
Muñoz (abogado del Estado).
Madrid: Francis Lefebvre-El
Derecho, 2025. [PRA]

MONAGO TERRAZA, JOSÉ
ANTONIO
Catástrofes naturales:
respuesta del derecho
administrativo español.
Valencia: Tirant lo Blanch, 2026.
[347.764.1(46)Mon]
 eBook Biblioteca Digital

Nueva luz en los servicios
sociales y estudios sobre el
estado de derecho en España:
homenaje a la profesora Carmen
Alemán Bracho/ Remedios
Morán Martín (directora);
coordinadores de sección:
Francisco Gómez Gómez, Rosa
Peñasco Velasco, José María
Alonso Seco [i 5 més]. Madrid:
Iustel, 2025. [351.84(46)Nue]

REBOLLO PUIG, MANUEL
Responsables de las
infracciones administrativas.
Sevilla: Editorial Universidad
de Sevilla: Instituto Clavero
Arévalo, 2023.
 eBook Biblioteca Digital

Transición digital en turismo/
Felio José Bauzá Martorell,
Francisco Javier Melgosa Arcos
(coordinadores). Madrid: Iustel,
2025. [351.824(46):004.7Tra]

DRET CIVIL

AGÜERO ORTIZ, ALICIA,
LORENTE FERNÁNDEZ, ESTHER
Protección de los consumidores
en la contratación a
través de plataformas
intermediarias en línea: de
la Directiva de Comercio
Electrónico al Reglamento
de Servicios Digitales. Las
Rozas (Madrid): Sepín, 2026.
[347.731(46):004.7Agu]

AVIÑÓ BELENGUER, DAVID
El consentimiento para
el tratamiento de datos
personales: nuevos desafíos
en la era del big data y de la
inteligencia artificial. Valencia:
Tirant lo Blanch, 2026.
[347.56(46):614.25Avi]
 eBook Biblioteca Digital

Cláusulas abusivas en
los contratos de servicios
digitales/ Sergio Cámara
Lapuente (director). Barcelona:
Atelier, 2026.
 eBook Biblioteca Digital

Desafíos regulatorios de
la inteligencia artificial:
cuestiones de responsabilidad
civil/ Beatriz Extremera
Fernández, coordinadora.
Barcelona: Atelier, 2025.
[347.77(46):004.8Des]

KALIL, AMANDA
La teoría del riesgo en los
contratos de servicio. Valencia:
Tirant lo Blanch, 2025.
[347.454(46)Kal]
 eBook Biblioteca Digital

LÓPEZ VALVERDE, MARTA
Guía práctica para la
reclamación de accidente
de tráfico 2026: adaptado
a las reformas procesales:
ejemplos prácticos, esquemas
y formularios, normativa
con texto íntegro de todas
las tablas. Las Rozas
(Madrid): Sepín, 2026.
[347.518(46)"2025"(036)Lop]

MARTÍ MARTÍ,
JOAQUIM
Régimen jurídico de la
propiedad horizontal en
Cataluña. Valencia: Tirant lo
Blanch, 2026. [347.238.3(46.71)Mar]
 eBook Biblioteca Digital

 Recurs electrònic eBook Biblioteca Digital

Per a més informació consulteu el Catàleg de la Biblioteca

MARTÍNEZ DÍEZ, JAVIER
Los intereses moratorios del art. 20 de la Ley del Contrato de Seguro: análisis jurisprudencial, práctica judicial y estudio de cuestiones controvertidas y problemáticas. Las Rozas (Madrid): Sepín, 2026. [347.764.02(46):347.426Mar]

La obligación alimenticia respecto de los hijos mayores de edad: perspectiva legal, doctrinal y jurisprudencial/ Ángel Acedo Penco (coordinador). Barcelona: Atelier, 2026. [347.615(46):347.157Obi] eBook Biblioteca Digital

ORTIZ VIDAL, MARÍA DOLORES
La jura de nacionalidad en España: análisis del proceso de notarialización. Valencia: Tirant lo Blanch, 2026. [347.176(46)Ort] eBook Biblioteca Digital

OYARZÚN VARGAS, FELIPE
La responsabilidad extracontractual por los gastos destinados a evitar un daño inminente: un estudio comparado y propuesta de tratamiento en el derecho español. Valencia: Tirant lo Blanch, 2026. [347.51(46)Oya]

SOLÉ RESINA, JUDITH
Obligación de alimentos a los hijos e hijas y violencia económica. Barcelona: Atelier, 2026. [347.615(46)Sol]

VAQUER ALOY, ANTONI
Comentario al Código civil de Cataluña: Libro 5: derechos reales. Barcelona: Atelier, 2025. [347.2(46.71)Va]

DRET CONSTITUCIONAL

BARRAGÁN, MÉLANY
Carreras políticas en países descentralizados. Valencia: Tirant lo Blanch, 2026. [342Bar]

Mujer y derechos humanos: Carmona VIII/ directores: Francisco Infante Ruiz, Javier Domínguez Romero; coordinadoras: Amanda Kalil, Davinia Cadenas Osuna. Valencia: Tirant lo Blanch, 2026. [ID-381] eBook Biblioteca Digital

OLLERO TASSARA, ANDRÉS
Y parece que fue ayer... : la legislatura del agotamiento del cambio. Valencia: Tirant lo Blanch, 2026. [342.728(46):3290II]

SAN MIGUEL PÉREZ, ENRIQUE
¿Qué puede hacerse con España?: Estado de Derecho, instituciones, despoblación y migraciones en la literatura contemporánea española. Valencia: Tirant lo Blanch, 2026. [342.2(46)San]

DRET FISCAL

ATIENZA PÉREZ, ÁNGELA
El grupo fiscal como contribuyente: especial análisis del tratamiento de las pérdidas en el régimen de consolidación fiscal. Valencia: Tirant lo Blanch, 2026. [336.226.12(46)Ati] eBook Biblioteca Digital

GUIMERÁ ORERO, BEATRIZ
Las exigencias de las sanciones del deudor principal al responsable tributario.

Valencia: Tirant lo Blanch, 2026. [336.225.68(46)Gui] eBook Biblioteca Digital

Memento práctico Francis Lefebvre: grupos consolidados: 2026-2027: fiscal-contable. Madrid: Francis Lefebvre-El Derecho, 2025. [PRA]

DRET INTERNACIONAL

Memento práctico Francis Lefebvre: VAT and international trade. Madrid: Francis Lefebvre-El Derecho, 2021. [PRA]

MERCHÁN MURILLO, ANTONIO
Identidad electrónica: marco jurídico e implicaciones en el derecho internacional privado. Valencia: Tirant lo Blanch, 2026. [347.135.224:004.7Mer] eBook Biblioteca Digital

PUYOL MONTERO, JAVIER, PÉREZ MARTELL, ROSA, FRANCO BLANCO, CARLOS
Reglamento (UE) 2023/2854 (Data Act). Valencia: Tirant lo Blanch, 2026. [342.738(4-672UE)Puj] eBook Biblioteca Digital

Relaciones entre el derecho internacional y los derechos internos/ directores: José

María Beneyto, Carlos Jiménez Piernas; coordinadora: Sandra Galimberti Díaz-Faes. Valencia: Tirant lo Blanch, 2026. [341.1/.8(46)Rel] eBook Biblioteca Digital

DRET LABORAL

El Absentismo laboral: puntos críticos/ director: Francisco Pérez de los Cobos Orihuel. Valencia: Tirant lo Blanch, 2026. [331.94(46)Abs] eBook Biblioteca Digital

Memento práctico Francis Lefebvre: social: 2026. Madrid: Francis Lefebvre-El Derecho, 2026. [PRA]

SIERRA VILLAÉCIJA, ALBERTO, SANTIAGO HIDALGO, JOSÉ FRANCISCO
177 casos ganados: despido disciplinario por realización de actividades durante la incapacidad temporal: análisis de 116 casos ganados por la empresa y 61 casos ganados por la persona trabajadora. Las Rozas (Madrid): Sepín, 2026. [331.135(46)Sie]

TOLEDO OMS, ALBERT
Relación laboral y libertad religiosa. Murcia: Ediciones Laborum, 2026. [331.111(46)Tol]

DRET MERCANTIL

DELGADO Y UGARTE, JOSU IMANOL, CRUZADO REY, ALEJANDRO
Análisis total de empresas: económico-financiero, estratégico, control y KPIs.

Valencia: Tirant lo Blanch, 2026. [347.72(46)Del]

Derecho contractual digital: presente, problemas emergentes y futuro/ directores: Lucía Vázquez-Pastor Jiménez, Francisco J. Infante Ruiz. Valencia: Tirant lo Blanch, 2026. [347.7(46):004.7Der] Biblioteca Digital

Hacia una nueva reforma de la Ley concursal: (estudios sobre la propuesta de Directiva relativa a la armonización de determinados aspectos de la legislación en materia de insolvencia)/ José Antonio García-Cruces, Alfredo Ávila de la Torre, Ignacio Moralejo Menéndez, coordinadores. Valencia: Tirant lo Blanch, 2026. [347.736(46) "2022" Hac]

HUERTA HERNÁNDEZ, SAMUEL DE
El embargo administrativo de cuentas bancarias: preguntas y respuestas, jurisprudencia comentada, esquema, doctrina administrativa, consultas de la Dirección General de Tributos, jurisprudencia y formularios. Las Rozas (Madrid): Sepín, 2026. [347.952.5(46):347.759Hue]

Memento práctico Francis Lefebvre: auditoría de cuentas: 2025-2026. Madrid: Francis Lefebvre-El Derecho, 2025. PRA]

Mercado asegurador y crédito revolving: principio de transparencia, protección de datos, análisis de la solvencia y prescripción/ Francisco Javier Orduña Moreno (director); Raquel Guillén

Catalán (coordinadora). Valencia: Tirant lo Blanch, 2026. [347.756(46):347.731Mer] Biblioteca Digital

M&A, derecho financiero y bancario y reestructuraciones 2026/ directores: Enrique Ortega Burgos, Juan José Asegurado; coordinadores: María Jesús Dehesa, Juan Ignacio Alonso, Manuel García-Villarrubia [i 19 més]. Valencia: Tirant lo Blanch, 2026. [347.734(46)M&A] Biblioteca Digital

Nuevos horizontes del derecho mercantil en un entorno tecnológico/ dirección: Raquel López Ortega, Matilde Pacheco Cañete; coordinación: María Salomé Lorenzo Camacho, Rodrigo Viguera Revuelta. Barcelona: Atelier, 2026. [347.77(46):004.7Nue]

PLAZA PENADÉS, JAVIER
Guía de preguntas y respuestas sobre cómo proteger las ideas emprendedoras. Valencia: Tirant lo Blanch, 2026. [658(46)Pla] Biblioteca Digital

PLAZA PENADÉS, JAVIER, ORDUÑA MORENO, FRANCISCO JAVIER, GUILLÉN CATALÁN, RAQUEL
Guía de preguntas y respuestas sobre vías jurídicas para emprender: (empresario individual, S.L. empresa emergente o startup...). Valencia: Tirant lo Blanch, 2026. [658(46)Pla] Biblioteca Digital

Propiedad industrial 2026/ director: Enrique Ortega Burgos; coordinadores:

Álvaro Seijo, María Cristina MartínezTercero Molina, María Dolores Garayalde [i 14 més]. Valencia: Tirant lo Blanch, 2026. [347.77(46)Pro] Biblioteca Digital

SUBUH FALERO, NADER
Preguntas y respuestas sobre derecho del seguro. Valencia: Tirant lo Blanch, 2026. [347.764(46)Sub] Biblioteca Digital

DRET PENAL

AGUSTINA, JOSÉ R., LLORIA GARCÍA, PAZ
Violencia sexual digital: ¿cómo prevenir y castigar de forma efectiva y proporcionada la revelación de imágenes íntimas compartidas?: propuestas de reforma del artículo 197.7 del Código Penal. Barcelona: Atelier, 2026. [343.54(46) "2022" Agu]

ESPUNY CUGAT, RUBÉN
La trata de seres humanos con víctimas menores de edad: especial atención a los menores extranjeros no acompañados. Valencia: Tirant lo Blanch, 2026. [343.43(46) "2015" Esp] Biblioteca Digital

GÓMEZ BELLVÍS, ANA BELÉN
Los efectos de la sanción penal desde los datos empíricos. Valencia: Tirant lo Blanch, 2026. [343.24(46) "2015" Gom] Biblioteca Digital

GONZÁLEZ BARRERA, FEDERICO
Ciberviolencia sexual: investigación y prueba electrónica. Valencia: Tirant lo Blanch, 2026. [343.54(46):004.7Gon] Biblioteca Digital

LUNA ÁLVAREZ, EDUARDO R.
IA y ciberdelincuencia: la estafa del siglo XXI ante el derecho penal. Valencia: Tirant lo Blanch, 2026. [343.72(46) "2015" :004.7Lun] Biblioteca Digital

Memento práctico Francis Lefebvre: prevención del blanqueo de capitales y la financiación del terrorismo: 2025-2026/ José Luis Gómara, abogado del Estado (excedente), María Luz Puerto Mendoza, administradora civil del Estado. Madrid: Francis Lefebvre-El Derecho, 2025. [PRA]

Memoria de las víctimas del terrorismo y Universidad II: una nueva propuesta disciplinar/ dirección: Mariano Vivancos Comes. Valencia: Tirant lo Blanch, 2026. [343.98(46)Mem]

Mujeres de ETA, mujeres contra ETA: del territorio a la defensa de la libertad/ coordinadores: Vanesa Berlanga Silvente, Manuela Simón Fernández, Sergi Rodríguez López-Ros. Valencia: Tirant lo Blanch, 2026. [ID-380]

OTÍN DEL CASTILLO, JOSÉ MARÍA
Manual de criminología clínica aplicada: perfil de peligrosidad criminal y perfiles criminológicos. Valencia: Tirant lo Blanch, 2026. [343.132(46) (035)Oti] Biblioteca Digital

QUINTERO OLIVARES, GONZALO
Pequeña historia penal de España. 2ª edición. Madrid: lustel, 2025. [981-292]

Violencia contra la mujer y derechos humanos: perspectivas sociojurídicas/ Fernando Arlettaz, Alicia Brox, editores. Valencia: Tirant lo Blanch, 2026. [343.615(46) "2015" Vio] Biblioteca Digital

DRET PROCESSAL

Crisis y retos de la justicia: entre la eficiencia y la inclusión/ editoras: Yolanda Doig Díaz, Isabel Turégano Mansilla. Valencia: Tirant lo Blanch, 2026. [347.97(46)Cri]

FREIRE MONTERO, ANTÓN FRUCTUOSO
Las medidas de investigación en el entorno virtual. Barcelona: Atelier, 2026. [343.132(46)“2015”]:342.738Fre]

LORCA NAVARRETE, ANTONIO MARÍA
El colapso de los MASC: la justificación ideológica de la eficiencia y de un inquietante servicio público de la justicia. Barcelona: Atelier, 2026. [347.4(46)“2025”]:304Lor]

Manual de conciliación judicial y extrajudicial: Liber amicorum a Guillermo Carlos Miranda Arosemena/ F. Martin Pinedo Aubián, Jaime David Abanto Torres, Paola Iris Vega Luciani [i 1 més] (coordinadores). Lima: Instituto Pacífico, 2026. (822-92)

Persona jurídica, proceso penal y digitalización/ dirección: José María Asencio Mellado, Sonia Calaza López, Verónica López Yagües. Valencia: Tirant lo Blanch, 2026. [343.1(46):004.8Per] Biblioteca Digital

SALOM LUCAS, AMPARO
Kit de primeros auxilios procesales: 50 cuestiones procesales prácticas que te sacarán de más de un apuro. A Coruña: Colex, 2025. [347.9(46)(036)Sal] Biblioteca Digital

TRUCHERO, JAVIER
Medios adecuados de resolución de controversias: proceso civil eficiente. Valencia: Tirant lo Blanch, 2026. [347.4(46)“2025”]:304Tru] Biblioteca Digital

VICARIO PÉREZ, ANA MARÍA
Compliance, whistleblowing y garantías procesales de la persona jurídica. Valencia: Tirant lo Blanch, 2026. [657(46):005.33Vic] Biblioteca Digital

DRETS DIGITALS

Aplicación de la IA generativa para aproximar los marcos legales y deontológicos/ coordinadora: Francisca Ramón Fernández. Valencia: Tirant lo Blanch, 2026. [347.77(46):004.8ApI]

GIMÉNEZ CHORNET, VICENT, RAMÍREZ MARTÍNEZ, SANDRA MILENA, RAMÓN FERNÁNDEZ, FRANCISCA [i 1 MÉS]
Inteligencia artificial y educación jurídica: transformación digital, retos éticos y nuevas metodologías. Barcelona: Atelier, 2026. [347.77(46):004.8Gim]

Nuevas tecnologías 2026/ director: Enrique Ortega Burgos; coordinadores: Álvaro Seijó, Pilar Sánchez-Bleda, Alejandro Touriño Peña [i 11 més]. Valencia: Tirant lo Blanch, 2026. [347.7(46):004.7Nue] Biblioteca Digital

SANTAMARÍA RAMOS, FRANCISCO JOSÉ
Regulación y ética en el mundo digital. Valencia: Tirant lo Blanch, 2026. [347.7(46):004.7San]

RECENSIONIS

Manual de derecho del arte/ Coordinadores: Yolanda Bergel Sainz de Baranda, Sara Martín Salamanca, Rafael Sánchez Arísti. Valencia: Tirant lo Blanch, 2026. [347.782/.784(035)Man] Biblioteca Digital

Obra coral, coordinada per tres experts, que aborda la difuminada especialitat del Dret de l'Art, disciplina que encara no apareix en el programes d'estudi del Grau de Dret, però que si que comença a despuntar en estudis de postgrau, diplomes d'especialització i òbviament, en l'àmbit propi de la pràctica jurídica. La manca d'uniformitat ha provocat que els especialistes s'aproximin a aquesta matèria cadascú des del seu camp d'actuació, donant una imatge heterogènia de les matèries que integren el dret de l'art i això ha accentuat alhora, l'absència d'una visió pràctica o de conjunt. Els coordinadors fan constar la seva voluntat de què aquest manual es converteixi en una eina de suport per a l'ensenyança del Dret de l'Art. Les obres d'art són béns amb particularitats jurídiques pròpies i el dret dona seguretat jurídica. El text aborda un conjunt de matèries tan ampli i multidisciplinari que ha reunit un planter d'especialistes de primer nivell que han signat els dotze articles i que es recullen en aquesta obra que avui us recomanem.

Memento práctico Francis Lefebvre: concursal: 2026/ coordinación: Iñigo Villoria Rivera, María Enciso Alonso-Muñumer. Madrid: Francis Lefebvre-EI Derecho, 2025. [PRA]

Nova edició actualitzada aquest 2026 de la col·lecció MEMENTO PRÁCTICO, en aquesta ocasió dedicada de forma monogràfica al dret Concursal. Obviament aquestes obres no necessiten presentació perquè el seu prestigi i rigor jurídic ja les avala. L'exemplar que recomanem actualitza la disciplina del dret abans esmentada i ens presenta una monografia amb més de 60 cronogrames, normativa aplicable i aspectes processals. L'obra dividida en set parts comença

amb l'estudi de la figura del preconcurs, l'anàlisi del concurs de persona física i jurídica, segueix amb el procediment especial per a microempreses i dret concursal internacional i finalitza amb aspectes transversals del dret concursal. En definitiva, una fórmula que sempre funciona i que esdevé una eina de treball bàsica pels professionals de l'advocacia en general i pels companys i companyes concursalistes en particular.

Nuevas aportaciones de derecho civil catalán desde la jurisprudencia y la práctica judicial/ Carlos Villagrass Alcaide (dir.); Rosa Mª Satorras Fioretti (Coord.). Barcelona: Atelier, 2026. [347(46.71)Nue]

Obra coral dirigida i coordinada per dos experts civilistes com són els Drs. Carlos Villagrass i Rosa Ma Satorras. L'obra que us recomanem ofereix una mostra de les qüestions més rellevants actualment i que generen més gran conflictivitat en l'àmbit del dret Civil català o de les noves solucions jurídiques basades en el dret existent que s'estan emprant per donar resposta als problemes actuals de la societat. Tot els estudis compilats en aquest exemplar es plantegen

tant des de la vessant doctrinal, com jurisprudencial i de pràctica judicial. Els participants són experts professionals especialitzats i de reconegut prestigi en l'àmbit del dret Civil català. Amb un índex dividit en sis llibres i un mínim de dos capítols cadascun d'ells, es converteix en una magnífica eina de capçalera per a la comunitat científica i per a qualsevol operador jurídic.

D'UN COP D'ULL

LLIURAMENT DE PREMIS DEL CONCURS DE DIBUIX INFANTIL “ELS DRETS DE LA INFÀNCIA” 2026 DE LA FUNDACIÓ PRIVADA SANT RAIMON DE PENYAFORT

El 8 de juny de 2026 va tenir lloc a la Sala de Lectura de la Biblioteca de la seu de la Fundació Sant Raimon de Penyaforat l'acte de lliurament dels premis del Concurs infantil de dibuix “Els dret de la Infància” als nens i nenes que han participat en aquesta edició, els quals també van rebre un diploma acreditatiu.

L'acte va comptar amb les intervencions de la presidenta de la Fundació i degana de l'ICAB, Cristina Vallejo; de la patrona de la Fundació i degana emèrita de l'ICAB, Silvia Giménez Salinas; i de la secretària de la Fundació i diputada de l'ICAB, Marta Domènech. En el marc de l'acte també es va inaugurar una exposició amb tots els dibuixos, que es podrà visitar fins al 8 de juliol de 2026.

REALITZAT A L'ICAB EL CONGRÉS DETCON 2026

L'ICAB va acollir la celebració d'una nova edició del Congrés DETCON 2026 del Col·legi Oficial de Detectius Privats de Catalunya (CODPCAT). La inauguració oficial de l'esdeveniment va anar a càrrec del vicedegà de l'ICAB, Jorge Navarro. A més, la diputada de la Junta de Govern de l'ICAB Natàlia Centella va participar en la taula rodona “Administración Pública & Detectives: ¿tema tabú?”, juntament amb Eudald Calvo, Josep Triadó i Carles Bosch, per abordar la relació entre les administracions públiques i el sector de la investigació privada. El congrés també va incloure la conversa “Entre Deganes”, amb la participació de la degana de l'ICAB, Cristina Vallejo, i la degana del CODPCAT, Mercè Ferran.

L'ICAB ACULL UN DIÀLEG ENTRE JOVES ADVOCATS I DIPUTATS DEL PARLAMENT

El passat 1 de juny de 2026 la Comissió de Normativa de l'ICAB, conjuntament amb el Grup de l'Advocacia Jove (GAJ), va organitzar la taula rodona "El procés legislatiu per dins; diàleg amb joves diputats i Advocacia. L'acte el va presentar i moderar Alexander Salvador, diputat de la Junta de Govern de l'ICAB, i Pol Fontquerni, president del GAJ; i va comptar amb la participació de representants de diferents forces polítiques del Parlament de Catalunya: Sabrin Araibi (Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar); Ariadna Urroz Segura (Grup Parlamentari de Junts); Ana Balsera i Marín (Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya); Andrés Garcia Berrio (Grup Parlamentari Comuns).

CELEBRADA A L'ICAB LA JORNADA "MUJERES EN PIE DE PAZ"

Sota l'organització de la Comissió de Dones Advocades i la "Asociación de Mujeres Juezas de España (AMJE)", amb la col·laboració de diferents entitats de l'àmbit jurídic, sindical, feminista i de drets humans va tenir lloc el passat 15 de maig la jornada "Mujeres en pie de paz". La degana de l'ICAB, Cristina Vallejo, va inaugurar l'acte, juntament amb Inés Herreros, vocal del Poder Judicial, i Mar Serna, cofundadora de l'AMJE. L'acte va comptar amb les intervencions destacades de la periodista i corresponsal de TVE Rosa María Calaf; la sociòloga Marina Subirats; l'escriptora Patricia Simón; la investigadora de l'Escola de Cultura de Pau Maria Vilellas; i la jurista Carmen Miquel, entre d'altres. Entre el públic, cal destacar l'assistència de la diputada de la Junta de Govern de l'ICAB Cristina Díaz-Malnero.

D'UN COP D'ULL

L'ADVOCADA MAGDA ORANICH PRESENTA A LA BIBLIOTECA LES SEVES MEMÒRIES

El passat 5 de maig de 2026 l'advocada Magda Oranich va presentar a la Sala de Lectura de la Biblioteca de l'ICAB la seva darrera obra: "Totes les batalles. Memòries". La presentació de l'acte va comptar amb les paraules de la degana de l'ICAB, Cristina Vallejo, del degà emèrit de la corporació, Jaume-Alonso Cuevillas, així com de la participació d'Alexander Salvador, diputat de la Junta de Govern de l'ICAB, i Elena Medina, vicepresidenta del Grup de l'Advocacia Jove de Barcelona. En aquesta obra Oranich repassa, com a testimoni i també protagonista, alguns moments clau de la història del país.

CELEBRADA LA PRIMERA TROBADA AMB PROFESSIONALS DELS RRHH I DE LA SELECCIÓ DE TALENT

El passat 29 d'abril de 2026 va tenir lloc la primera trobada amb professionals dels RRHH i de la Secció Talent amb l'objectiu de fomentar la creació d'un ecosistema del talent jurídic a la ciutat de Barcelona. La sessió liderada pel diputat de la Junta de Govern responsable del Talent ICAB, Alexander Salvador, va permetre identificar tendències i necessitats del mercat laboral, així com recollir propostes d'optimització de l'actuació de la Corporació.

UNA CINQUANTENA DE NOUS COL·LEGIATS I COL·LEGIADES PROTAGONITZEN L'ACTE D'IMPOSICIÓ DE TOGUES ON HA INTERVINGUT LA PRESIDENTA DEL TSJC, MERCÈ CASO

Una cinquantena de nous col·legiats i col·legiades van protagonitzar l'acte d'imposició de togues que va tenir lloc el passat 15 d'abril i que va presidir la degana de l'ICAB, Cristina Vallejo, i la presidenta del TSJC, Mercè Caso, acompanyada pel vicedegà de l'ICAB, Jorge Navarro, i els diputats de la Junta de Govern de l'ICAB Marta Domènech, Natalia Centella, Cristina Crespo, Carmen Sánchez, Lluís Rodríguez Pitarque i Ramón Casanova.

L'ALUMNAT DEL POSTGRAU EN DRET EUROPEU DE L'ICAB REALITZA UNA VISITA INSTITUCIONAL A BRUSSEL·LES

Una delegació de l'ICAB encapçalada per la diputada de la Junta de Govern de l'ICAB Cristina Díaz-Malhero, el president del Grup de l'Advocacia Jove, Pol Fontquerni, l'advocada i directora del Postgrau en Dret Europeu, Beatriz Gil, i l'alumnat d'aquesta formació van realitzar una visita institucional a Brussel·les els dies 8 i 9 de juny de 2026. Els assistents a aquesta activitat subvencionada van tenir l'oportunitat de conèixer de prop institucions clau de l'àmbit jurídic i europeu com el Palau de Justícia, el Col·legi d'Advocats de Brussel·les, la seu de la Comissió Europea i la Delegació del Consejo General de la Abogacía Española davant la Unió Europea. L'estada va finalitzar amb una visita al Parlament Europeu, guiada per l'eurodiputada Pilar del Castillo. Els alumnes de l'edició 2026 del Postgrau d'Expert en Dret Europeu i DDHH seran els primers en poder beneficiar-se del conveni firmat entre el TEDH i l'ICAB per fer un 'stage' de 4 setmanes a Estrasburg.

RESPONSABILITAT SOCIAL CORPORATIVA

El Col·legi de l'Advocacia de Barcelona (ICAB) destina una secció de la Revista Món Jurídic a donar a conèixer iniciatives o entitats sense ànim de lucre per acostar projectes de caràcter social a les persones col·legiades.

FUNDACIÓ HABITATGE SOCIAL: 35 ANYS CREANT LLARS, DIBUIXANT FUTURS

El pròxim 29 de juliol finalitza l'any del '35è aniversari de la Fundació Habitatge Social'. Han estat 36 anys proveint d'habitatge d'inclusió a persones i famílies en situació d'exclusió social i residencial.

L'any 1990 les famílies més vulnerables de la societat catalana ja tenien dificultats per accedir a un habitatge. Per aquesta raó, Càritas Diocesana de Barcelona va decidir promoure una fundació que s'especialitzés en la gestió d'habitatge social i on pogués derivar famílies amb l'objectiu que recuperessin la seva autonomia.

L'especialització de la Fundació Habitatge Social va arribar davant la constatació que la situació de pobresa durant la infància multiplica el risc de patir-la en l'edat adulta. És imprescindible disposar d'una llar digna per a garantir un bon desenvolupament de les capacitats de la mainada i per a gaudir d'una vida saludable quan siguin adults. Per aquest motiu la Fundació prioritza l'acollida de famílies amb menors a càrrec.

Amb una llar segura les famílies poden començar a reconstruir-se i recuperar la seva autonomia. Això ho fan amb l'acompanyament d'educadors socials de la Fundació dins un projecte molt ben travat: el projecte OIKOS. A través de plans individualitzats i amb la tranquil·litat de disposar d'una llar segura i assequible, cada família pot entomar els reptes que té davant. Des de la individualització, cada cas és diferent, es treballen diferents àmbits: inserció laboral, salut i salut mental, escolarització i formació, regularització, entorn comunitari...

Són molts anys fent aquesta tasca que busca l'autonomia i empoderament de les famílies; una autonomia

necessària perquè els pisos -d'inclusió- de la Fundació són temporals. L'objectiu és que una vegada acabat el pla de treball totes elles puguin retornar a la "normalitat" i poder proveir d'habitatge una altra família en dificultats.

Des de la compra del primer pis fins ara hem aconseguit gestionar un parc de 460 habitatges que tenen diferents orígens: el 40% són propietat de la Fundació, un 32% de cessió gratuïta, un 25% de cessió onerosa i un 3% són llogats.

La gestió, rehabilitació i manteniment d'aquests habitatges es fa des d'un equip interdisciplinari que els darrers anys ha posat en marxa el projecte PROMETEU, que lluita contra la pobresa energètica de les famílies llogateres a partir de dos pilars: l'adequació sostenible i la millora de l'eficiència energètica dels habitatges i de la capacitat de les famílies.

Des de la Fundació treballem en xarxa amb les administracions, però també amb agents privats que participen de diferents processos en aquesta tasca de dignificar la vida de les persones. Grans donants, col·laboradors, cedents d'habitatges... aprofitem aquesta oportunitat per tornar-los a agrair la seva aportació.

En l'actual crisi de l'habitatge hi ha dos reptes importants: incrementar aquest parc per poder donar suport a més famílies i que les famílies puguin accedir a habitatges assequibles un cop acaben la seva estada a la Fundació. Tal com va dir Laura Pujol en l'acte d'obertura del VI Congrés de Dret Immobiliari el passat 22 d'abril: "Des de la Fundació creiem que el problema de l'habitatge no té una solució, en té moltíssimes, tots els actors que hi tenen part han d'aportar allò que saben i allò que poden fer".

Deixeu-nos acabar dient que quan parlem d'habitatge parlem de llar, de persones, de famílies perquè un habitatge és més que un lloc on viure.

L'any 2025 la Fundació va atendre 1.614 persones, 609 de les quals eren menors; va gestionar 463 habitatges i va atendre 468 famílies, 182 d'elles monoparentals.

altermútua
ADVOCATS I ADVOCADES

Pla Benvinguda

Estàs estudiant Dret? T'acabes de graduar? Ets un jove advocat o advocada?

Gaudeix gratis del Pla Benvinguda

- Pla d'estalvi per al futur amb una **aportació inicial de 50 €** que fem per a tu
- Assistència en Viatge
- Atenció Psicològica
- Orientació Nutricional

Dona't d'alta!
GRATIS

Pla Benvinguda exclusiu per a advocats i advocades menors de 40 anys que no hagin estat mai mutualistes d'Alter Mútua, així com per a estudiants de Dret i del Màster d'Accés a l'Advocacia i la Procura. Serveis subjectes a la seva documentació contractual i reglamentària.

Delegació ICAB
C. Mallorca, 283
08037 Barcelona
Tel. 900 052 275

www.altermutua.com

[@altermutua](https://www.instagram.com/altermutua)

L'essència de
Serena Sáenz

SOPRANO

GRAU

Diagonal, 538

Show off your essence

joieriagrau.com